

Thú Y

Contents

Thú Y	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	14
7. Chương 7	16
8. Chương 8	19
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	25
12. Chương 12	27
13. Chương 13	30
14. Chương 14	32
15. Chương 15	34
16. Chương 16	36
17. Chương 17	37
18. Chương 18	40
19. Chương 19	42
20. Chương 20	45
21. Chương 21	47
22. Chương 22	49
23. Chương 23	51
24. Chương 24	53
25. Chương 25	55

Thú Y

Giới thiệu

Tên truyện: “Thú” Y (bác sĩ ác như thú =))Thể loại: hiện đại đô thị , hài , H , nhất thụ nhất côngD

1. Chương 1

“Uh~~ a~ không nên a~~!” Một tiếng vang phát ra ở chỗ sâu nhất hành lang, trong phòng bệnh truyền đến.

“Không nên sao? Vốn đã là rất muốn cơ mà

” Một người động đậy thân mình nói

“A

~”

Cả phòng bệnh tràn ngập hỗn độn tiếng rên rỉ cùng tiếng thì thầm không rõ ràng, đôi lúc còn có cả những tiếng hô to vì nhện không được mà phát ra. Thanh âm rõ ràng nhưng khàn khàn, cho thấy trận này không những chỉ có kịch liệt, mà hơn nữa đã giằng co rất lâu.

Lơ đang nhìn đồng hồ trên tường đã điểm 3 giờ sáng, từ 9h30 tra phòng đến giờ đã 4 tiếng đồng hồ (sao 4 tiếng được nhỉ???) . Nghĩ lại chính mình đã bị nam nhân này đè nhưng sao không dừng lại được.

Mặc dù ta đã muốn bắn 2 lần, trong cơ thể này lấp đầy tinh dịch của hắn, hòa hợp với chút huyết của chính mình, bởi vì khi trêu sấp bên trong địa động làm xuất ra bên ngoài một ít huyết, dọc theo bắp đùi, từng giọt màu hồng trắng từ từ chảy xuống ga giường trắng tinh, thấm xuống tạo thành một mảng lớn.

Nhưng chính mình còn không biết bao giờ mới được phóng thích, cố gắng chịu đau làm cho người run cầm cập, bởi vì bị một cái dây da mềm dẻo chăm nom gắt gao mà trói buộc ở cây bộ (cái đó của ảnh :”>), tựa hồ như khắc sâu vào da thịt.

Không biết đến khi nào mới có thể thỏa mãn được “Thú” y trước mắt, làm cho hắn chấm dứt cuộc chinh phạt này.

Chỉ là uống một ly nước có gaz thôi mà, có nghiêm trọng quá không? Mặc dù đã bị cảnh cáo lần nữa là không có thể ăn những thứ có tính chất kích thích, nhưng mà

“A!” Một lần nữa trêu sấp vào địa động thật mạnh làm cho thân thể phía dưới giật bắn lên, tại không trung dừng trệ mấy giây, trải qua một trận co rút, nặng nề mà ngã xuống giường.

“Còn dư sức nghĩ đến chuyện khác sao, xem ra vốn là phạt còn chưa đủ, hắn càng cố gắng cho người tập trung tinh thần mà tiếp nhận giáo huấn!”

”Hả, không

không nên ~~ van cầu người, tha ~~ tha ta đi. Ta biết sai lầm rồi, tái phạm~ cũng không dám rồi.

”

“Thật sao, để coi người có đem lời ta nói bay theo gió không? Hử?” Vừa là một người cấp bách trùng

”Hả!

ha, ha ~~ sẽ không rồi, cũng không dám rồi, tin tưởng ta, sau này, sau này cái gì cũng nghe lời người, ô uh ~~ ”

“Lúc này mới thấy người thông minh. Nào, chúng ta lần nữa đổi tư thế!” Nhân tiện còn chưa rút ra, hắn đem ta ôm lên, cảm giác như nội tạng của ta bị cái cực đại kia của hắn mà đâm thẳng, thật là khủng khiếp a~!

“Chính mình di chuyển!”

Cái gì? Không nên! Rất muốn thoát ra, nhưng nhện xuống, dù sao “ăn” nhiều lắm đau khổ, không học không dám thông minh mà. ”Mời người, trước giúp ta giải khai, ta ~ ta thật là khó chịu
”

“Không được! Kỹ thuật người quá kém, ngay cả xoay một tác động cơ học như vậy (???), như thế nào có thể thỏa mãn ta? Ta nghĩ người không nhớ quá nhiều, nếu không ta mỗi ngày buổi tối đều miễn phí đến dạy cho người, người như thế nào một điểm tiến bộ cũng không có. Người nói, có phải hay không người cố ý!”

Cố ý làm chậm việc trừu sấp, nghiêm mặt, làm cho người ta tưởng rằng hấn tức giận.

”Không, không phải như thế, như thế nào nhầm lẫn đây. Ta ~ chỉ là, chỉ là

” nói như thế nào mới có thể tránh được một kiếp đây?

“Người vốn là không có ý tứ ?!” Trên miệng mang một tia cười gian, “Cũng làm nhiều như vậy lần, sao lại không có ý tứ?”

Mặc dù không muốn, nhưng trên mặt ta đã ửng hồng, điều này làm cho hấn có dụng ý khác rồi cười càng đậm.

“Hừ, hôm nay ta sẽ hoàn toàn điều giáo người. Chính mình di chuyển! Lấy lòng ta, người sẽ được phóng thích. Nếu không ~, đêm còn dài, chúng ta có thể chậm rãi ôn tồn.”

Trời ạ! Nghe như sét đánh ngang tai! Nhưng mà chẳng còn biện pháp nào, từng nghĩ sẽ có ngày như hôm nay, không ngờ lại đến sớm thế.

“Kết

Kết

!” Ta ngay cả thở mạnh cũng không dám thở, nhẹ nhàng xoay thất lưng mình một chút, không chỉ tiểu hoa cúc mà hông cũng truyền đến sự đau đớn, lại nghe được nhưng tiếng rên rỉ dâm hèn nọ.

Lúc này, trong bệnh viện an tĩnh đến đáng sợ, phẳng phất chỉ có mấy gian phòng bệnh còn có động tĩnh, ngoài ra chỉ nghe thấy tiếng tim đập trầm lắng của cả hai.

Tại sao lại như vậy? Nhớ lại tai nạn ngoài ý muốn xảy ra một tháng trước.

Nói là ngoài ý muốn, nhưng đây là một chuyện rất đổi bình thường, đội bóng rổ nào mà không bị thương chứ? Tại trong lúc thi đấu, vì muốn thắng nên ta bất chấp tất cả. Kết quả là ta bị té, dẫn đến chấn thương đầu gối.

Có lẽ là thân kinh bất chiến (có kinh nghiệm), huấn luyện viên không chút do dự một mình ôm ta, lái xe đến bệnh viện gần nhất.

Ngồi trên hành lang, nhìn đầu gối đã được băng bó cố định, ta nghĩ sao ta lại có thể xui xẻo đến thế chứ? Mà huấn luyện viên đã đưa ta giao cho bác sĩ chăm sóc, rồi quay lại trận đấu.

“Để ta đỡ người vào phòng bệnh!” Một người ôn hòa, giọng nói trầm trầm, ta ngược lên nhìn, hóa ra là một nam tử nam tính tuấn tú.

“Ừ” Theo điều kiện phản xạ, ta ừ một tiếng. Ta được đỡ lên, tay kia vịn tường mà đi đến phía trước. Ta mới hiện, đặc biệt là ta không cảm thấy đau đớn, tại mới vừa rồi trong quá trình điều trị và chẩn đoán, ta chỉ lo nhìn chăm chăm vào vết thương, trong đầu chỉ có một khoảng không trắng, thậm chí ngay cả bác sĩ ta cũng không thêm để ý tới.

Giơ tầm mắt lên ngược nhìn, không phải a~ khuôn mặt này vốn không chỉ là thanh tú mà còn rất là đẹp trai. Hình dạng rõ ràng, góc cạnh đầy đủ, nhưng có một lỗi nhỏ.

Thấy hấn chuyển qua nhìn ta, vội vàng thu hồi tầm mắt.

“Đây rồi, phòng của người.”

Ta ngẩng đầu, đây toàn là cửa sổ cơ mà, à không, cuối hành lang cơ. Phòng ta nằm phía bên trái, vừa đi vào, toàn phòng cơ bản đều là màu trắng, nhưng cái tủ màu be, trông không có nhợt nhạt. Nhưng thật sự rất sạch sẽ đối với phòng đơn. Phòng đơn? Không phải là rất đắt tiền sao?

Quay đầu, nghĩ muốn mở miệng nói gì đó nhưng lại bị cướp trắng. “Bệnh viện phường được quản lý chặt chẽ, nên chúng tôi bố trí phòng đơn. Huấn luyện viên có nói rằng cậu đã mua bảo hiểm, nên tiền bạc cũng không sao...” Mang theo một nụ cười, ánh hoàng hôn chiếu vào bên trong phòng ôn hòa sáng rõ, ta cơ hồ ngây ngẩn cả người, kết quả không biết rằng như thế nào đã trèo lên giường, nhưng một chữ cũng không dám nói ra.

“Người hảo hảo nghỉ ngơi đi, ta tên là Xuân Điền Trí Thần, là bác sĩ phụ trách của người, ngày mai ta sẽ trở lại thay người kiểm tra.” Nói xong, hắt đi ra khỏi phòng.

Ta còn thờ người ra, cũng không biết đang xảy ra cái gì. “Thiết~!” Thuận miệng kêu một cái rồi nhân tiện nằm xuống giường.

Ta sinh là kết quả của một cuộc hôn nhân được sắp đặt trước, tuy là con trai độc nhất, nhưng lại không có bao nhiêu lúc cha mẹ quan tâm ta. Hồi nhỏ, ngay cả trường tiểu học nổi danh nhất nước ta phải vào học và sống ở đó, ta dần dần trở thành người sống khép kín (nguyên văn là “độc lai độc vãng”, Bối Bối nói thế cho dễ hiểu). Số lần cha mẹ ta gặp nhau rất hiếm, bọn họ đều có những chuyện bề bộn cần giải quyết của mình. Thành tích của ta vẫn thuộc loại Xuất Sắc để bọn họ không bị mất mặt, nhưng bọn họ vẫn không chăm nom ta. Cho đến nay, gặp nhau cũng như chưa từng quen biết, cả hai đều không cần tình cảm của đối phương. Nhưng tôi không bao giờ làm những chuyện điên rồ, cũng không cần tiền của họ. Do đó, ta tự nói với chính bản thân mình, mối quan hệ của họ không phải là mối quan hệ tiền tài. Do đó, chi phí bệnh viện cũng không cần quan tâm, cũng không tin rằng là bọn họ sẽ đến thăm mình, không có gì bất ngờ khi các thư ký gọi đến để hỏi thăm. Dù sao cũng đã trở thành thói quen.

“Không biết ở bệnh viện bao lâu đây!” Ách, ước gì không cần nằm viện. Ôi, quên đi. Dù sao mình cũng ở nội trú, đi trở về càng thêm phiền toái.

Tâm thì nghĩ như vậy, nhưng như thế nào lại không nghĩ tới, chính mình cùng với cái bệnh viện này lại có quan hệ chặt chẽ, bất khả phân ly (dù có chuyện gì cũng không rời nhau). Nói chính xác hơn là phòng bệnh này, ồ không, phải là cái giường chứ nhỉ?

Ngày hôm sau là ngày cuối tuần, sáng sớm phải đón tiếp một đám bạn xấu.

“Nghe ta nói, Nhất Bắc à, anh đừng chịu chấn thương cần phải hảo hảo điều dưỡng nha!”

“Chính, chính là, việc trong đội cứ giao cho chúng ta xử lý là được rồi!”

“Phải rồi, người cứ từ từ mà ở lại đây, tận hưởng cuộc sống thanh nhàn đi!”

“Cái gì? Từ từ sao? Bộ tôi bị thương phải ở bệnh viện, các cậu hạnh phúc lắm hử?”

“Ồi, người đừng có kích động nha! Chúng ta đều là có nguyên nhân cả mà!”

Một đứa lên tiếng, cả đám nhìn đứa nó mà thầm cười trộm, trông rất kỳ quái.

“Cái gì mà nán vụn nguyên nhân chứ? Ở đây các người làm chú ta sao? Nói mau” Ta khẳng định chắc chắn đây không phải là chuyện tốt

“Nghe nói bệnh viện này truyền ra ngoài đều là chuyện xấu nha”

“Đúng rồi đúng rồi, hình như là các y tá xinh đẹp cùng bệnh nhân giao cấu với nhau nha”

“Không chỉ là đơn giản như vậy, nghe nói các y tá ở đây rất là dâm đảng, người ‘vưu vật’ như vậy nhất định sẽ gặp diễm phúc này đó” (ý nói ảnh rất là quyến rũ, hấp dẫn)

“Cái gì? ‘Vưu vật’ sao? Các người nói bậy bạ gì đó?”

“Ồi, quên đi! Nhất Bắc làm sao mà hiểu phong tình. Trong trường cũng vậy, MM truy hấn hấn cũng không có phản ứng, chắc chắn là có vấn đề”

“Người biến đi, người mới là có vấn đề ỉ! Không được nói bậy nữa, các người mau cút cho ta”

“Hảo hảo hảo, chúng ta không nói nữa là được chứ gì? Ta ăn gì đi rồi hăn đi!”

“Hừ, các người coi chừng mắc ghen đó”

“Nhất Bắc, người cũng ăn chứ?”

“Bác sĩ nói ta không được ăn vặt”

“Thiệt, bác sĩ đó quản nổi người sao?”

“Chính là, người không phải người nào cũng vút sang một bên sao?”

“Ăn đi, không liên quan gì đến các người cả”

Tại bọn họ cứ giựt dây ta, làm ta nổi hứng mà nốc một ly có gaz yêu thích. Dù rằng bác sĩ có nói thức uống có gaz không tốt cho việc điều trị vết thương của ta. Hơn nữa, nước có gaz là chất gây nghiện, ít nhất ta không thể sống nếu thiếu sự cảm dỗ của nó. Ôi, quên đi, dù sao cũng không có ai trông nom.

Nhưng

ai nói rằng không có ai trông nom?

“Quốc An Nhất Bắc!” Sao thế? “Ai cho người uống cái này? Nhắc nhở bao nhiêu lần, người không thể ăn mấy thứ này, người không nghe rõ sao?”

Cái này... hôm qua không phải là một tay bác sĩ ôn hòa sao? Biến thân rồi. A~~ không quan tâm, ta cứ uống.

“Xem ra, ta nghĩ người là bị ngốc nhiều ngày rồi. Ta không có ý kiến, đến lúc đó đừng đến tìm ta, ta sẽ không chữa cho người đâu.” Như thế nào ta đột nhiên cảm thấy thẳng cha này rất là nguy hiểm nha.

“Đi thôi Đi thôi”

“Nhất Bắc, chúng ta đi trước.”

Thiệt, một đám không có trách nhiệm, cũng không phải mắng các người, trốn làm gì chứ?

Bị tên kia đoạt lấy cái ly rồi, ta trừng mắt về phía hắn “Cái này tịch thu, người mà còn dám tái phạm, xem ta như thế nào mà phạt người”

Hừ! Tại sao phải nghe lời người chứ? Ngay lập tức ta liền muốn phản nghịch mà nhảy lên. Chỉ tiếc, điều này làm cho cuộc sống của ta gặp phiền toái không nhỏ.

2. Chương 2

“Bực bội ghê!” nên Tay ta chống nạnh, khắp khiêng đi từng bước trên hành lang. Tại sao lại không có nước chứ? Làm hại ta phải đi đến đầu hành lang để lấy nước về. Bởi vì trong phòng có phòng vệ sinh, không cần đi đâu xa chỉ cho mắc công, cũng bởi vì thế, phải đi trong tình trạng thể này thật sự là rất mệt người.

“Ư... a...” Đi tới phía trước, bỗng nghe thấy tiếng động lạ, vừa hứng thú vừa kiên nhẫn. Mặc dù ta đã 16 tuổi, nhưng lại không có kinh nghiệm chuyện giường chiếu, nhưng lại bị cái đám bạn mất nết kia lôi kéo xem phim. Tất nhiên, nhanh chóng ta liền hiểu chuyện gì đang xảy ra. Chẳng lẽ như lời bọn họ nói sao? Tò mò tuổi mới lớn làm ta hứng thú với loại chuyện này, bước nhẹ nhàng lại căn phòng phát ra tiếng xé gió kia.

Càng rõ ràng rồi, đã thấy được bên trong cánh cửa kia là một màn hỏa thiêu hỏa liệt. Nói không hưng phấn chắc chắn là giả, bất quá không có phản ứng dữ dội. Cảm giác đang rình coi như thế không tốt lắm, đang chuẩn bị lui lại, nhưng lại nghe được tiếng chân bước lại gần.

Hả! Chạy mau! Đây là điều kiện phản xạ, bất quá ta hoàn toàn quên mất bây giờ thể trạng ta như thế này (bạn í bị chấn thương đầu gối đó), mới chạy đi vài bước, tất nhiên là ta sẽ cùng mặt đất thân mật tiếp xúc rồi.

“!!!” Không đau!? Vừa mở mắt, thấy một cánh tay màu trắng đỡ ta. Ngược lên,... như thế nào lại là hẳn? Nếu như vừa rồi bị phát hiện,... chết chắc a!

“Như thế nào lại không cẩn thận?” Hẳn nâng ta dậy, thấy trên tay ta là xô nước “Đi lấy nước sao?”

“A... Ủ...” Ta không dám ngẩng đầu lên, làm sao bây giờ? Âm thanh kia vẫn đang dứt quãng mà truyền đến,... hảo quần a!

“Ta giúp người đi!” Vừa nói, hẳn dìu ta về phòng. Dọc đường đi, đầu ta luôn nghĩ, có lẽ hẳn vừa vịn đi ngang qua, đúng lúc ta vấp ngã, nên không phát hiện ra tiếng rên kia, cũng nhân tiện không biết ta vừa rồi đang làm cái gì. Nghĩ tới đây, ta quả thực đã thở được, vui mừng đến nỗi phát ra thành tiếng cười.

“Người cười cái gì?” Âm thanh hẳn vang bên tai ta

“Ách... không có gì a!” Lúc này ta đã được đỡ ngồi trên giường rồi.

Hẳn không tiếp tục hỏi nữa, chỉ là không hiểu sao hẳn lại toát ra một câu: “Ngày mai người xuất viện rồi phải không?”

“Uh” Thật tốt quá! Rốt cuộc có thể đi ra ngoài! Ta không có một chút nghi ngờ gì mà hoan hô trong lòng.

“Thật là không nỡ xa người nha!”

Hả? Ta có nghe lầm không? Hẳn vừa nói cái gì thế? Ngẩng đầu định hỏi hẳn vừa nói gì đó, nhưng đã thấy hẳn đứng trước mặt ta.

Ta nhìn hẳn, thấy tay hẳn vươn tới ta, nhất thời trên mặt truyền đến độ ấm.

Vốn là một cái gì đó ôn nhu chạm vào. Từ nhỏ đến giờ chưa bị đối đãi như thế, rất thoải mái, không thể không nói có một chút lạ lẫm.

“Từ lúc người nhập viện, ta đã để ý đến người!” Dứt lời, hơi thở nóng hổi kéo tới. Ta còn đang tiêu hóa những lời hẳn đang nói, hô hấp đã nhanh chóng bị đoạt đi.

“Ừ...!” Mở to hai mắt, ta khó có thể tin, đây là cái gọi là hôn sao? Nhưng mà... hôn không phải là nam nữ cùng nhau làm sao? Hơn nữa... đây là nụ hôn đầu của ta mà!

Vừa định mở miệng kháng nghị, hẳn nhân cơ hội đưa lưỡi chạm vào răng ta, trượt tiến vào, chuẩn bị mà tấn công đầu lưỡi của ta.

“Ừ...” Ta không muốn thừa nhận tiếng rên đó là do ta phát ra, ta vươn hai tay định đẩy hẳn ra, lại bị nắm mà kéo vào, yên phận trong lòng hẳn.

Lưỡi hẳn linh hoạt kích động lưỡi ta, hẳn hầu như khám phá hết mọi góc ngách trong khoang miệng ta, nướu răng, vòm răng, và từng góc một, như để nếm hết vị ngọt trong miệng ta.

Ta không có bất cứ một chút kinh nghiệm nào, vốn còn tưởng hôn nhau chỉ là môi chạm môi mà thôi, như thế nào không ngờ tới điên cuồng, hoang dã như thế này. Nay hết thấy làm đầu óc ta rối loạn, trầm lặng mà tiếp nhận, nhưng đạo đức luân lý cho ta thấy là ta vô lực phản kháng.

Cổ sức gãy dựa, toàn thân ta mềm nhũn cả rồi, hô hấp ngày càng khó khăn, trời ạ, ta muốn dưỡng khí!

Tưởng rằng ta sẽ chết ngạt, hẳn buông ta ra. “Hôn nhau, người còn thậm chí không biết phải thở như thế nào, chẳng lẽ đây là nụ hôn đầu của người sao?” Ta không biết là sẽ bị hẳn nhìn thấu mà đùa cợt, hít một cổ không khí trong lành làm cho ta nhất thời tỉnh táo lại.

“Hỗn... hỗn đản! Buông ta ta!” Ta cơ hồ chỉ có thể dùng hết sức mà la, gần như khóc, nhưng thực tế đó chỉ là một tiếng rên yếu ớt, xấu hổ quá!

“Buông ra? Thật vậy sao? Người nơi này cũng cương cứng quá rồi!” Hẳn vừa nói vừa bắt lấy nam tính của ta.

“Oa~!” Một là ta giật mình, vì hấn cử động thật bất ngờ, hai là lại càng hoảng sợ, vì sao ta sao lại cương lên rồi?

“Cũng đã như vậy rồi, ngươi còn muốn cự tuyệt? Hay là đổi mặt thực tế đi.”

“Ngươi nói thế là sao?” Tâm trí ta không thực sự phản ứng.

“Ngươi, muốn, ta!”

“Hỗn đản! Nói loạn! Đồ sắc lang! Biến thái, biến thái!”

“Ha! Biến thái? Vậy ngươi phản ứng lại với biến thái như ta, ngươi cũng không phải là biến thái sao?”

“Ta...” Ta ngây ngẩn cả người, thoáng cái nghẹn lời, hấn nói như thế không phải không có lý, hấn làm như thế đối với ta, ta cũng không cảm thấy ghét hấn. Chẳng lẽ... Không! Không nên! Ta không nên a~!!

“Ngươi định làm gì?” Mớ suy nghĩ hỗn độn của ta bị cắt đứt đi, vì thân thể hấn đang đè lên người của ta, tay của hấn cũng bắt đầu chà xát “nam tính” của ta.

“Làm gì sao? Làm chuyện ‘đó’, ta muốn làm chuyện ‘đó’, muốn cho ngươi cảm thấy vui vẻ một chút.” Nói xong, hấn nhanh chóng cởi bỏ nút áo, nút quần trên người ta.

“Không... Không nên! Ngươi là tên đầu óc bại hoại, nếu không dừng tay, ta sẽ gào lên kêu cứu đó!”

“Tốt a! Ngươi cứ việc gọi người tới, sau đó thì làm sao? Nói cái gì? Ta đối với ngươi quá nhiều tình dục, đối với nam nhân? Ngươi cho rằng có ai tin ngươi sao? Hơn nữa vừa rồi ngươi cũng thấy được, cái bệnh viện này y tá cũng rất phóng đảng, cũng rất nổi tiếng, người khác sẽ tin ngươi là ta không ăn nằm với phụ nữ, mà lại cùng với đàn ông trên giường sao?”

“Ngươi, ngươi đừng nói bậy. Ngươi đừng thấy ta tốt mà lừa gạt. Nếu ngươi làm chuyện xằng bậy, ta nhất định sẽ đi kiện ngươi.”

“Kiện ta sao? Ngươi đương nhiên là có thể. Bất quá ngươi muốn cho người nhà của ngươi, trường học, bằng hữu, thậm chí là nhiều người biết ngươi bị một nam nhân xâm phạm sao? Ngẫm lại đến lúc đó nhiệt náo sẽ thành mưa gió, người khác sẽ cảm thấy ngươi như thế nào? Huống chi, ta hoàn toàn có thể không để lại cho ngươi một chứng cứ gì, thậm chí có thể lật lại tình thế, nói rằng ngươi dụ dỗ ta.”

Đúng vậy, loại sự tình này....

“Kỳ thật, ngươi muốn gọi, thì cứ gọi cho lớn tiếng vào, gian phòng này vốn là có cửa sổ bằng kiếng rất và tường cũng rất dày, cách âm rất tốt. Tuy nhiên, ta khuyên ngươi nên tiết kiệm sức lực, vì lát nữa, tôi sẽ cho bạn sung sướng phát ra những âm thanh gọi là âm thanh của hạnh phúc a!”

“...” Nghĩ như thế nào cũng là bất lợi đối với ta, trực giác nói cho ta biết, hôm nay ta không thể thoát khỏi chuyện này.

“Ngươi yên tâm, ta sẽ cho ngươi thoải mái.” Thấy ta mặt đơ ra, như là bị hù dọa tới chết rồi, hấn tặng ta thêm một câu: “Nhưng nếu ngươi lại phản kháng, thì ta sẽ không khách khí với ngươi, dù sao hôm nay ta cũng đã rất ôn nhu với ngươi rồi.”

“...” Cái gì ta cũng chưa nói, kỳ thật vốn là không biết nói cái gì, thân thể của ta lại mềm nhũn xuống.

Hấn như rất hài lòng với phản ứng của ta, miệng tiếp cận gần như để thách thức “Tốt lắm, làm cho chúng ta hảo hảo cảm thụ một chút vui sướng lẫn nhau đi.” Gian ngủ, hấn nói lỏng vòng tay của mình xung quanh ta, làm cho ta chắc chắn yên tâm rồi in trên môi tôi một nụ hôn.

3. Chương 3

Là một nụ hôn nhẹ, nó tạo cho ta cảm giác kỳ lạ và dễ dàng. Mặc dù ta đã suy nghĩ rất kỹ lời hắn nói, tựa hồ như hắn đã sớm có âm mưu, nhưng hành động tiếp theo của hắn đã làm cho ta không thể suy nghĩ thêm được nữa.

Một tay hắn sờ mó bên hông ta, lột bỏ quần áo ngủ và đồ lót của ta xuống, tay kia nhấc cái hông ta lên, khiến cho hắn thuận tiện mà bỏ đi thứ đang che hạ thân ta. Một luồng khí lạnh ập tới, nhưng ta lại cảm thấy ấm áp vây quanh.

“A!” Trái tim ta đập liên hồi, toàn thân muốn nhảy dựng lên, run rẩy một chút.

“Ta sẽ cho người cảm nhận được khoái cảm mà từ trước tới nay người chưa từng có, so với tự an ủi tốt hơn ngàn vạn lần.” Vừa nói, tay hắn di chuyển lên, đôi khi kẹp chặt hạ thân ta, khi thì sờ gắt gao, toàn thân ta run lên như có một luồng điện mạnh xẹt ngang qua thân thể, ta nhắm chặt hai mắt lại.

“Ừ... A...” Tiếng rên ầm ứ vang lên, ta cố nén không cho phát ra tiếng đó nữa.

“Hãy rên đi, Tiểu Bắc thật đáng yêu.”

Hắn nói mơ hồ, lúc này đối với ta mà nói tựa như lời cười nhạo chói tai. Ta muốn phản bác lại, nơi nào đó trên cơ thể lập tức cảm nhận được một trận khác thường. Ta càng cảm thấy cái nóng đang rực rạo trong ta, song lại cảm thấy dính gì đó ẩm ướt, mềm mại. Mở mắt ra, ta thiếu chút nữa bị hù dọa tới chết.

Hắn đang dùng đầu lưỡi liếm quy đầu ta, từ đỉnh chảy ra vài giọt chất lỏng trong suốt. Cảm giác được hắn liếm ở cây bộ (là cái đó của anh), làm cho ta từng đợt ngất đi (vì sướng à =))).

Ngẩng đầu liếc ta một cái, hắn cắn nhẹ trên đỉnh đầu, tựa hồ hài lòng với phản ứng của ta, lập tức cúi đầu ngậm cây trụ nóng cháy mà nuốt hết vào.

Hắn dùng lưỡi liếm láp phân thân ta, ta mím chặt môi, mỗi lần cái miệng ấy mút vào, cơ thể ta lại run lên bần bật.

Hai tay của hắn không hề nhàn rỗi mà nhéo nhẹ hai quả hồng hạt trên ngực ta.

Ta cứ như vậy mở rộng vật áo, túy ý cho nam nhân đùa bỡn thân thể. Không còn cách nào kiềm nén những tiếng rên vô nghĩa, không chỉ có ở giữa hai đùi, mà cặp núm the thé cũng bị hắn làm cho kích thích mà cứng lên.

Hai tay ta nắm chặt tóc hắn, nghĩ muốn ngăn cản, rồi lại dường như bảo hắn cố dùng sức. Cuối cùng cơ thể ta không chịu được những đợt co rút, cảm giác như rơi vào thế giới trụ lạc, ta cứ như thế mà rung rẩy.

Cứ như vậy trong tích tắc, đại não vốn đã trở thành nơi trống rỗng, đình chỉ hết thảy mọi công việc, chỉ cảm thấy khoái cảm trong vài giây. Hắn ở ngay trước mắt nhưng ta không thể nào hình dung được nhan sắc và cảnh tượng.

Theo sát mà phóng thích khoái cảm của mình, gần như ta đang rơi vào chốn hư không với cơ thể đã vô lực. Ta được lật lại nằm ngửa ở trên giường, lần nữa cũng không thể chống cự, từng ngậm từng ngậm mà thở hổn hển.

“Vị rất ngon, người cũng nên nếm thử.” Ý thức của ta được khôi phục lập tức sau khi cảm giác được ở trên người mình có trọng lực (em ấy đang bị đè), tiếp theo là trong miệng tràn ngập vị chan chát. Đầu lưỡi không ngừng trở mình xoắn, dầy dụa, cuối cùng chất lỏng cũng được nuốt hết trong khoang miệng của cả hai.

Thích không?” Ta bị hỏi không biết trả lời làm sao, nhất thời trên mặt nóng hổi, nhất định hồng đến bên tai rồi. Không cách nào phủ nhận, vốn là một loại cảm giác rất khác thường, thế cho nên hạ thể không hiểu tại sao mà tự động dựng đứng lên.

“Ta thích khuôn mặt của người như vậy, đáng yêu cực kì.” Hắn hôn lên ngực ta, rất tự nhiên mà cởi bệnh nhân phục của ta ra, cũng đem ta tại trên giường mà phóng tình.

Hắn chăm chú ôn nhu mà ôm ta, vuốt ve ta. Khi ta nhận thấy hắn đang di chuyển cái chân bị thương của ta thì mới phát hiện hai tay ta đã bị buộc vào đầu giường.

“Người định làm gì ta?” Ngay cả cái chân bó bột cũng bị buộc, không khí sao mà quỷ dị thế này? Ta không khỏi có chút bất an.

“Đừng lo lắng, ta làm như thế để cái đầu gối của người không vì lộn xộn mà bị đau.”

Về mặt ôn nhu của hắn làm tâm ta cảm thấy ấm áp. Loại cảm giác này sao mà tốt quá, đôi mắt tục tĩu của nam nhân làm ta sinh ra một tia hảo cảm

Chỉ là loại hảo cảm này không duy trì được bao lâu.

“A...!” Cảm giác toàn thân bị hôn nhanh, bị liếm qua nơi lạnh lẽo (là cục huyết í), càng làm cho cơ thể ta có cảm giác nóng cháy đến tuyệt vời. Nhưng càng làm cho người chịu không được chính là từ liếm hôn dần dần thay thế thành hút cắn, cảm giác đau đớn đó càng làm cơ thể ta mãi cảm hơn.

Đặc biệt tại nội sườn bắp đùi (???), mấy chỗ thường xuyên bị hành hạ là mãi cảm nhất, rốt cuộc là đau hay thoải mái nhỉ? Ranh giới của ta ngày càng mờ nhạt. Chỉ là chưa đủ, ta muốn được giải phóng dục vọng, mà hắn như thế nào cũng không gặp mặt ta chỉ khi hắn muốn vuốt ve ta.

“Thật là khó chịu... Khó chịu...” Van cầu người làm cho ta nhanh lên một chút để ta còn giải phóng! Tâm lý càng mãnh liệt yêu cầu, nước mắt sớm đã không nhịn được chảy xuống.

“Tiểu Bắc, chớ có trách ta, đều là bởi vì người rất đáng yêu thôi... Người là của ta.” Đại não như muốn cự tuyệt tiếp thu bất cứ chuyện gì nên ta không nghe rõ hắn rốt cuộc nói cái chi. Chỉ cảm thấy duy nhất chân ta bị nhắc lên đè xuống dưới thân thể, tựa hồ như chạm được đầu, tư thế này làm ta cảm thấy mất tự nhiên.

“Thân thể của người thật mềm mại... Bên trong ắt hẳn cũng rất đẹp... Ta không nhịn được rồi...!”

“AAAAAAAAAAAAA!” Đau quá! Đau quá! Không có chuẩn bị trước mà cắm vào, nơi mềm nhất phía sau thức thời bị vật thể cứng rắn xé toạc ra. Kinh nghiệm được ta luôn luôn vắt ra, có thể ta không ngay lập tức thích ứng với những áp lực bên trong, dường như tất cả khí quan muốn đè ép đến cùng.

“Hãy thả lỏng... thả lỏng... rất nhanh sẽ cả thấy tốt.” Thanh âm hắn có chút khàn khàn, giống như đang nhẫn nại, nhưng ngoài miệng nói vậy mà sự thật thì không giống mấy, vật thể cứng rắn của hắn hướng đến phía trước mà di chuyển, căn bản không cho ta cơ hội để ta phóng ra, hung khí thật lớn của hắn hoàn toàn đâm vào bên trong khẩu huyết nhỏ hẹp của ta.

Bất quá trong vài giây dừng lại, ta cố gắng mở rộng miệng để hít sâu, căn bản không còn cách nào mà lại phát ra tiếng khóc, cho dù chất lỏng trong miệng (nước bọt) theo khóe miệng mà chảy ra.

Tên lừa gạt, tên lừa gạt! Cái gì mà ôn nhu đối đãi chứ, căn bản vốn là cầm thú! Chính mình cũng ngu quá, tự nhiên đi tin tưởng cái tên cầm thú ngụy trang ôn nhu kia.

“A...A...” Sau khi bị rút ra mạnh mẽ, xô xuyên qua, lặp đi lặp lại như thế....

Không biết chính mình có phải hay không hét to thật lâu, yết hầu rất đau, cổ tay bị trói cũng rất đau, còn lại hậu đình là đau đến gần như chết lặng... Rất mệt rất mệt... Trước mắt quang ảnh chớp lên chậm rãi mờ đi, mùi máu tanh vây quanh trong không khí, dần dần mà ngã vào bóng tối...

“Ồ...” Bên tai không phải chỉ có thanh âm thân thể cọ xát, còn có tiếng thở dốc nặng nề cùng tiếng giường lắc lư, phát ra những âm thanh kinh khủng. Bất đắc dĩ phải hôn mê – tỉnh lại nhiều lần, hết thấy mặt này đều đâm mị.

Trong cơ thể, hung khí của nam nhân duy trì liên tục độ nóng và độ cứng, chất lỏng ẩm ướt làm trơn nơi đó, tạo điều kiện dễ dàng tiếp nhận vật ngoài xâm lược, song lại càng khong ngừng chảy ra, khiến bắp đùi nội sườn cùng cái mông ẩm ướt một tầng lớn.

Nhưng càng làm cho ta để ý chính là mình cùng đối phương nơi ngực, bụng cũng đều là nơi ẩm ướt.

Thật sự là buồn cười, bị nam nhân đối đãi cường bạo, còn có thể cương mà bất tỉnh, có thể chính mình cũng bất bình thường.

Rất may mắn mà cảm thấy mình đang mê man, có lẽ không bao giờ tỉnh lại nữa cũng tốt.

4. Chương 4

“Đừng...” Thật là khó chịu, đầu chóng váng bất tỉnh. Thân thể dường như bị xe tải nghiền qua, mỗi một chỗ như linh kiện bị rơi ra, truyền đến đau đớn. Đặc biệt sống lưng đau nhức đến nỗi mất hết sức lực, hạ thân càng lại đau đớn đến dường nào—— bất luận trước sau.

Ta không mở mắt, có lẽ thân thể ta đã không thể kiểm soát được, thậm chí di chuyển mí mắt cũng có vẻ vô lực.

“Người đã tỉnh, ta không sai, đúng không?” Ngoài không khí không còn hương vị và mùi, hết thấy mọi thứ đều không thay đổi. Đó là tiếng nói của nam nhân cùng với hơi thở ấm áp của gió thổi đánh vào tai, cơ thể không chịu thua kém kia của ta run rẩy một chút, ta chỉ có thể tiêu cực mà đem mắt nhìn hướng khác.

“Người giận ta?” Nói nhảm! Nếu thân thể không bị người hành như vậy, đến cả ngón tay cũng không nhắc nổi, thì người đã sớm bị cho ta ăn và quyền rồi.

“Ta biết, ta nuốt lời rồi.” Hắn dùng chút sức lực để xoay mặt ta qua phía hắn, “Ta rất thô bạo, làm đau đớn người rồi, khó trách người tức giận. Nhưng là ta như vậy kỳ quái, nghĩ muốn thương người đối với người ôn nhu; nhưng để chứng minh quyền sở hữu của ta, ta muốn người chảy xuống xử nữ máu.” (máu khi bị bóc ‘tem’ lần đầu tiên)

Ngôn ngữ gian (ý nói trong câu của anh công đầy ý xấu xa), hắn không ngừng hôn nhẹ trán, khuôn mặt ta. Không thể không thừa nhận hành động này rất có thể làm hỗn loạn tâm trí của ta, mặc dù lời hùng biện và lý do của hắn đầy mùi biến thái.

“Mặc kệ nói như thế nào, ăn cơm trước có được hay không, người mê man một ngày một đêm rồi, hơn nữa vừa mới bị sốt.”

Một ngày một đêm? Sốt? Vốn hắn hôm nay nó đã được xuất viện.

“...” Không trợn mắt, không mở miệng được, nếu không phát hiện đầu đang đau một cách lợi hại, ngay cả yết hầu cũng thiêu cháy rồi.

“Trước đừng nói nữa. Ta biết người muốn hỏi cái gì, chờ người cơm nước xong, dành sức tức giận hơn nữa đi.”

Có chút miễn cưỡng, nhưng đã bị hắn mạnh bạo mà cũng không mất ôn nhu mà đỡ ngồi xuống. Nói thật, thắt lưng ta đau đớn tựa như bị cắt đứt. Nhưng càng làm cho ta không thể chịu đựng được chính là, tại sao muốn ta dựa vào ngực hắn, mặc hắn nâng đỡ ta, hoàn lại đem miệng đưa vào trong miệng ta ? !

“Uh!”

“...” Hồn dân! Không phải muốn dứt ta ăn sao, có cần đẩy mạnh như vậy không?

“Người...!” Mặc dù bị đẩy ngã trên giường, nơi vết thương bị đau. Nhưng chứng kiến vẻ mặt hắn kinh ngạc, lòng ta thật là rất sáng khoái. Bất quá, loại sáng khoái này không duy trì liên tục được bao lâu.

“Hừ! Tiểu Bắc, người không thông minh!” Hắn lau đi vết máu nơi khóe miệng, cười tà hướng ta tới gần. Sống lưng ta đi qua một trận khí lạnh.

Có dự cảm bất hảo.

“Biến, rút ngay!” Không biết tại sao, không động đậy được, chỉ có thể dùng ngôn ngữ ngăn cản. Nhưng thanh âm khàn khàn, nhân tiện hiện tại khí thế bốc lên bởi đối phương. “Ta muốn xuất viện!”

“Không được, người nơi nào cũng đừng muốn đi.”

“Hỗn đản! Ta đã có thể xuất viện rồi, ta cũng không tin người có thể không thả ta đi.”

“Chỉ sợ, cho dù ta cho người chạy, người cũng không chạy được.”

“Người ở chỗ này ít nói hươu nói vượn đi.” Kì lạ, vẻ mặt của hắn tạo cho ta cảm giác được nhất định sẽ có chuyện tình không tốt xảy ra.

“Người không tin ta sao? Vậy người xem cái này một chút đi...”

“Hèn hạ!” Bây giờ ta chỉ có thể nói được câu này, bởi vì trước mắt là một cái phong bì đựng hình ảnh, không cần xem, trong đầu có thể đoán ra được bảy, tám phần. Chỉ tiếc, sau khi bị đả kích không nhỏ một lần, ta vẫn phải đối mặt với thực tế.

“Người rốt cuộc muốn thế nào...” Những lời này ta như rút lên

“Người nghĩ sao?” Cầm bị ép ngược lên. “Hãy làm con búp bê tình dục của ta, đến khi người có thể rời bệnh viện mới thôi. Ta không phải muốn thương lượng với người, không nghe lời thì hậu quả người hẳn là rất rõ ràng, đúng không?”

Đương nhiên, ta hiểu tất cả, nhưng là cái “Búp bê tình dục” thật sự là làm cho người ta khó chịu! “Người cho rằng bệnh viện là nhà của người hả! Gãy xương làm thế nào ở bệnh viện dài lâu.”

“Cái này không thành vấn đề, bệnh tình của người như thế nào, khi nào ra viện, do ta quyết định. Hơn nữa, huấn luyện viên của người cùng thư ký của mẹ người đã tới, ta đối với bọn họ nói người còn phải ở lại một tháng, bọn họ thấy người bị sốt, đều cho rằng người hẳn là ở lại bệnh viện kiểm tra một chút.”

Mặt của ta một trận lạnh, một trận nóng, khó có thể tin được, lại có loại sự tình này.

“Cho nên, người chỉ cần để tâm làm tốt chuyện của người là được.” Chính là bị người thượng, đúng là thế!

Hừ, không phải chỉ có một tháng sao, dù sao cũng đã bị ăn, một lần hai lần có cái gì khác nhau.

Ta cơ hồ vốn là ôm hắn phải chết địa tín niệm rồi. “Vậy một tháng sau, người không được đem ảnh chụp đi bán, ta không phải sẽ bị người uy hiếp cả đời!”

“Cái này chỉ ta mới có thể xem, người không tin ta, ta cũng không có biện pháp. Nhưng mà, người có lựa chọn sao?”

Thật sự là một người ác độc! Bất được nhược điểm người khác, không một chút nào nương tay.

“Ta là một người rất có uy tín, một tháng sau, ta sẽ đem đồng hình này trả lại cho người. Có tin hay không, do người.”

“Được rồi. Ta sẽ tin người một lần.” Trừ cái này, ta không có lựa chọn nào khác.

“Bây giờ, đầu tiên ta sẽ dạy cho người điều cơ bản”

“Hả!” Không hề dự trù, hắn đã xâm nhập bên trong miệng ta, cũng nhanh chóng cuốn lấy đầu lưỡi ta, hung hăng mà cắn xuống (???).

“Đừng...” Trong miệng nhất thời có một mùi gỉ sắt, ta che miệng lại vì đau, toàn thân đều run lên, ngay cả hai tròng mắt cũng ẩm ướt rồi.

“Đầu tiên, người muốn học, chính là phải vô điều kiện thuận theo. Nếu không nghe lời, ta sẽ trừng phạt gấp đôi, biến người trở thành ôn thuần (ôn nhu, cái gì cũng nghe lời). Người hiểu chưa?”

Người quả nhiên vốn là biến thái! Trong thâm tâm mắng một ngàn lần cũng ngại ít, nhưng vẫn đối với hắn mà sợ hãi đáp lại.

Thấy ta mạnh gật đầu, hắn tựa hồ rất hài lòng, vỗ về mặt của ta, cầm tay ta đang che miệng lại để phòng hờ mà gỡ xuống. “Bỏ ra, để ta xem xem bị thương có nặng hay không?”

Ta theo lời hé miệng. “Rất đau hả?” Nhìn thấy hắn vẽ mặt đau lòng, ta thật sự rất hoài nghi có phải hay không hắn giả bộ.

“Sau này, người nên thông minh hơn!”

“Uh...” Một nụ hôn sâu, làm cho ta sinh ra cảm giác quái dị, thật giống như bị mút vào, sau đó đau đớn dần dần mà biến thành khoái cảm tê dại, thân thể như muốn chảy ra.

“Người bây giờ thân thể có cảm giác rồi.” Ta biết ý hấn nói là phản ứng của ta, dĩ nhiên vừa hôn, thân thể bắt đầu nóng lên. “Chúng ta hay là đến phòng tắm mà tiếp tục đi, thuận tiện đem người tắm cho bị sạch sẽ. Tất nhiên, có lẽ sẽ khiến cho người càng bấn... Nói không chừng...”

5. Chương 5

“Này! Người có thể dừng chột lét ta hay không... A~...” Dừng, tên hỗn đản này! Vào phòng tắm đã bao lâu? Hấn còn không chịu dừng chơi đùa hả?

“Tiểu Bắc, tính tình của người không tốt lắm.” Lơ đi về mặt oán giận của ta N lần (N là số tự nhiên >1), cái tên lang băm lộ ra vẻ mặt tươi cười biến thái, đối với ta trên dưới ngoài đều “hành động”.

Trong khi ta bị bỏ vào bồn tắm có nước ấm, tâm tình của ta cũng đã thật sự không tốt rồi. Bởi vì toàn thân trên dưới bị chà đạp đều truyền đến nhiều trận đau đớn, đặc biệt có chút nơi dĩ nhiên còn có vết răng cắn vào da, càng không phải đề cập đến hậu đình chịu đủ hành hạ kia rồi.

Ta một mực suy nghĩ, tên hỗn đản này cứ như vậy làm cho ta không cử động được dù 1 chút sức lực nhỏ mà ở trog chần mê man liền một ngày một đêm, tám phần chính là đã tính toán kế hoạch kỹ lưỡng lắm, chờ ta sau khi thanh tỉnh, đem ta ép tại bồn tắm, mặc hấn đùa bỡn lần nữa.

Kết luận quả nhiên như thế này.

Hai tay bị trói tại rỗng nước (phần vẩn nước??) trên đầu, chân bị thương thì gác ở bên bờ bồn tắm, duy nhất có thể tự do hoạt động là chân trái nhưng cũng bị hấn chế trụ ở mắt cá chân.

Tới cuối cùng, cứ như vậy ở bộ dáng đó cho dù bị người ta xâm lược, đối lại người nào bị như vậy thì cứ lần qua lần lại, tính tình cũng không tốt hơn được.

“Ta chính là rất cẩn thận mà giúp người tẩy trừ thân thể a.” Đúng vậy, người như thế là đủ tỉ mỉ rồi, cũng đã bị người sờ, còn sờ hết cũng không để yên.

“Nhìn bộ dáng người hình như thiếu kiên nhẫn, ta sẽ nhanh chóng tắm sạch cho người.” Cảm ơn trời đất, hấn còn có tình người.

Hử! Ta đã sai rồi! “Người làm gì thế hả?” Chân trái được đưa lên cao, nơi riêng tư vừa bị bại lộ vừa được tiếp xúc, hậu đình vết thương lại bị hấn di chuyển.

“Oa, đau quá! Dừng... Dừng chạm a!” Cảm giác được dị vật xâm nhập, ảnh hưởng đến vết thương càng đau đớn. Nhưng vẫn đang lưu lại trong cơ thể thứ bấn thiếu (???), khiến hấn càng dễ dàng đưa ngón tay mình vào sâu hơn.

“Nói không chạm, như thế nào trong cơ thể người đâm thủy lại tiết ra cơ chứ? Kỳ thật bản thân ta vốn là không ngại, chỉ sợ người đến lúc đó chịu không được.” Dứt lời, tay hấn bắt đầu uốn lượn, quấy phá.

Bất động hoàn hảo, hấn vừa động vào ta, ta đã có cảm giác không ổn rồi. Trong cơ thể dường như dấy lên ngọn lửa vô danh, trừ hậu đình đang bị thiêu cháy, ngay cả thân thể cũng bị cái nóng bắt đi

Cảm giác được một cỗ nhiệt lưu đi tới hạ thân, trái tim ta cũng sợ đến mức ngừng đập. Nơi nào trên cơ thể không một chút che chắn mà hiện ra cái kia của nam nhân ngay trước mắt, lớn như vậy mà biến hoá không ngừng trong ta thì có thể xem như xong.

Tất nhiên, ta híp mắt lại, ta cũng nhìn thấy được con người kia của hấn cũng đã dấy lên nhiệt độ rồi. Ta hy vọng rằng chính mình không nên nhận ra, này đến tột cùng vốn là một loại dục vọng a.

“Tiểu Bắc, người dụ dỗ ta sao?” Khuôn mặt tuần tú của hắn chỉ cách mặt ta khoảng 1 cm, ngay cả khi nói một chữ cũng cảm nhận được hơi thở của người đó phả vào mặt mình, ta thật sự vô lực chống đỡ. Vậy là mạnh mẽ lắc đầu, hay là mạnh mẽ bắt đầu.

“Wow——” Hử? Làm thế nào để rút hết nước đây? Oa~ còn dùng nước tẩy cho ta, xong hết rồi sao?

“Hề chính mình gây tai họa, thì chính mình phải có trách nhiệm.” Oa! Không nên... Không nên cởi quần áo a... Ta muốn hắn giống như mới vừa rồi mặc quần áo giúp ta “tắm”, cũng không muốn... Ồ...

Nhưng là hắn cởi quần áo tốc độ cũng không chậm, rất nhanh liền trần như nhộng mà đứng ở trước mặt ta.

“Bây giờ, người sẽ có trách nhiệm với ta!” Chịu trách nhiệm cái gì, uy nghi của hắn khi nói rõ ràng rất lớn.

“Xin người, không nên...” Ta như cá nằm trên thớt. Dưới loại tình huống này, đặt “cầu xin cho cuộc sống của mình” lên đầu tiên, ta biết mà.

Nhưng mà... “Cầu ta cũng không có tác dụng. Hơn nữa, người phải hiểu được, người chỉ cần nói ‘muốn’, cũng chỉ có thể ‘muốn’.”

“A——” không chút do dự, hắn đã xâm nhập vào dục hang, nhanh chóng nhấc hai chân ta gác ở vai hắn. Hắn thúc mạnh người, xuyên qua cơ thể đã được bôi trơn, hắn thoáng cái đã đâm vào chỗ sâu nhất trong ta.

“Oa a! ... A... A... Đau quá.. Dừng, dừng lại... A...” Sức nặng cả cơ thể đều tựa vào một chỗ —— vai hắn. Thân thể bay lên không, ta chỉ có thể nắm chặt 2 tay đang bị trói ở vòi nước.

Hắn nắm chặt lấy tay ta, trước sau liền tạo ra một khoái cảm mạnh mẽ, cơ thể ta nóng rực cực đại do được hắn trêu sấp nhíp nhằng.

Ký ức đêm hôm kia đã được phục hồi. Thực sự khoái cảm của ta đang từ từ dâng lên, chậm rãi thay thế cho đau đớn, hô khóc cũng biến thành rên rỉ bao phủ khắp bệnh viện. Rất muốn nhịn xuống nhưng cũng phải kêu lên những tiếng rên thất vọng, nhưng lực bất tòng tâm (Lòng mong muốn của mình không được như ý. Ngược lại, điều mình không muốn nó lại cứ xảy ra – Y!M Answer), thay vào đó, âm thanh lại làm càng làm dục vọng của hắn cao hơn.

“Bảo Bối, người thực sự đáng yêu. Ta tuyệt đối sẽ không cho người khác chứng kiến bộ dạng người bây giờ.”

Ta chưa từng bao giờ bị vuốt ve, kích thích như hiện giờ, hạ thân của ta đã bị khoái cảm chi phối lên tới đỉnh núi rồi. “A...” Sau khi bị hắn xâm nhập sâu và mãnh liệt như thế này, cuối cùng ta đã bắn ra chất lỏng màu trắng nóng hổi.

Vì hạ thân đang ở trên cao, trượt dịch cũng nghiêng theo mà chậm rãi chảy xuống, hình thành một bức tranh dâm mỹ.

Hắn rên lên một tiếng đau đớn, cơ thể lập tức phát hiện ra khác thường, lập tức cảm thấy nóng rực và thỏa mãn. Ý thức ta lại bắt đầu hỗn loạn, nhưng hết thấy vẫn cảm giác được chuyện gì đang xảy ra.

Bây giờ ta mới hiểu ý tứ của câu hỏi này hắn nói “Tất nhiên, có lẽ sẽ khiến cho người càng bắn... Nói không chừng...”

Nếu như thực sự mà nghiêm túc tắm rửa thì sẽ rất nhanh. Sau vài phút, hắn tắm rửa sạch sẽ cho cả ta và hắn, mặc xong quần áo, hắn bế ta lên giường.

Ta bây giờ mới thực sự cảm giác được mình là bệnh nhân. Thân thể mềm nhũn, tứ chi vô lực, ngay cả khí lực để đẩy nam nhân hỗn đản kia cũng không có, mặc hắn đối với ta đang vừa hôn vừa liếm. Mới vừa mặc đồ bệnh nhân vào, mà bây giờ lại bị hắn cởi nút phần ngực ra.

Sau lớp áo lộ ra bộ ngực trắng nõn, hai hồng quả đáng thương đều bị hắn cắn đến phát tím rồi, hắn còn không chịu dừng lại.

Mẹ kiếp! Không nên sờ vào chỗ đó, người tưởng ta cũng như người à, tinh lực tràn đầy! Ta, một lần nữa, ta sẽ giết người!

“Bảo bối, người xem, người làm ta bị liên lụy nga.” Ta tuyệt đối vốn là quá từ bi mà (từ bi = hiền lành, ôn nhu), hần từ từ rút tay ra khỏi quần lót ta “Cơm của người còn chưa có ăn xong, ta đi giúp người đổi lại đồ nóng.”

Rất nhanh, hần đã trở về. Quần áo ta vẫn chưa cài nút vào mà nằm đó, bởi vì thực sự không có khí lực mà để tự động cài vào.

“Tốt! cơm nước xong, người nên hảo hảo mà ngủ một giấc đi.” Hần cài lại các nút trên quần áo ta, song lại thay cho ta cái chăn mỏng.

“Lần này hần là không biết làm thế nào để ăn đúng không?” Không cần người nói, bản thân ta của không muốn đầu lưỡi lại bị người cắn lần nữa. Ta nghe lời, ngoan ngoãn mà để cho hần nuốt một miếng cháo vào miệng.

Đáng thương thay cho đầu lưỡi và miệng của ta, không biết bị hần đùa bỡn bao nhiêu lần, nhưng cuối cùng ta không chống lại được một mồi mà thiếp đi.

6. Chương 6

Thật xấu hổ đến nỗi muốn về nhà. Ta như thế nào mà lại ngủ thiếp đi đây? Làm hại chính mình ngày thứ hai mở mắt, chỉ tiếp cận khuôn mặt tươi cười đang phun ra “Bị ta đè, người ngã rất hưởng thụ nha” Ác tâm kia nói

Tên hỗn đản kia khi cười nhìn đẹp trai lắm chứ, rộ lên tiếng cười tà tà (tà = ác), nhưng nhìn nó thật sự rất biến thái.

“Bệnh viện là nhà người hả? Bộ không có bệnh nhân để người khám sao?” Cổ ý nói lớn tiếng, để hần không nghe được sự bối rối trong ta. Thật là, mặt ta muốn đỏ lên rồi. Bất quá, ta thật đúng là cái này có nghi vấn.

“Ừ, xem như thế cũng được” Đây, trả lời không định suy nghĩ sao? “Bệnh viện này vốn là bệnh viện tư lập, người biết chứ?”

“Ừ!” Ta gật đầu. Có thật sự là hần mở cái bệnh viện này không?

“Đây là bệnh viện con của bệnh viện S, trong đó, chủ tịch kiêm viện trưởng là anh trai ta” Thì ra là thế, hèn chi bệnh viện này nổi tiếng như vậy “Vốn là ta bị anh của ta đá tới đây làm viện trưởng phân viện. Tuy nhiên khi nhìn thấy người, ta đã đổi ý.”

Không! Bị hần nhìn chăm chú một phát, sống lưng ta đột nhiên phát lạnh.

“Dưới danh nghĩa là một bác sĩ chỉnh hình cũng tốt, bởi vì vốn là nhàn rỗi, vừa lại không ai trông nom ta, cho nên có thể sẽ có nhiều thời gian để cùng đáng yêu tiểu Bắc dưỡng cảm tình a”

Oa, lại nữa, đừng lại gần ta! “Cái gì gọi là nhàn rỗi chứ? Người sẽ đối với bệnh nhân mà phụ trách. Còn có, cái gì mà bị anh người đá lại đây hả?” Hối nhiều điểm vấn đề, chuyển hướng sự chú ý của mình.

“Anh của ta hả? Hần sợ ta đoạt tiểu tình nhân của hần, rồi tìm đủ loại lí do (kỳ thật vốn là lấy cớ, không phải lí do – Tác giả), không thể chờ đợi được mà đem ta đuổi đến đây rồi.” Đùng là thất bại mà, tay hần luồn vào trong chăn, bắt đầu mà sờ soạng lung tung. “Hiện tại ở đây không thiếu nhân lực, ta vốn cũng không phải là bác sĩ chỉnh hình. Ở khoa chỉnh hình, ta cũng chỉ là người thừa mà thôi. Những người khác, ta mặc kệ, ta sẽ chỉ phụ trách tốt đối với người.”

“Chờ... Chờ một chút!” Hần vội vàng túm dừng quần của ta. “Người... người nói người vốn không phải là bác sĩ chỉnh hình. Chân của ta...” Để xem người xử lí như thế nào đây a!

“Đừng khẩn trương a! Ta nói là ta sẽ phụ trách người. Mặc dù ta không phải là bác sĩ chỉnh hình chính thức, nhưng những gì ở nhà trường cái gì cũng phải học a, thang điểm tất cả các môn của ta khá là tuyệt vời nha. Người hảo yên tâm!”

“Yên tâm? Dạy ta như thế nào yên tâm a! Chân ta bị thương nghiêm trọng như vậy, nếu như bị người làm cho chậm trễ, ta...”

“Chân của người không có gì hết. Xương đầu gối nứt ra một chút xíu, xương nứt ra là loại gãy xương nhẹ, dưỡng 3 tháng là có thể sống bình loạn mà nhảy.”

“Thật chứ?” Nói thật, ta còn rất sợ.

“Ôi, người không tin? Ta có thể cho người xem hình X-quang của người, tùy tiện đi hỏi mấy ông bác sĩ chỉnh hình xem, rồi thử lời ta với lời bọn hắc có giống nhau không?”

“Oh” Xem bộ dáng của hắc cũng không giống đang nói loạn, người nào giống ta thử đừng phải loại chuyện khó hiểu này, đương nhiên là luống cuống “Này, người còn đang làm gì đó?” Chợt lóe lên một tiếng, quần ngoài đã bị lột. Trời ạ, ta thật là ăn không tiêu rồi.

“Người đừng khẩn trương như vậy, ta chỉ muốn giúp người thoa thuốc mỡ. Chẳng lẽ nơi này của người không đau?” May mắn thay hắc không đề cập đến, bị hắc sờ như vậy, cảm giác được nơi nào đó như bị hỏa thiêu đến đau đớn, ngay cả phần eo cũng đau nhức.

“Đau chứ? Bị rách hậu môn mà không biết chữa trị sau này sẽ rất phiền toái a.” Dứt lời, hắc định cởi quần lót, nhưng lần này bị ta ương ngạnh chống cự. Ai biết hắc có thể hay không lại....

“Người đừng sợ, ta cam đoan hôm nay sẽ không làm (mà mai làm =)), dù sao còn cả khối thời gian, ta như thế nào lại hấp tấp? Huống hồ chỉ nếu bây giờ đem người làm chuyện đó, khác gì phá hủy người, sau này có chuyện gì không tốt ta làm sao đây? Tốt!!”

Cầm thú!!! Người đem ta làm cái gì hử? Tốt hay xấu đều sử dụng là ý gì? Bất quá ta nghe lời hắc, thả lỏng hai tay, miễn hắc đừng thú tính ‘hóa’ dùm. (câu này bạn chém =)).

Quần lót đồng thời bị cởi bỏ, chân trái bị đụng chạm, hai chân tác nhau ra rất rộng, lộ ra nơi riêng tư yếu ớt, và lạnh lẽo.

“Tiểu Bắc, nơi này của người thật sự đáng yêu.”

“Người muốn thoa cái gì thì nhanh đi! Gọi...!” Cái gì mà gọi a? Đừng! Thét lên nửa tiếng, không ngoài ý muốn chứng kiến mắt hắc nheo lại, ta không thể không tức đến phát hỏa.

“Người muốn nói cái gì?” A, đừng kẹp mạnh quá, chân ta đau lắm a!

“Không, không có. Ta chỉ muốn hỏi người có thể hay không đổi kiểu khác, loại tư thế này không thoải mái...” Ta lộ ra thái độ mềm lòng.

“Chỉ cần người nghe lời, mặc kệ tại lúc nào, ta đều đã cho người thoải mái.” Ta biết ý hắc có ám chỉ.

Phía sau vừa truyền đến cảm giác dị vật quen thuộc xâm nhập vào. Lần này rất rõ ràng, ngón tay lại chuyển động, có kèm theo chất lỏng nào đó. Tuy nhiên, lần này khác với mấy lần trước, nội bích không phải không khó để xâm nhập vào mà hơi dùng lực thoa vài cái. Rất nhanh rút ra, vừa lại rất nhanh mà cắm vào. Phải lặp đi lặp lại mấy lần, hắc mới ngừng lại, nhưng không buông chân ta ra.

“Tiểu Bắc, nơi này của người tựa như hoa lồi mới nở, ngón tay ta đưa vào, nó nhân tiện hé ra, lộ ra nội bích béo mập, thật sự làm cho người ta không nhịn được...”

Thân thể bị đụng chạm mà chấn động, ngay cả loại này nếu nói cho hắc biết mà không then thì ta cũng đã nói.

“Tốt lắm tốt lắm. Không phá người nữa”

Cổ di chuyển thân thể đau đớn nhưng không được, đợi hắc mặc quần áo ta vào xong, ta nhân tiện nhanh chóng kéo chăn lên, đem trùm kín mít cả người.

“Đã nói với người sẽ không phá. Dem đầu vùi vào trong chăn bông, coi chừng tắt thở mà chết đó.”

Cố kiềm nén! Hẩn tốt nhất nên đi đi. Dem đầu vươn lên để hít thở không khí.

“Quên nói cho người biết...” Oa~! “Bộ đáng người khi đổ mặt thật sự là đáng yêu cực kì!”

Ồ

! Ta không được rồi...’

Ở tại bệnh viện cũng được một tháng rồi, nhưng nếu muốn ra viện thì còn có hơn nửa tháng.

Từ lần đầu tiên phát sinh quan hệ tới nay, hẩn chỉ có ngày đó là buông tha ta, còn lại thì chưa bao giờ thiếu một ngày nào.

Ta càng ngày càng nghi ngờ chính mình có thể hay không cầm cự qua một tháng, hẩn tinh lực tràn đầy, thật sự trình độ làm cho người ta mao cốt tung nhiên (ý nói khiếp sợ). Nếu trước kia không nghe nói qua trên radio, một người phụ nữ phản nản chồng mình vì trước khi đến nhà ga sẽ nhất định ‘làm’ hai lần một ngày, làm cho cô ta gặp rắc rối. Nếu không, ta thực sự nghi ngờ rằng người đàn ông đó có phải hay không là con người.

Trong khi ‘làm’, hẩn thường xuyên yêu cầu ta bày ra các loại tư thế kì quái. Ta sợ nhất là lúc bị hẩn cười, còn có khi khẩu giao ta cũng rất sợ bởi vì nếu không làm tốt, hẩn sẽ dùng dây để buộc chặt phân thân của ta, không cho ta giải phóng.

Ồi, thậm chí chuyện khác, một là hẩn không nhìn được, hai là trong lòng bất động (có chuyện gì đó không ổn).

Không biết tại sao, mỗi lần bạn học đến thăm ta, tâm tình của hẩn đều rõ ràng không tốt. chung quy sẽ gây khó dễ cho ta, còn có thể nói một số câu khó nghe.

Ta bị hẩn làm cho kỳ quái, rõ ràng là hẩn nói ta bị thương không nặng, ngày hôm trước bởi vì ‘lại’ uống một cốc nước có gaz, hẩn phạt ta một đêm.

Ta cố nghĩ rằng mọi chuyện đã trôi qua, cầu mong nửa tháng còn lại đều êm đẹp. Chúa ơi, ta không muốn chết sớm đâu.

7. Chương 7

“Nhất Bắc, chúng ta thật rất hâm mộ người, có thể danh chính ngôn thuận mà xem xét việc lên lớp của người trong năm nay.” Đại khái là mấy kỳ thi đã xong hết rồi, mấy ngày nay liên tục có bạn học của ta đến thăm. Mỗi lần đến đều là một đám người riu ra riu rít.

“Đúng vậy, lần này kỳ thi hảo khó khăn, ta xem ta lại bị cha ta bạo hành một trận rồi”. Đó cũng không phải tại người gốc.

Ồi, ta không có ý sỉ nhục người khác, chỉ là tâm tình thật sự không tốt.

Nói thật, cho dù có ngồi dựa vào 2 cái gối, ta cũng không thể ngồi được. Ngày hôm qua thú tính của hẩn lại bộc phát, tàn bạo cực kì đạo đức vô cùng, thất lưng ta dường như muốn bẻ gãy, thân dưới đau đớn đến chết lặng, thường thường còn rõ ràng cảm nhận được nhiều trận co rút đau đớn.

Cho nên ta bái thiên cầu phật mà hy vọng rằng không nên có người đến quấy rầy ta tu dưỡng. Bởi vì chỉ cần có người đến, ít nhất phải đứng dậy, chung quy không thể nằm mà đối đãi khách khứa.

“Nhất Bắc, hôn người ở chỗ nào hả?” Oa a a, đừng hù ta chứ, chỗ đó đau quá đi!

“Không... Không có” Ta tận lực che dấu khuôn mặt đau đớn, cố nhe răng nhếch miệng cười.

“Nhất Bắc, người chừng nào mới có thể ra viện hả?”

“Ách, hai tuần nữa.” Nếu như ta còn sống và đợi được đến ngày đó

“Còn lâu như vậy a. Chúng ta đang có ý định trong kì nghỉ này, cùng nhau qua nhà ta xem vài thứ tốt đây!” Chứng kiến thấy bộ dáng thêm thường của chúng, ta cũng đã hiểu ngầm. “Anh trai của ta cũng đã làm chuyện này, cảm giác tuyệt đối là rất kích thích.”

“Cái đó a, quên đi, ta bây giờ không có hứng thú với cái đó.” Đùa thôi, ta không giống các người cứ thích tìm đến nơi thỏa mãn dục vọng, nhưng là ta không được kích thích cũng không có chết. Hơn nữa, xem cái kia, không phải là vừa lúc nhớ lại kinh nghiệm bị thảm rằng mình bị nam nhân kia đè đến nổi a a ư ư sao? Ta đây còn không bị kích thích đến chết hả?

“Không hứng thú?” Thảm rồi thảm rồi, xem bọn hắn nhìn nhau rồi dùng ánh mắt kia đánh giá ta là sao chứ? “Nhất Bắc.... không phải.... người ở đây thượng được một cô y tá tiểu thư nhiệt huyết nào rồi?”

“Cái gì? Điều đó không quan trọng.” Vốn chúng định chế giễu tôi, nhưng không may, người bị thượng chính là ta, người thượng ta là bác sĩ nam nhân nữa chứ.

“Tin người mới là lạ! Ta muốn kiểm tra một chút!” Dứt lời, một đám người ba chân bốn cẳng chạy lại mà xóc mền ta lên.

Kỳ thật ngay từ đầu mọi người căn bản vốn là đùa giỡn, chỉ là nháo nháo, đều có chút mất ý thức. Mấy nam sinh cứ thế mà nằm lên trên ta xuống giường. Đáng thương ta lúc đó bị bọn họ nằm đè ở dưới cho nên không chống lại được.

“Các người đang làm cái gì thế?” Một thanh âm trầm thấp ngay tại cánh cửa vang lên. “Bệnh viện là nơi dành cho các người âm ỉ ồn ào sao?”

Không cần đoán cũng biết là ai, nam nhân kia bình tĩnh đến nỗi muốn dọa người. Quả nhiên, hắn cũng có biết ngờ vực ư? (khúc này bạn chém T^T)

Bất quá chỉ còn ta và hắn hai người, căn phòng nhiệt độ cũng không ngừng mà giảm xuống.

Nghe được thanh âm khóa cửa, tiềm thức ta cảm thấy một tia hàn ý, đem chăn mền trên người giữ chặt một chút. Nhưng rất nhanh đã bị xóc lên.

Hắn cố kéo chăn ra khỏi đầu ta, lấy tay dùng sức nhéo cằm ta, đều có chút đau đớn. “Như thế nào lại có người đến quấy rầy người. Người không nói cho bọn họ biết là đừng tới sao?”

“Như thế nào có thể nói như vậy, bọn họ cũng là quan tâm ta mới tới thăm thôi.” Ta nhỏ giọng mà lầu bầu .

“Quan tâm như thế nào mà phải ôm ấp thế kia?”

“Nào có, bọn họ chính là hay nói giỡn, người cho rằng người nào cũng như người a...”

“Giống ta thế nào?” Xong rồi xong rồi, đã kích động, còn nói bậy rồi.

“Không, không có gì.” Ta vội vàng đem tầm mắt dời đi, không dám chống lại con người thâm thúy như hắn.

“Người thật sự là càng ngày càng không nghe lời rồi, dĩ nhiên chống đối ta.” Ngôn ngữ gian xảo, hắn chậm rãi cởi quần áo ta ra. Rất nhanh sẽ thấy lộ ra trọn vẹn thân thể hiện hữu trước mắt hắn.

Hắn đem hai chân ta mở ra, một chân đặt lên đùi hắn, nghiêng người ngồi ở giữa hai chân ta. “Tiểu hài tử mà không nghe lời, là phải phạt! Người còn không biết, khi ta muốn trừng phạt người, thì phải dùng thủ đoạn, phải không?”

Như thế nào, trước đây không phải đã bị ‘xem’ a?

“Nếu như bây giờ người nhận lỗi, còn kịp đó. Hử?” Tay hắn đi tới cúc huyết, nhẹ nhàng mà vuốt ve.

“Ta... ta làm sai cái gì?”

“Hử, xem ra người thật là một điểm giác ngộ cũng không có.” Umm, một ngón tay bị đưa vào. Theo bản năng ta thu người lại, thoáng cái hắn đã bắt được thất lưng, dùng một lực nháp tới.

Cúc huyết không có lấy một chút dễ chịu, cho dù chỉ là một ngón tay cũng rất khó chấp nhận, nội bích khô khốc vũng vàng hấp thụ, làm cho nó không dễ dàng tiến vào. Phần eo bị nhấc lên không, hấn mạnh mẽ dùng ngón tay xuyên vào, khiến cho ngón tay hoàn toàn ở trong cúc huyết.

Thật khó chịu! “Ta làm sai chỗ nào chứ? Căn bản là người vô lý lấy nháo làm có!”

“Vậy thì hôm nay đợi chừng nào người mới biết được lỗi của mình, ta mới dừng lại!”

“Ừ...Ừ...” Ta phát ra tiếng rên khó chịu, thậm chí trước kia cũng bị cường lực xô xuyên qua, cũng sẽ vuốt ve hạ thân mà sinh ra khoái cảm. Nhưng bây giờ một điểm cũng không có.

Người này đầu óc nhất định là có chuyện, hoàn toàn không biết hấn suy nghĩ cái gì.

Số ngón tay càng ngày càng tăng, ta dần dần cảm thấy khó chịu.

Tưởng rằng hấn làm thế để nói rộng hậu môn rồi xxoo, nhưng bây giờ ba ngón tay của hấn đang tự do di chuyển trong ta, tựa hồ hấn không có ý tứ. Ánh mắt lạnh lùng nhìn vào ta, dường như muốn đem ta mặc kệ.

“A...a...a...” Cảm giác được dường như vừa lại tăng thêm một ngón, tâm ta một trận bối rối. Đã bốn ngón rồi, hấn rốt cuộc muốn làm gì? Hậu đình đột nhiên khuếch trương, nguyên nhân dĩ vật tiến vào nói rộng làm cho chất lỏng chảy ra, khiến hấn nghĩ hành động của hấn rất trót lọt.

Thật sự khó chịu cực kỳ, cũng sợ hãi cực kỳ. Cảm giác có sự xâm nhập đến, nhất định hơn phân nửa bàn tay định tiến vào. Dường như cái cúc huyết mỗi lần ra vào đều hé ra, đau quá, đau quá, đau đớn cực kỳ.

“Không nên! Không nên a!” Khi ta phát hiện, hấn cố gắng đem ngón cái đưa vào, cũng không nhịn được kêu lớn lên.

“Như thế nào? Biết sai rồi sao?” Tốt, hấn dừng lại rồi. Nhưng thấy ta không lên tiếng, vừa lại tiếp tục đem ngón cái dò xét vào.

“Ta sai rồi! Ta sai rồi! Ta biết sai rồi!” Không nên đưa vào nữa.

“Ô? Thật sao? Vậy người nói xem, người làm sai chỗ nào?”

“Ta... Ta...” Ta thật sự không biết a!

“Người...”

“Dee Dee Dee Dee” Ngay lúc hấn lại muốn tiếp tục, máy báo tin nhắn của hấn vang lên.

Hấn bắt đầu dĩ buông thất lưng ta, dùng nọ vậy chích không rãnh địa thủ ấn động cơ khí “Thật phiền toái.”

“Oa a a a” Không hề dự đoán trước, bàn tay cắm vào trong thân đột ngột rút ra. Cơn đau tỏa ra khắp thân thể, không ngừng run rẩy hồi lâu, mới thoát lực mà ngã xuống giường. Cúc huyết cực lực mà co rút lại.

“Chờ ta xong xuôi sự tình trở về sẽ tiếp tục” Hấn đắp lại chăn mền cho ta, lạnh lùng bỏ lại những lời này rồi đi mất. Tại ta mà nói, giống như một quả bom vậy.

Ta vẫn không nhúc nhích mà nằm thật lâu, bởi vì nơi đó co rút đau đớn làm ta không dám di chuyển. Nhưng đại não lại không ngừng hoạt động.

Không thể ở lại chỗ này rồi, không thể rồi, nam nhân kia thật đáng sợ, nói không chừng thật sự sẽ chết trong tay hấn. nhưng mà, còn tấm hình thì sao? Làm sao bây giờ? Mặc kệ, nói cho ba mẹ, bọn họ sẽ đến giải quyết, bọn họ nhất định sẽ bảo vệ ta. Dù sao ta cũng là con của bọn họ. Vậy thì cứ thế mà làm.

8. Chương 8

Ta hít sâu một hơi, cắn răng chịu đựng đau đớn khởi động thân thể, chứng kiến toàn thân trên dưới ngay cả trên đùi, trên cánh tay cũng còn lưu hôn ngân cùng dấu răng. Xem ra ta phải mặc áo tay dài mới được.

Bởi vì chống nặng, hạ xuống nữa người lực cũng đã tiêu hao không ít, mới có thể đoạn trường (đoạn trường = dai, lâu) mà tránh né chống đỡ đến lúc này. Ta tận lực tránh tầm nhìn của các bác sĩ và y tá, cúi đầu đi thẳng đến cửa bệnh viện, ngoắc chiếc taxi và leo lên đó ngồi, thở ra một ngụm khí.

Gần tối, trở lại ngôi nhà đã lâu xa cách, bọn người hầu cũng rất kinh ngạc. Ta liền hỏi bọn hắn một chút:

“Mẹ ta về chưa?”

“Phu nhân đã về, theo tiên sinh ở trong phòng làm việc ạ”

Oh? Cuối cùng hai người cũng đã trở về.

Ta hướng phòng làm việc lần hai, tâm tình rất phức tạp. Làm thế nào để nói cái chuyện đó đây, cho dù là nói cho ba mẹ chính mình nghe, ta còn có chút khó mở miệng. Huống chi từ nhỏ đến lớn, ta cùng họ rất ít khi nói chuyện.

“Ông lại còn không biết xấu hổ? Chính ông cũng không phải bên ngoài nuôi phụ nữ...” Mới vừa đi đến cửa thư phòng, bên trong phòng đã truyền ra âm thanh tranh chấp. Cửa phòng chỉ là hờ khép, ta do dự một chút, thu hồi cánh tay định gõ cửa. “Bây giờ con cũng đều có rồi, dĩ nhiên cũng phải chuyển tài khoản cũ chứ.”

“Tài khoản cũ? Tài khoản mới của bà có rất nhiều đếm còn không xuể, tài khoản cũ ở đâu mà lôi ra tính hả?”

“Tôi không cần nghe ông nói nữa, một câu thôi—— ly hôn. Con sẽ do ông nuôi, tôi sẽ tìm luật sư cùng nói chuyện với ông.”

“Con? Bà còn có mặt mũi để mà nhắc đến nó à? Bà nói nó về điểm này giống tôi? Nói không đúng mà cũng nói! Tôi muốn cùng nàng kết hôn rồi, con của bà không nên cùng với bọn ta ở chung.”

“Đũa hủ? Tôi cũng muốn cùng Joseph kết hôn, còn muốn di dân đến Canada chung sống. Joseph không thích tiểu hài tử, tôi sẽ không mang theo nó đi.”

Buồn cười, thật sự là rất buồn cười rồi. Thật là một vở kịch ẩn tượng, dĩ nhiên làm cho ta đứng phải, hay là ở phía sau.

Cái nơi này một khắc ta cũng không muốn ở lại, có lẽ ở lại cái phòng bệnh kia còn tốt hơn.

Có chút hoảng hốt mà đi về phía trước, có lẽ là bởi vì thân thể không khỏe nên di chuyển có chút chậm chạp, khi ta chú ý tới chính mình đi tới chỗ cầu thang, đã một cước giẫm lên khoảng không mà lặn xuống. (té cầu thang í)

“A!” Đây không phải là tiếng của ta kêu, ta chỉ là ngã xuống đất rồi buồn bực hừ một tiếng thôi. Tiếng hô to gọi nhỏ này đều là của bọn hạ nhân, nhưng cha mẹ của ta sẽ không như vậy.

Từ lúc rời đi đến lần nữa trở lại bệnh viện, cách nhau bất quá chỉ nửa giờ.

Từ lần trước đến lúc này đây nhìn thấy hắn, xa nhau cũng không quá hai giờ.

Mặc dù hắn ngồi ở chỗ nào, ta muốn thực sự sẽ chờ cho đến cùng. Nhưng ta còn rất may mắn khi chính mình lại lần nữa rơi vào tay hắn. Nếu không ta sẽ bị một người khác cởi quần cởi áo, cho dù làm thế chỉ vì xem xét thương thể. Chứng kiến một đứa con nít —— coi như là học sinh trung học đi —— trên người tràn đầy hôn ngân, cũng chắc rằng sẽ không có chuyện gì tốt.

Từ đầu đến cuối, ta chỉ có cúi đầu, mà hắn dĩ nhiên cũng chỉ là hỏi ta nơi này có đau không, vân vân... cái khác cũng chưa nói.

”Bác sĩ, thế nào?” Chờ kiểm tra xong hết rồi, cha mẹ của ta bị gọi vào phòng.

“Vết thương ban đầu không thành vấn đề, cũng không có vết thương nào khác. Tuy nhiên, hấn muốn ở lại bệnh viện thêm một thời gian, dù sao hấn còn chưa tới lúc ra viện.”

“Cũng tốt. Ách, chúng ta nên đưa hấn vào phòng bệnh.”

Ta biết bọn họ đi theo ta nhất định sẽ có chuyện muốn nói. “Tại sao con lại ra viện?” trên đường đưa ta vào phòng bệnh hỏi, đương nhiên là ta sẽ nói dối rồi. Họ lại muốn nói cái gì, chắc là vụ ly hôn gì đó rồi.

“Ba mẹ yên tâm, con không nghĩ sẽ gây ra phiền toái sau khi hai người ly hôn đâu.”

Xế chiều sau buổi hỗn loạn, trong phòng thật tĩnh lặng, người kia thẳng tiến vào.

“Muốn trừng phạt ta như thế nào cũng được, tùy người. Nhưng hôm nay hãy bỏ qua cho ta đi.” Bởi vì ta mệt mỏi quá, thật sự mệt mỏi quá. “Ngày hôm nay, có thể ta sẽ cung cấp cho người sau này” (???)

Bọn họ đi rồi, ta nhân tiện lảng lảng mà nằm, không nhúc nhích mà nhìn trần nhà. Cho dù hấn ngồi ngồi xuống bên cạnh giường ta, ta vẫn như thế

Không có trông cậy vào hy vọng của chính mình được hấn tiếp nhận, dù sao hấn vẫn không để ý ta đang khóc, ta buộc phải thừa nhận sự nhục nhã và thống khổ.

Quả nhiên hấn lấy chăn mỏng đắp cho ta, không giống như ta đã đoán rằng hấn sẽ nóng lòng mà cởi quần áo của ta, mà hấn một tay ôm lấy ta. Ta bị hấn đặt ngồi trên đùi hấn, đầu dựa vào vai hấn.

Kỳ thật lại nói tiếp, đây là lần đầu tiên, lòng ta không hề kháng cự mà cho hấn lại gần. Có lẽ trái tim ta thật sự bị làm liên lụy, cứ tỏ ra khá kiên cường, nhưng thật chất là một trái tim yếu đuối.

Trái tim bị liên lụy, rất nhiều việc cũng sẽ không muốn nghĩ tới. Ta mặc cho hấn ôm, ngay lúc này, mặc kệ hấn muốn làm gì ta, ta cũng không có phản kháng, bởi vì tâm lực của ta đã không còn.

Mà hấn cũng rất kỳ quái, không làm gì cả, cũng chỉ như thế này ôm ta, một hồi lâu sau mới nhẹ nhàng hỏi ta “Trong nhà đã xảy ra chuyện?”

“Uh” Ta hữu khí vô lực mà trả lời. (hữu khí vô lực = yếu ớt)

“Có thể nói cho ta biết không?”

“...”

“Chuyện riêng của người, ta không nên hỏi. Thật là không có ý tứ.”

“Không sao, chỉ là chuyện rất nhàm chán thôi, người thật sự muốn nghe?”

“Uh, nếu như người không ngại.”

“Cũng chẳng có cái gì tốt, chỉ là bọn họ muốn ly hôn thôi.” Hình như khẩu khí của ta giống như là đang nói chuyện với người yêu vậy, ta có chút tự giễu mà nói “Bọn họ đều có tình nhân, thậm chí cả con riêng, đàm phán ly hôn cũng gần nửa năm rồi, ngay cả người làm cũng biết hết, hôm nay ta mới trùng hợp nghe được. Hơn nữa, nếu không phải có ta, bọn họ đã sớm ly hôn rồi. Đều muốn ly hôn, nhưng cũng không muốn ta... không muốn ta... sinh ra phiền toái...”

“Người khóc?”

“Không có, làm thế chỉ để trừ độc cho lòng mắt.”

“Đừng tỏ ra kiên cường nữa, muốn khóc thì khóc đi, khóc một chút thống khoái. Sau đó đem hết phiền não mà quên mất.”

“Ai nói ta khóc? Ta nói rồi, chỉ là, chỉ là... Ô...” Bị hấn ôm thật chặt, giống như nước trong cơ thể đều bị tổng ra ngoài. Ta đơn giản thả lỏng thân thể kiềm nén phát tiết một chút. “Người biết không? Vì cái kia mà cha ta nói ta không phải con ông ấy, mà mẹ ta dĩ nhiên cũng không phủ nhận, bọn họ rốt cuộc xem ta là cái gì a...”

Ta đã khóc, ta về nhà sau khi mọi chuyện đã xảy ra, ta thói quen vừa lạnh nhạt vừa khát vọng một tia quan ái từ cha mẹ (quan ái = quan tâm chăm sóc), bây giờ thì tuyệt vọng, ngay cả những ý định của tương lai cũng thể.

Ta tham lam mà hấp thụ nhiệt độ cơ thể của hắn, mặc hắn nhẹ vỗ về tóc ta, hôn trên những giọt nước mắt ta, tận hưởng cảm giác đang được chở che, ấp ủ.

9. Chương 9

Cuộc sống cứ thế trôi qua, mọi thứ dường như có chút không thật.

Một tuần sau, cha mẹ ta chính thức ly hôn, mà ta thì do mẹ giám hộ. Hai người bạn rạn không có khoảng thời gian chú ý đến ta, ngày hôm qua, thư kí của mẹ ta phải tới nói rằng, tất cả mọi vật dụng của ta ở nhà cũ sẽ chuyển hết sang nhà mới, ‘càng nhanh càng tốt’ có thể là ý của cha.

“Vậy mẫu thân người, bà không phải là muốn người đi Úc chứ?” Trên đầu âm thanh của nam nhân kia, nếu có bị mắng vô số lần cũng không sợ bằng giọng của hắn, nhưng là bây giờ ta đang tựa vào lòng hắn.

Đêm đó đã có bao nhiêu thay đổi? Từ lần nọ ôm hắn khóc lớn rồi thông suốt thì ngày hôm sau, ta tựa hồ càng ngày càng không cảm nhận được đến gần, thậm chí có khi còn có một tia chờ mong.

Có lẽ bởi vì hắn đột nhiên trở nên rất ôn nhu, mặc dù hai người đã ở bên nhau một thời gian rất lâu, nhưng hắn đối với ta vẫn không có một hành vi tục tĩu gì, chỉ là trò chuyện, cùng lắm giống như bây giờ, ôm ta.

Nhưng trái tim mơ hồ luôn có một âm thanh, có lẽ... đó không phải là thay đổi duy nhất.

“Này! Làm sao vậy? Đột nhiên không nói lời nào”

“A” Cảm giác trên mặt bị vỗ nhẹ vài cái, ta mở mắt ngẩng đầu, ngược lên nhìn hắn.

“Người có nghe ta nói gì không?” Hắn có chút cau mày, tựa hồ có chút bực mình.

“Uh” Ta bối rối gật đầu, quá khứ cứ như là kinh nghiệm thẩm thấu, khiến ta không thể vạn phần cẩn thận khi thấy hắn tâm tình khó coi. “Bà ấy đã đi Úc rồi.”

“Uh. Vậy còn người? Chẳng lẽ bà ấy muốn người một mình ở chỗ này” Câu trả lời của ta khiến một phần tâm tình của hắn bốc hơi lên, tựa hồ hắn rất để ý vấn đề này. Cái kia, chẳng lẽ hắn tỏ vẻ quan tâm ta sao?

“Đúng vậy. Dù sao bây giờ với trước kia cũng không có gì khác nhau, ông bà ngoại cho ta căn hộ nhỏ, bà ngoại cho ta tiền sinh hoạt, nơi đó lại có mấy người làm thuê, cuộc sống không có ảnh hưởng gì mấy” Chẳng bao lâu sau, ta nói chuyện cùng hắn thái độ cũng thay đổi, khi nói về quá khứ với hắn lần nào cũng tâm bình khí hòa cả.

“Này! Này!” Trên mặt vừa lại truyền đến một vài cái vỗ, lực đạo hiển nhiên cũng mạnh không ít, cắt đứt dòng suy nghĩ của ta “Gần đây người bị làm sao vậy? Luôn thất thần. Kể cả khi nói chuyện với ta cũng không yên lòng. Nói, đang suy nghĩ gì đó?”

“Không có a! Không có nghĩ gì hết” Kỳ thật ta cũng không biết mình đang nghĩ cái gì.

“Oh! Ta xem không hắn là như thế, nhìn người suy nghĩ đến bộ dáng thất thần, nhất định là đang suy nghĩ đến chuyện gì, hoặc là... người nào.” Lúc hắn nói đến chữ “người”, một bên mi nhẹ giật một cái. Dự cảm không tốt.

“Không có. Thật sự không có.” Ta vội vàng lắc đầu, căng thẳng bắt đầu ập tới, theo phản xạ của mình, rồi đi thần thê hắn. Nhưng lập tức bị một cánh tay bắt giữ, lôi về phía khuôn ngực vững vàng của hắn, cảm cũng bị nâng lên.

“Người thật ngốc, tiểu bảo bối của ta. Không nói thật với ta. Hơn nữa, dám trước mặt ta mà nghĩ về người khác, xem ra sức quyến rũ của ta không đáng để người chú ý tới.” Vừa nói, hắn cúi đầu hôn lên môi ta.

“Uh...” Là một nụ hôn sâu và mạnh mẽ, lưỡi hắn bên trong khoang miệng ta tàn phá bờ bãi, bức ta cùng hắn dây dưa. Hai người nước bọt nhất thời không cách nào nuốt được mà theo khóe miệng chảy xuống.

Thời gian trải qua kinh nghiệm này đã không biết là bao lâu. Mặc dù làm nó vô số lần, nhưng hắn hiếm khi hôn ta. Nụ hôn chấm dứt, đột nhiên ta cảm thấy một sự mất mát không rõ ràng, chỉ là thở hổn hển, hai mắt mất tập trung, thậm chí còn không phát hiện hắn đang lột quần áo ta.

“Như thế nào ——” hắn giọng điệu ranh mãnh, làm cho ta tập trung chú ý về phía hắn, phát hiện lông mày hắn đang nhăn lại, nhìn chăm chăm vào ta “Mới một tuần không có làm, liền như vậy đói khát?”

Đang lúc ta nghi hoặc, thân thể thình lình xảy ra một trận kích thích run rẩy, là hắn nhẹ nhàng ngắt nụ hoa ta, thấy ta phản ứng liền dò xét giữa hai chân ta. Nguyên lai hắn chỉ chọc phá hồng nhũ của ta, vì ta còn chưa chấp nhận đụng chạm nhỏ này nên không thể tiến xa hơn, chưa kể rằng ta đã có, có ——

Cảm giác cực kỳ thẹn đã lên cao, hay là không thể chịu đựng được loại khuất nhục này, hơn nữa gần đây buồn bực nhất định muốn phát tiết, ta không để ý tới mà đứng lên phản kháng.

Tựa hồ không đoán trước được phản ứng của ta, lúc đầu hắn hơi choáng váng một chút, nhưng ngay sau đó ép ta lên giường “Bảo bối, thật lâu không thương người rồi, người có phẩy hay không nóng vội, như vậy thật nhiệt tình.”

Nhìn thấy hắn cười tà, ta biết đại sự không ổn rồi. Nếu làm cho hắn điên lên, hoặc là không làm, đã làm thì làm cho xong——hắn buông lỏng rồi áp chế hạ thân ta, ta chưa kịp thu hồi chân bị thương, tập trung sức mạnh, hướng hạ thân hắn dùng sức đập.

“A!” Mắt cá chân nhất thời một trận đau đớn

Như thế nào có thể? Chẳng những không đá được hắn, lại còn dễ dàng bị khống chế.

“Tiểu quỷ, xem ra thật lâu không dạy dỗ người, người quả nhiên ngứa da nha.” Khuông mặt vừa rồi mới tươi cười, hay nói giỡn, nếu chính mình không phản ứng thái quá, thì sẽ không bị đá một phát trúng hông. Chính mình chẳng phải đã hạ nửa bối tử chỉ có thể xem người bên dưới sung sướng đến cùng cực rồi. Cho nên hắn mới quyết hảo hảo dạy dỗ tiểu quỷ.

“Chân của người quả nhiên rất mạnh, nhưng ta rất nhanh sẽ cho người nếm mùi vị của chính nó.” Dứt lời, hắn càng dùng sức mà bóp chặt, mắt cá chân phút chốc truyền đến một trận đau nhức. “Đừng ——” thậm chí nghe được thanh âm róc rách rung động ở đầu khớp xương, xem ra hắn có ý định chuẩn bị bẻ gãy chân ta.

Nhưng rất nhanh hắn lại buông nó ra, ta cuộn mình lại trên giường ra sức xoa bóp chỗ đau nhức, dễ dàng khắc phục kháng cự của ta, mạnh mẽ kéo thân thể ta ngồi dậy trên giường. Quần áo ta bị hắn xé thành mảnh dài, đem hai tay ta trói lại bằng mảnh vải kia ở phía sau, cũng lấy mảnh đó mà buộc chặt phân thân ta, sau đó hắn cởi quần ra.

“Không nên! Không nên ——” Quá khứ không nên nhớ lại bây giờ lại hiện lên trước mắt, ta vô lực rồi làm như con thú, liều mạng mà lắc lắc thân thể, loạn đá cả hai chân

Không để ý tới ta đang khóc hô, hắn bắt được hai chân ta, dùng sức hướng hai bên tách ra, đem nó mở đến rộng nhất, đem hung khí thật lớn của hắn đâm vào nhu nộn phía sau ta, thật không hề dễ chịu dưới loại tình huống này.

“A ——” Thanh âm xé rách phảng phất, vừa bốc lên mùi rỉ sắt. Mỗi động tác mãnh liệt của hắn làm cho trước mắt tối sầm, nhưng rất nhanh thanh tỉnh, thấy rõ chuyện thực vô tình —— chính mình thân vẫn còn ở địa ngục.

Đúng là hắn cố ý, lúc hắn di chuyển trong ta, tận lực đâm vào duy nhất một điểm, khiến kích thích càng mạnh hơn nữa, nhưng bởi vì bị trói, đem nguyên bốn khoái cảm trong nháy mắt chuyển thành thống khổ không chịu nổi.

“Đừng...A...” Cố nén đi không cầu xin hắn, ta không nên vì nam nhân này mà cúi đầu, đều là tại hắn, biến ta trở nên kỳ quái. Ta tuyệt đối không thừa nhận đã từng đồng ý cho hắn xâm phạm, chính mình chiếm được khoái cảm thật đáng xấu hổ.

Đột nhiên tăng tốc, ta biết hắn nghĩ cái gì, một cổ mùi khuếch tán ra, chỗ sâu nhất trong cơ thể lưu lại tinh dịch ấm áp của nam nhân, nhưng hắn cũng không có ý rời đi, trở lại chỗ cũ, hưởng thụ những gì còn

lại trước khi kết thúc, vẫn hoàn chậm chạp mà di chuyển trong ta.

Ta biết một lần là không đủ, nhưng lần này tựa hồ như muốn phát hỏa. Chấm dứt khi sáng sớm ngày thứ ba, ta đã cố gắng nhớ thật rõ ràng rồi nhưng lúc ấy hẳn lại chính là làm cho ta không cách nào thay đổi chính mình với cả hai chân, lẫn cả ý tứ. Ta không nhớ rõ chính mình có hay không chính thức ngủ, mỗi lần mất đi ý thức, không phải bị hạ thân đau đớn làm cho tỉnh dậy, không thì cũng ác ý cứu tỉnh, tóm lại chỉ cần dậy, liền bị nam nhân kia đùa bỡn.

Cho nên bây giờ thân dưới cũng mất cảm giác luôn rồi, đau đớn đã chết lặng, ngay cả cái đau trên người cũng thế. Trên người tất cả trói buộc đều đã giải khai, phân thân vì bị cường chế không thể bất tỉnh mà đau đớn, vẫn có chút choáng váng không khỏe.

Gương mặt bị vỗ vỗ vài cái, ta cảm giác được hắc đang gọi tinh thần tồi tàn của ta, mới nhắm mắt lại, tại sao lại không cho ta ngủ chứ?

“Tiểu quỷ, tại sao lại còn không dậy?” Đứng, hẳn có phải hay không là người a, chính mình bị bức nhưng không có bắn được mấy lần, còn nam nhân này lại trong người ta lại bắn thật nhiều ‘đạn’!

“Còn như thế, đêm nay ta sẽ tiếp tục, dù sao nhìn bộ dáng ngươi bây giờ cũng không trốn được đâu, hảo hảo ngủ một giấc, ăn nhiều một chút, cũng đừng vì thế mà khinh mệt mỏi, đến lúc đó ta cũng mặc kệ.”

Ta biết hẳn mặc kệ ta như thế nào, vẫn cứ tiếp tục như thế, nhưng chính là theo lời hắn, ta chỉ có thể nằm đây đợi chết thôi

10. Chương 10

“Không... nước, nước...” Thật khó chịu, cổ họng đều đau đến nỗi muốn thiêu cháy rồi, toàn thân trên dưới như đang nướng trên lò lửa.

Ai tới, ai tới cứu ta...

Dường như chỉ trời cao mới nghe thấy được tiếng kêu cứu của ta, trong miệng đột nhiên chảy vào một loại chất lỏng, cảm giác dễ chịu ở cổ họng khuếch tán ra khắp toàn thân, ta lập tức tích cực mà hút lấy, rồi lại vươn đầu lưỡi, muốn tiến và sâu hơn.

Nhưng... theo sát mà nói đây không phải là ôn nhuận chất lỏng, mà là vật thể ẩm áp mềm mại không ngừng chuyển động, song lại di chuyển đầu lưỡi ta. Nhưng sau mấy phen dây dưa, liền lập tức thoái lui, đối lấy thanh âm thê lương của ta.

Như thế lập đi lập lại mấy lần, ta cảm giác thư thái rất nhiều, suy nghĩ cũng bắt đầu rõ ràng, liền rất nhanh biết được vật thể mềm mại kia là gì rồi, vì vậy động tác không hề tích cực, hướng một bên mặt định lý khai.

“Hừ! ‘Qua cầu rút ván’, thật sự không đáng yêu.” Hẳn mặc dù nói như thế, nhưng trong ngữ điệu không có một chút nóng giận, tuy nhiên hai tay đã xóc chấn mềm ta lên rồi, trên sờ nhũ dưới sờ phần thân.

“Không... xin người... không nên...” Cho dù rõ ràng là phí công, nhưng ta vẫn ra sức đau thương mà cầu xin hắn.

“Nói! Buổi tối hôm qua đã luộc ngươi sạch sẽ như vậy, buổi sáng liền tàn nhẫn như vậy?”

“Đừng!” Phía dưới bị dùng sức siết một chút, ta biết hẳn đang nhắc lại vụ ta đá hắn.

“Xin lỗi, ta sai rồi! Ta không dám nữa đâu, van cầu người...”

Van cầu người không nên đối với ta thô bạo như vậy...

Đột nhiên ý nghĩ trong đầu ta bùng nổ.

Ta đang suy nghĩ cái gì? Ta đang suy nghĩ cái gì a! May là chưa nói ra khỏi miệng, nếu mà nói ra thì không phải là “van người ôn nhu mà ôm ta” sao? Kỳ quái, ta thật sự kỳ quái. Kỳ thật mới vừa rồi phát giác được hần đang hôn mình, thật đáng trách! Trái tim thành thích mà loạn nhảy, đối với nụ hôn ôn nhu kia, lại cảm giác được có một chút điểm — chờ mong?! Nhưng rất nhanh cảm giác thấy thẹn kia lập tức chôn chặt xuống dưới, lập tức chính mình đẩy y ra.

“Cầu ta bỏ qua cho người? Lần nào cũng nói ‘Ta không dám nữa’, những lời này chỉ làm cho ta cảm thấy rằng ta cho người đau khổ quá ít rồi.” Tay hần không chần chờ mà đâm vào tiểu huyết sưng đỏ.

Phía sau vì bị ‘cắm’ vào nên co rút đau đớn, tâm lý cũng một trận đau, ta bắt đầu thương tâm mà khóc đứng lên.

Không biết tại sao gần đây tâm lý của ta đột nhiên trở nên khó hiểu, ta tuyệt vọng dường như ô ô mà ghen ngào, sau một lúc mới phát hiện ra, ngón tay trong tiểu huyết không có động đậy, sau đó lại rút ra, ta mới mở mắt ra, nghi hoặc mà nhìn nam nhân trước mắt.

Nguyên bản tưởng rằng hần sẽ dùng thủ pháp kỳ quái nào mà hành hạ ta, nhưng hần cái gì cũng không cử động, chỉ là cũng ta nhìn nhau như vậy.

Mặc dù hần không có vẻ mặt gì, nhưng trong ánh mắt hần, ta dường như chứng kiến một trận giao tranh), chỉ là chợt lóe qua mà thôi, hần nhân tiện cùng ta nở nụ cười.

Ông trời cũng biết, ta ngay cả thở mạnh cũng không dám, lập tức ngưng khóc. Trong phòng nhất thời cũng chỉ còn tiếng cười của hần, cùng tiếng thở run run không ra hơi của ta.

Quý dị, thật sự rất quý dị rồi! Mặc dù trong mắt, trong người hần, không có một chỗ nào phát ra tà khí, thật sự là thoải mái cười. Nhưng mà dưới tình huống như vậy, ta thật sự rất sợ hãi.

“Một lần, một lần tốt” Hần vừa cười vừa nhìn ta kỳ lạ mà nói, rồi lại coi như đang nói với chính mình “Ta biết, nhưng một lần đã tốt, nhân tiện lúc này...” Hoặc là đang nói với người khác...

Dứt lời, hần nhanh chóng hướng đến ta, hôn lên môi ta. Vốn là nụ hôn thô thiển của một người ôn nhu, nhẹ nhàng mà gọt giữa cánh hoa môi ta, dùng đầu lưỡi cẩn thận luồn vào trong khoang miệng.

Thật thoải mái, nụ hôn ngọt ngào như vậy lại có thể thoải mái, khiến ta bắt đầu ôm chặt thân thể kia mà trấn tĩnh lại. Cũng đã quên mất hần bất bình thường quý dị.

Có lẽ cảm giác được ta biến hóa, răng của ta và hần cứ va đập lẫn nhau, dùng đầu lưỡi linh hoạt khám phá tất cả mọi ngõ ngách trong khoang miệng, cũng không quên lưu lại mỗi một chỗ một dấu răng, ta bị lửa nóng thiếu cháy nên lưỡi càng bị khiêu khích, khiến quơ tay múa chân loạn xạ. Làm cho ta phát ra tiếng rên rỉ ngọt ngào.

“Buổi sáng hôm nay rất khó chịu, phải không?” Biết hần cố ý tránh dùng từ “2 ngày nay”, ta rất âm thuận mà gật đầu, nhưng bởi vì nhớ tới lúc đó, chính mình không có kinh nghiệm nên đã phải chịu ủy khuất, tức khắc sống mũi cay cay, trước mắt đột nhiên trở nên mơ hồ.

“Tốt, tương lai sẽ phải ngoan ngoãn nghe lời, biết chứ?” Nghe được giọng điệu hần dường như nhuyễn, ta lập tức mạnh mẽ gật đầu tỏ ý lần sau sẽ không dám làm hần tức giận nữa.

“Hảo, ta sẽ tin người lần nữa, đêm nay sẽ cho người hưởng thụ tốt nhất” Hần tựa hồ rất hài lòng, vừa lại hôn lên môi ta.

Hai tay hần cũng không nhàn rỗi, trên dưới vuốt ve thân thể ta.

Buồng cánh hoa đã bị hần hôn đến sưng đỏ, hần trượt theo đường cổ mà vừa hôn vừa liếm cắn cổ, xương quai xanh, hai tay đùa bỡ hai đầu nhũ, vừa bóp vừa nhéo, khiến ta the thê rên rỉ. Sau đó buồn một tay ra, dùng môi, răng, lưỡi làm chuyện đại sự, liếm qua một cách ẩm ướt, sau đó dùng hàm răng nóng bỏng mà cắn.

Cùng lúc đó, khoảng không giữa hai chân bị tay kia tác động vào, phần thân bắt đầu cứng lên, lực đạo khi mạnh khi nhẹ làm cho nó đứng thẳng lên. Khi hần dùng móng tay cào nhẹ vào cổ áo, sau lại cắn lấy nụ hoa ta kéo ra, hành động này làm cho ta lập tức giây giữa sống lưng, vừa thống khổ vừa sướng.

Cả căn phòng chỉ nghe mỗi thanh âm rên rỉ a a ư ư của ta, hô hấp biến thành khàn khàn, nếu không nhin được sẽ kêu to thành tiếng.

“Nói lớn lên, bảo bối, làm cho ta nghe một chút, nghe tiếng kêu dâm loạn của người”

Hắn lấy tay sờ vào bìu ta, vuốt ve, liếm quy đầu của ta, sau đó ngậm cả vào miệng. Ngón tay hắn lại chích vào trong bí huyết của ta mà lục lội, rất nhanh đã kìm được một điểm, hắn ấn mạnh xuống.

“A a...a a a.... a a” Hắn dường như mãn nguyện khi nghe được tiếng rên lớn của ta.

Cảm giác thống khoái đã rất nhanh lên đến đỉnh, thân thể co rút phun ra tinh dịch, hắn một hơi uống sạch.

Đêm, hồ như vĩnh viễn, hắn không ngừng mà để lại dấu hôn trên người ta. Cả thân thể nóng lên, nhất định toàn thân đã phiem đỏ, phía trước sau lưng đã đầy dấu hôn ngân cùng dấu răng, thân thể như bị lửa đốt, có chút đau đớn.

Hắn cứ làm hoài mà không biết chán, chui đầu vào giữa hai chân ta, da thịt nộn nộn mềm mại dễ bị cắn cảm, dường như muốn đóng dấu trên người ta, hắn lần lượt mà cắn chỗ này chỗ kia đến phát tím.

Tựa hồ quá nhạy cảm trong hành động của hắn, ta nhớ không rõ đây lần thứ mấy bất tỉnh. Nhưng là từ đầu đến cuối hắn chỉ dùng ngón tay đâm vào hậu huyết ta, cầm lấy phân thân ta vỗ về chơi đùa thậm chí là liếm và mút khiến ta đạt tới cao trào, cũng không có đưa cái ‘đại to lớn’ kia của hắn cắn vào trong cơ thể ta, điều này làm cho lòng ta đột nhiên rơi vào không trung của sự tò mò.

Buổi tối đêm nay — thật kỳ quái!

“Gặp lại người sau, bảo bối!” Đây là thanh âm của hắn ta nghe được trước khi ý thức ta mơ hồ chìm vào trong bóng tối.

11. Chương 11

“Thiếu gia, ăn cơm thôi”

Lại tới nữa.

“Ta không muốn ăn”

“Nhưng thiếu gia à, người đã ra viện được nửa tháng rồi, ngài chưa từng có được một bữa ăn ngon. Nếu phu nhân biết được, sẽ rất lo lắng...”

“Được, được, ta biết rồi.” Không thể nào chịu nổi bà Vú (nguyên văn là ‘nãi mẹ’, mình gọi thân mật là Vú, còn có nghĩa là ‘bảo mẫu’) nhiều chuyện này, ta miễ cưỡng ngồi vào bàn ăn. Hừ! Người đàn bà đó mà lo lắng cho ta sao? Bả chỉ lo cho cái nước Mỹ gì gì đó của bả thôi! Sau khi đi, một cú điện thoại về nhà cũng không có. Đối với ta, ta vì cha mẹ mà muốn đến một nơi thật xa. Nhân tiện ngay cả... nhân tiện ngay cả người kia cũng vậy!

Không! Nghĩ đến cái tên sắc lang, đại hỗn đản kia, ta xúc động đến nỗi muốn giết người!

“Thiếu gia... thiếu gia...”

“Ư?”

“Ngài không có việc gì chứ?”

“A?” Vú kỳ quái thắc mắc nhìn ta, làm cho ta chút nữa nói chuyện không đầu, nhưng khi cúi đầu, ta thiếu chút nữa là chảy nước miếng. Trước mặt, món cá hấp đã bị ta đâm đến nát bầy, sợ rằng ngay cả tổ tông cũng không nhận ra nó.

“Ách, ta nghĩ dầm nhỏ nó ra có thể ăn ngon hơn đó mà.” Từ khi ra viện tới nay, ta đối với ăn cơm không có hứng thú, nhưng mà không muốn Vú lải nhải, không để cho mình yên thân. Không... Đều là lỗi của người kia!

Ngày đó buổi tối làm cho ta khoác lạc, cảm giác rất thoải mái, nhưng khi tỉnh lại thì thấy hấn đã bốc hơi rồi.

Hấn đã từng thông báo qua cho y tá rằng là không được tùy tiện vào phòng ta, cho nên ngày thứ hai, ta ra khỏi phòng liền thấy y tá lẫn bác sĩ nhìn ta chăm chăm, giống như thấy quỷ vậy! Chờ ta biết được hấn điều cách bệnh viện làm cho mọi người sợ hãi, phát hiện chính mình vô tình ngăn người ở đây đã lâu.

Hấn rời đi, nhất định sẽ không về nữa, ta tự nhiên cảm thấy mình không còn quan trọng khi ở đây nữa rồi, nhưng sau khi ra viện về đến nhà hết thấy mọi chuyện vẫn chưa chấm dứt.

Hằng đêm, ta đều trong mộng thấy rằng mình bị hấn vuốt, giống như đêm hôm đó. Lúc đầu còn có thể lừa gạt mình rằng đó chỉ là ác mộng, mà sáng ngày hôm sau sinh lý cũng phản ứng bình thường. Nhưng sau đó, mặc kệ là ở trong tình huống gì, mỗi khi yên lặng lại nghĩ về hấn, mà lại toàn nghĩ về những hình ảnh tuyệt vời của hấn nữa chứ, còn có... huyết mạch nổ tung (Ý em là đỏ mặt í)! Ta sợ đến nỗi mượn bạn học cuốn photobook giấu kỹ (hình xxx đó) của y về xem để chứng minh rằng ta HOÀN TOÀN BÌNH THƯỜNG, nhưng...

Ô... thật sự chịu không nổi nữa rồi! Nhất định là bị tên biến thái kia lây bệnh!

“Thiếu gia! Người làm sao vậy? Sao lại khóc?” Vú hét lên kéo ta quay về thời điểm hiện tại

Sao? Khóc ư? Khó trách tại sao mọi thứ đều trở nên mơ hồ, sống mũi cay cay, thì ra là “lệ nóng lưng tròn” (tựa như ‘nước mắt lưng tròn’ của). Nhưng mà, điều này làm ta giải thích thế nào đây?

“Biết thiếu gia sợ cay, ta không có bỏ gia vị cay vào đó a” Ta đang định tìm lý do để làm lu mờ quá khứ, nhưng Vú đã nhanh chóng giúp ta phân tích. “Thiếu gia bị đau chân nữa sao? Thật là, chẳng lẽ ông bác sĩ này chữa bệnh tùy tiện, không có chữa hết bệnh cho thiếu gia mà bắt về sao?”

“Hoàn hảo” Kỳ thật sau khi ra viện, vì phá hủy thạch cao, cho nên vào bệnh viện để làm vật lý trị liệu, bác sĩ cũng nói khôi phục tốt lắm, như thế nào cũng không có đau. Nhưng nếu Vú tìm cho ta cái cố tốt như vậy, thì sao lại phải từ chối chứ?

“Thiếu gia, hay là ta đến bệnh viện kiểm tra lần nữa xem. Đến bệnh viện S, nghe nói bác sĩ ở đó cũng không tệ.”

“!” Đúng rồi, sao ta lại có thể quên được chứ, hấn không phải đã từng nói hấn làm bác sĩ ở đó sao? Khẳng định hấn đã quay về bệnh viện cũ rồi! Thật ngốc mà! Ngay cả cái này mà cũng không nghĩ ra.

“Hảo, ta ăn xong rồi, giờ ta phải đi!”

Không thềm để ý tới Vú đang nhìn mình kinh ngạc, ta kêu người chuẩn bị xe, lấy bóp tiền và sổ khám bệnh rồi hùng hùng nhanh chóng xuất phát.

Ta rốt cục vì cái gì mà tìm hấn vậy?

Là vì... vì... ảnh chụp! Ta tự nhắc nhở ta!

Đúng vậy, cả ngày trong lòng không yên, chính là bởi vì hấn không có tuân thủ định ước kia, không có đem ảnh chụp đưa cho ta. Cho nên, ta phải đi lấy ảnh chụp về!

Đi tới đại sảnh bệnh viện, nhớ kỹ hấn từng nói hấn không phải bác sĩ khoa chỉnh hình, như vậy thì không thể dùng vết dả thương để mà lấy cớ gặp hấn rồi! Đã biết đi tìm hấn có hay không rất kỳ quái? Quên đi, chuyện gì đến cũng sẽ đến. Lòng ta đã quyết, hướng đến bàn cố vấn mà hỏi.

“Tiểu thư, xin hỏi chỗ này có một vị bác sĩ nào họ là Xuân Điền không?”

“Có a, bất quá có hai vị họ Xuân Điền lận, xin hỏi ngài muốn tìm vị nào?”

“Uh, Xuân Điền Trí Thần”

“Bác sĩ Xuân Điền ở...”

Căn cứ theo đường y tá chỉ, ta hướng đi đến phòng làm việc của hân. Hành lang rất yên tĩnh, càng ngày càng gần đến phòng hân, nhân tiện trống ngực của ta càng nhanh, cơ hồ ta có thể nghe thấy.

Đến tới cửa, phát hiện cánh cửa đang khép hờ. Có lẽ bởi vì quá khư đen tối, ta với loại tình huống này cảm thấy không thích, vì vậy gõ cửa, nhưng không có ai đáp lại. Ta do dự một chút, rồi quyết định đi vào.

Đẩy cửa vào, không có ai cả, tuy nhiên trong phòng nghỉ ngơi lại có động tĩnh. Ta liền tiến đến, còn chưa có mở rộng cửa, liền truyền đến thanh âm của hân.

“Không được dừng! Ta đã bảo hảo hảo liêm ta mà!”

“A! Đại phu~ khoái ta đi! Khoái ta, ta chịu không được nữa rồi...” (cẩu nam nam ==) Nguyên bốn ta đã nghỉ hoặc, đang nghe đến một thanh âm khác, tâm lý càng căng thẳng, không tự chủ mà bước nhanh, đến gần sát cánh cửa để nghe thanh âm bên trong.

Chỉ thấy một tiểu nam hài khác tuổi mình, toàn thân xích lô mà quỳ trên mặt đất, một mặt liêm phân thân hân, một mặt hướng móng về hân mà hi vọng.

“Như vậy là người không kiềm chế được nữa rồi. Nhìn thấy cái này, nơi này của người đã ẩm ướt nhanh như vậy, thật sự là dâm loạn dâm tiện hóa (=||). Bây giờ ta sẽ thao chết người!” Hân dùng phân thân của mình quất vào mặt nam hài, hèn mọn mà hân.

“Cám ơn, cám ơn bác sĩ!” Đường như nam hài vừa mới chiếm được tặng phẩm lớn lao, không thể chờ được mà nằm sấp ở trên giường, mân mê cái móng đang giương cao của mình.

“A——a——” hân không chút khách khí mà cầm vật đó vào người nam hài kia, nam hài không nhịn được hưng phấn mà kêu lên mị hoặc “Bác sĩ, người hảo... hảo bổng... a...”

Rõ ràng cảm giác được bọn họ vô sỉ như thế nào, nhưng lại không di chuyển được tầm mắt.

Rốt cuộc, ta đang làm sao vậy...?

Bắt buộc chính mình xoay người, nhưng đã vô lực rồi đi, không thể làm gì khác hơn là dựa lưng vào tường, dựa vào để miễn cưỡng chống đỡ thân thể.

Không! Tại sao, tại sao tâm tính thiện lương lại đau đớn thế này?

Không còn cách nào trốn tránh, tâm lý chính mình đã bị luồn vào một tia ghen ghét.

Từ ngày hân rời đi, chính mình cả ngày bị hân bắt mất hồn, vừa nghĩ đến hân liền đỏ mặt, trống ngực đập thình thịch, quả thực giống như mối tình đầu của một tiểu cô nương. Nhưng mà chính mình lại lừa mình dối người, lừa gạt chính mình nói là đến đây để đòi lại ảnh chụp, ngoài thực căn bản là muốn gặp hân.

Song lại chứng kiến hân ôm nam hài kia. Chẳng lẽ hân thật sự vốn cùng mình chơi đùa? Có lẽ chính mình cùng nam hài kia giống nhau, cũng chỉ là hân nhất thời cao hứng nên mới chơi đùa, nhưng mà ta còn ghét nam hài kia lắm, ít nhất y cũng được hân ôm.

Tại sao bây giờ mới phát hiện? Phát hiện rằng trong thời gian ở bên cạnh hân, được hân ôm ấp đã nảy sinh tình cảm với hân, cũng có lẽ là sớm hơn, lúc lần đầu tiên gặp hân.

Sớm biết như thế thì sẽ không tới, còn có thể lừa gạt chính mình. Nhưng bây giờ, tất cả đều đã trễ...

12. Chương 12

“Tiểu Bắc, thì ra người thích rình coi ha”

“!!!” Ta một mình chìm đắm trong bể khổ và hối hận, bị thanh âm bất thành linh vang lên kia làm ta càng thêm sợ hãi, cương thân thể, lảng lạng mà ngẩng đầu, chống lại ánh mắt kia của nam nhân. Ánh mắt hân

vẫn như lúc trước, thâm thúy mà nóng bỏng, khoe miệng mang theo một mặt cười tà, thấy vậy lòng ta đều sôi sục lên, nghĩ muốn giải thích cái kia, nhưng thanh âm cũng không phát ra được.

Lúc này, nam hài kia đã ăn mặc chỉnh tề mà đi ra “Bác sĩ...” Liếc ta một cái, nam hài liền đổi thái độ hướng sang hẳn.

“Ta nhớ là đã nói người đi ra ngoài, người không hiểu sao?” Hắn vẫn cứ nhìn chăm chăm ta, không thèm nhìn nam hài kia một cái, lạnh nhạt đuổi ‘khách’ đi. Nam hài oán giận liếc trừng mắt ta một cái (Vệ sĩ của Tiểu Bắc a.k.a Bối nhi: “Liếc cái chi? Bà kéo cái ‘tam giác ngược’ của cứng lên đầu cứng bây giờ. Liếc tình yêu của bà sao? Bà cho mày chết!”), liền chạy ra ngoài, còn dùng lực mà đóng sầm cánh cửa lại.

Nói thật, điều này làm cho lòng ta thoải mái không ít.

“Tốt lắm, bây giờ chỉ còn người và ta. Có thể nói cho ta biết, người đặc biệt đến tìm ta là vì chuyện gì? Hay là, người không đến tìm ta, chỉ là đặc biệt rình coi một chút, thỏa mãn hứng thú đặc biệt yêu thích của người?” (ông tưởng ai cũng như ông sao? ==)

“Ta không có rình coi!” Cuối cùng cũng đã tìm được thanh âm của chính mình, nhanh chóng vì mình mà biện hộ.

“Oh, vậy mới vừa rồi người làm gì vậy?”

“Ta... ta chỉ là không cẩn thận nên lỡ xem thôi! Ai bảo người...” tại phòng làm việc mà làm chuyện này.

“Sau đó?”

“Ta đến đây là vì ảnh chụp! Người không tuân theo quy tắc! Đem ta ăn khô mặt tẫn (= ăn sạch sành sanh ==)], rồi thừa cơ chạy trốn, ... Đem ảnh chụp trả lại cho ta!”

“Ha ha! Ta không phải là không nghĩ cho người, chỉ là...”

“Người muốn thế nào?” Ta biết, sẽ không đơn giản như vậy đâu. Ta có chuẩn bị tâm lý, cái này thật là đại hồn dân!

“Kỳ thật, ta không có ảnh chụp của người!”

“...” Đây có ý tứ gì?

“Ý của ta là... Nguyên bản ta không có chụp hình người. Chẳng phải lúc kia người chưa từng xem qua ảnh chụp, phải không? Cái này ma, chỉ có thể nói, vốn là người quá lo lắng rồi.” (bỉ nhân *oánh hội đồng*)

“Người...” Hắn dĩ nhiên còn cười được! Rất gian xảo mà! Mà ta, thật sự rất buồn a...

“Ta? Ta làm sao?”

“A!” Ta không biết làm thế nào cả, thân thể bị ôm lấy, đảo mắt đã nhân tiện ngồi trên ghế của hắn, tình hình là ta đang ngồi trên đùi hắn, thật xấu hổ a! Ta hảo giãy dụa thân thể để hắn thả ta ra “Buông ta ra!”

“Làm sao vậy? Chẳng lẽ hồi trước chúng ta cũng ‘thân mật khắng khít’ như thế này sao? Có chuyện gì đây?” (ta nên thêm vô thể loại truyện là ‘bỉ ổi vô liêm sĩ công’ ==). Hắn vô (liêm) sỉ mà cười, cánh tay đang ôm thân thể ta càng ngày càng siết lại.

“Người... người không nên quá phận!”

“Quá phận?” Nhưng ta lần nữa phản kháng, nhưng hắn không buông tha, ngược lại hành vi càng táo bạo hơn. “Chẳng phải trước kia chúng ta cũng đã từng làm qua chuyện quá phận rồi sao? Người chỉ là như thế này...”

“Đừng!” Hắn giới trụ thân thể ta rồi tay kia bắt lấy hai cổ tay ta, tay còn lại thì dò xét vào bên trong áo sơ mi đơn độc của ta mà dao động, sờ theo đường thân thể ta rồi quay lại nhũ thủ mà chọc ghẹo, hung hăng mà nheo một cái, sau đó chui vào khố đầu ta “Hoàn lại thế này...”

“A... không nên! Không nên!” Không cách nào ngăn lại hành động đùa bỡn thân thể của hắn, phân thân đang ở trong tay hắn mà vuốt ve dần dần ngẩng đầu, toàn thân bắt đầu nóng lên. Ta vô lực mà lắc lắc đầu,

nghe mình và nam hài kia giống nhau, chỉ là hần nhất thời cao hứng chơi đùa, trong thâm tâm bất đắc dĩ tràn ngập cảm giác không cam lòng, sống mũi cũng đã hơi cay cay, khó có thể kiềm chế mà khóc rống lên.

“Như thế nào lại khóc rồi, thật là quỷ nhỏ thích khóc mà, chưa đủ sao?” Hần nhẹ nhàng liếm nước mắt của ta “Như vậy thì cho người vui vẻ một chút nhé!”

“A... ư ư...” Ta cố nén lại cái khoái cảm mà hần đem lại khi vuốt ve, không nghĩ rằng hần đùa bỡn lần nữa “Tại... tại sao lại là ...ta? Người... người chẳng phải... mới tìm được... nam hài kia sao? A... Y không được sao?”

“Bởi vì người so với hần cũng đáng yêu a!” Hần quả nhiên trêu chọc rất nhiều người. Nhưng ta cũng bởi vì câu này, đặt xuống một rào cản tâm lý, nhưng sớm bị đánh bại, đem tinh dịch phóng thích trong tay hần, còn rất nhiều tinh dịch cũng bị dính trong quần lót.

Hần đưa tay ra, đưa lên miệng ta “Lại đây, đem thứ nhầy nhụa dơ bẩn này của người liếm sạch sẽ!”

Ta chán ghét đưa đầu hướng sang chỗ khác, cổ tay lập tức truyền đến một cổ đau nhức. “Đừng!” Không nghĩ rằng là hần sẽ lại biến ta thành vật chơi đùa, nhưng càng lúc hần càng siết mạnh cổ tay ta hơn, ta không thể không vươn đầu lưỡi mà liếm, cổ nén mùi vị và cảm giác nhờn nhợt trong tinh dịch, đem chính mình ăn hết thứ kia. (câu cuối ta thêm. ==)

“Tốt lắm, người thông minh a, chúng ta nên xử lý những cái còn lại.” Hần đem quần trong lẫn quần ngoài của ta nhẹ nhàng kéo xuống, đem quần lót ta đưa lên. “Mở miệng ra!” Biết hần muốn làm cái gì, ta liền nhận mệnh mà nhắm mắt lại, theo lời làm theo. Hần đã đem quần lót dính toàn tinh dịch của ta mà nhét vào miệng. (tôi hận anh!)

Sau đó, hần dùng cà vạt của mình trói tay ta lại, lần nữa đè ta xuống bàn, cởi áo sơ mi ta ra, cũng dùng nó mà cột hai tay ta ở phía sau (kỹ thế tía ==), liền nhớ tới cái mông của ta, từ từ tách hai chân ta ra. Ta cứ như vậy, dùng đầu và vai đặt ở trên mặt bàn, còn mông thì được nhắc lên không trung, đem bộ vị bí ẩn của mình bày ra trước mắt hần.

“Thật lâu không làm rồi, nơi này chắc chắn sẽ thật chặt.” Hần thuận tiện tách 2 cánh mông của ta ra. Mặc dù hần đã sẫm soi tiểu cục hoa của ta đã nhiều lần, nhưng vừa thấy hần nhìn chăm chú vào cục huyết, thân thể không khỏi căng thẳng. “Ha ha, nơi này của người thẹn thùng kìa! Phồng ra hóp vào, là đang yêu cầu ta phải không? Vậy thì ta đây không khách khí rồi!”

“Đừng đừng đừng!” Cảm nhận được một cỗ nhiệt khí xâm nhập vào nơi nhu nộn kia, ngay sau đó liền truyền đến xúc cảm nóng ấm áp. Đầu lưỡi hần liếm tiểu huyết ta, vì hần chỉ liếm ở phía ngoài cục huyết, khiến trong cơ thể nổi lên một trận tao động.

“Đừng nói vội, đừng nóng vội, ta rất nhanh sẽ tới a!” Nghe được tiếng ngăn kéo mở ra, tiếp theo là một mảnh lạnh hoạt, hần dùng ngón tay cái ấn vào cửa tiểu huyết ta, bảo ta thả lỏng, lấy ngón tay miến cường duỗi vào trong tiểu huyết ta, dần dần tăng lên 4 ngón.

Đột nhiên ngón tay rút ra, kéo cơ thể ta về phía sau, một thanh đồng dài 1 tấc nóng bỏng đâm vào trong tiểu huyết ta.

Ta bị ép đứng thẳng người, quỳ gối trên bàn, hần rất nhanh mà di chuyển ra vào cái thứ nóng bỏng kia. Hần bắt được 2 quả ‘đần’ (trứng) của ta, đem chúng nó bóp niết mạnh đến đau đớn.

Ta ô ô mà kêu, trừ lần đó ra, căn phòng chỉ còn nghe thấy thanh âm cái mông bị đánh kêu ‘ba ba’.

Mỗi lần hần phóng thích đều phải tiêu tốn không dưới 40 phút đồng hồ trong thời gian đó, một tiếng là quá rồi! Như lần nay, gần một tiếng rồi, từ trên bàn đến trên ghế, ta ngã, ta ngã, ta ngồi cũng chỉ để hần thay đổi vài tư thế, nhưng là hần vẫn đang tinh lực dư thừa, không có dấu hiệu dừng lại.

Lúc này, ta đem nửa người trên ngã trên bàn, phần eo dưới treo lơ lửng. Hần hai tay vịn mông ta, mãnh liệt mà đánh, bởi vì chiều cao chênh lệch, ta chỉ có thể cố hết sức dùng mũi chân mà ước lượng. (???)

Tiểu huyết nguyên bản nhỏ hẹp, lúc đầu mỗi lần theo hần rút ra, bên trong thịt dường như cũng trở mình mà co lại, nhưng bây giờ đã trở nên xốp, không chút nào cố sức mà thu nạp bộ phận không đúng kích thước kia của hần. (ý là cái ‘đại bồng’ quá to so với tiểu huyết)

“Không!” Vai phải đột nhiên truyền đến trận đau nhức, ta hoài nghi nơi đó đã bị cắn đến chảy máu rồi, nhưng ý thức tưởng chừng như sắp hôn mê lại đột nhiên tỉnh táo minh mẫn. Phía sau động tác trườn sát trở nên thông thả mà tăng lực lên, biểu thị sắp lần chạy nước rút cuối cùng. Sau khi phía sau bị một trận trườn sát tốc độ mãnh liệt, một cỗ nhiệt lưu rót vào sâu bên trong người ta.

“A...” Nội khổ trong miệng bị rút ra, chúng ta hoàn lại chà xát hai bộ vị của mình, đây cũng là nguyên nhân khiến ta bắn ra trọc dịch. Cảm giác trong thân thể vẫn còn đại bộ phận cứng ngắc kia đang từ từ rút ra, nhưng sau đó liền có một vật khác thay thế đại bộ kia mạnh mẽ tiến vào.

Xúc cảm này — là quần lót của ta!!!

13. Chương 13

“A! Người... người làm cái gì?” Cảm giác bị quần lót nhét vào trong cơ thể, ta liều mạng mà giãy giụa đứng lên, nhưng lập tức bị hấn uy hiếp.

“Không cho phép nhúc nhích! Nếu không cho ta nhét nó vào, ta sẽ tái hung hăng mà ‘khô’ người!” (anh sử dụng luật rừng đó à? ==)

Uy hiếp của hấn rất có hiệu quả, không động thủ được khiến cho ta lập tức an tĩnh. Biết hấn nhất định sẽ không bỏ cuộc, ta chỉ hảo cương thân thể, cắn răng, hấn vừa động ta cũng không dám di chuyển.

“Không nên dùng sức, thả lỏng đi...” Thấy ta không giãy dụa, hấn cao hứng mà vượt thất lưng ta. “Người đang run sao? Không cần sợ, ta sẽ không làm cho người đau đớn. Đến, đem thất lưng nhắc lên, mở hai chân ra, đem hết toàn bộ tiểu huyết đáng yêu của người lộ ra cho ta xem.”

Dựa theo yêu cầu của hấn, cái tư thế kia quả thật rất dễ dàng đã đem cái mộng nhắc lên, mộng cánh hoa tách ra, bộ phận tư bí nhân tiện đã bị lộ ra hoàn toàn rồi. Nghĩ đến hấn cứ nhìn chăm chú vào nơi kia của mình, thân thể khẩn trương khiến cho tiểu huyết co rút lại...

“Ha ha...” Bên tai quả nhiên truyền đến giọng cười của hấn. (Sao em Bắc cứ hay vẽ đường cho hươu chạy thế nhỉ?)

Phía sau lại có động tĩnh. Huyết khẩu nội bích thật dễ chịu, nhưng lại bị miếng vải khô kia lau trở nên khô khốc, rất nhiều mảnh vải bị tắc ở bên trong, tinh dịch ở trong cơ thể cũng cũng bị đẩy xuống càng sâu.

“A... Uh, uh... Uh...” Ta khó có thể chịu được loại cảm giác quái dị này, càng phát ra khẩn trương, thân thể cũng run rẩy lợi hại thêm.

“Tốt lắm... bảo bối... đứng thẳng lên nào!” Bả vai bị kéo lên phía trước, ta thuận thế xoay lưng người, hướng vào lòng hấn mà dụng phải.

Đột nhiên thay đổi thành tư thế đứng, phía sau rõ ràng cảm nhận được sự biến hóa. Bởi vì quần lót ngăn chặn cho nên tiểu huyết nội bích nhanh chóng cấp tốc co rút lại, ban đầu huyết khẩu cũng đã bị quần lót gắt gao nhét lấy.

Lúc này, ngón tay của hấn bắt đầu vuốt ve huyết khẩu làm cho chân ta cũng bắt đầu run lên. “Tốt lắm, một giọt cũng không có lậu đi ra”

Một lúc sau, ta bị bế vào bên trong cái phòng kia. Lúc thân thể bị rơi xuống giường, ta toàn thân trên dưới đều sinh ra cảm giác cực độ chán ghét. Nghĩ đến người này ở trên giường, không biết đã làm loại sự tình kia với bao nhiêu người, ngực ta nhân tiên đang buồn bực cũng phỉm đau một chút.

Tại ta không có chú ý lúc hấn rời đi cũng cầm lấy quần ta, giúp ta mặc vào, sau lại cởi cái áo sơ mi đang trói chặt ta ra.

“Người ở lại đây, ở đây không có ai vào đâu, ta đi tìm người chuẩn bị tốt cho người” Hấn cứ như thế kiên mặt mà cầm quần áo của ta. Bệnh viện có phòng giặt ủi sao? Ta cũng không muốn suy nghĩ nhiều, để hấn

đi, đột nhiên nhân tiện cảm giác rất mệt mỏi, có lẽ là tinh thần bị tác động, tâm tình sa sút cho nên thân thể cũng trở nên uể oải rồi.

Lúc mơ màng thì cảm giác được có người sờ lưng ta, ta mới ý thức được nguyên lai ta ngủ thiếp đi.

Nghĩ thầm khẳng định rằng hắn đã trở về, bởi vì rất muốn ngủ tiếp, cho nên ta không để ý đến hắn.

Nhưng mà tay hắn ác ý, cố tính sờ vào quần lót ta, sờ soạng qua lớp quần, rõ ràng biết nơi đó bị hắn dùng caravat quần tựa như cái bánh chưng. Tiếp theo, hắn không nhanh không chậm cởi quần lót của ta ra, đem nó lột đến mức cá chân, tạm dừng trong chốc lát, hắn ôm lấy thân mình ta cuộn chặt trên giường.

Eo bị nhấc lên không trung, lúc mộng bị chạm tới, ta còn không nghĩ rằng sẽ tỉnh lại, hoặc có thể nói là muốn tỉnh lại nhưng không mở được mắt, nhưng cảm giác muốn mở mắt lại thật phần rõ ràng. Cho nên thời điểm cánh hoa mộng bị tách ra hai hướng, ta biết rất rõ ràng, đã lâu không còn bị hắn đùa bỡn, huyết khẩu đã muốn dễ dàng rộng mở, nhưng nội bích không ngừng buộc chặt và cọ xát, chôn lấy vật gì bên trong nó.

“Thần tiểu tử này! Đúng là càng ngày càng chơi trội!”

!!!!

Ta thề chính mình không phải là đang nằm mơ, cho dù ta thật sự hy vọng đây chỉ là ác mộng!

Không phải giọng của hắn! Nhưng ... nhưng mà rất giống a~!

Dưới sự nhận thức này, dù có lập tức hóa đá, nhưng rất nhanh toàn thân cao thấp, mỗi bộ phận đều thanh tỉnh, chúng nó nhanh chóng thanh tỉnh và hoạt động, làm cho ta trong thời gian ngắn nhất lui vào góc tường. May mắn là giường được kê sát với góc tường, nếu không ta hiện tại nhất định đã té xuống, bởi vì quần lót đang quấn lấy đầu gối ta, như thế sẽ khiến ta “đào vong” bằng cách nằm áp xuống. (“đào vong” có nghĩa là chạy trốn í)

“Người... Người là ai?!” Khi ta đang luống cuống tay chân đem quần lót kéo lên, mới nghĩ đến nên quát lớn lên để che dấu sự xấu hổ của mình.

Nhưng chờ đến khi ta thấy rõ ràng bộ dáng của người kia, trong lòng ta đã có bao nhiêu câu hỏi hắn là ai vậy.

Không thể nói là từ một khuôn mẫu khắc ra tới cái loại tương tự này, người này tóc vàng mắt xanh, bắt quá hắn là con lai, mà nhìn thế nào thì cũng giống người Nhật Bản, nhưng ánh mắt gian tà rất giống hắn kia, khiến cho người ta sẽ nghĩ bọn họ là an hem.

Cho nên, ta khẳng định đó chính là ca ca của Thần a, hơn nữa đây tuyệt đối là một mỹ nam nhân. Nhưng so với dáng vẻ không đứng đắn, thường xuyên cười ta của Thần, ca ca của hắn có vẻ tối tăm, lạnh lùng, tuy rằng sắc mặt không thay đổi, nhưng trong ánh mắt sâu không thấy đáy kia lộ ra tin tức.

“Ta, là đại ca của chủ nhân người, có thể xem ta như nửa chủ nhân của người.” Hắn vẫn như cũ không lộ ra biểu cảm gì, thanh âm cũng lạnh lùng, không một chút phật phùng nào cả.

“Chủ nhân?” Trước kia, Thần hình như đã từng nói qua như vậy.

“Bây giờ đi theo ta?”

“Vì sao? Ta không đi!” Từ đầu đã thấy hắn nhìn ta chằm chằm, trong mắt còn bắt tia một tia hàn khí.

“Thái độ của người là gì đây? Câu lạc bộ đã dạy dỗ người thế nào hả?” Hắn tựa hồ rất không bình tĩnh “Có đi hay không?”

Trước mắt, người này giống y như lúc Thần đang tức giận vậy, thế thì càng không thể minh bạch đi theo rồi, nếu không... trực giác nói cho ta biết: Sẽ càng thêm hại hơn!

Vì thế ta liều mạng lắc đầu, nhưng hậu quả nhanh chóng liền ăn vào đau khổ. Khí lực của hắn tựa hồ còn lớn hơn Thần, tay kéo một cái, đem ta khiêng lên vai giống như khiêng bao tải, đi ra ngoài.

“Thả... thả ta xuống!” Bụng bị đâm vào một cái, cực kỳ không thoải mái, liền càng bán mạng mà quằn quại, khó chịu. Ta còn cố gắng đá chân, đánh vào lưng hắn.

Hắn không để ý đến cái đánh của ta, thực rõ ràng đem dây kéo quần của ta mà kéo xuống dưới “Nếu người la như thế, chờ ta mở cửa, người có thể la lớn hơn nữa, ta cam đoan sẽ không ít người đến đây thưởng thức phúc cảnh đẹp của người”

Ta còn chưa kịp kháng nghị, cửa đã mở ra.

Không thèm khen tâm tình thay đổi cực nhanh của hắn, giờ phút này ta chỉ thầm mong trăm ngàn lần không có người trên hành lang!

14. Chương 14

Vạn hạnh, nơi người kia đi thật sự không xa, ngay tại tầng 1 này, hơn nữa ở hành lang nhỏ này cũng không có ai đi ra.

Tầng 1 này đều là văn phòng, ta bị khiêng vào một văn phòng gần đó, sau đó hình là bị quăng trên sô pha. Thật không tốt!

Ngẩng đầu nhìn xung quanh, nơi này so với văn phòng của Thần lớn hơn rất nhiều, cửa sổ dài đến tận mặt đất, bàn làm việc siêu lớn, cây cảnh chiếm phần lớn, sô pha xa hoa, còn có... một người nữa!

Không nên hỏi ta tại sao lại giật mình như thế, vì đó đích thực là một người!

Nhưng hắn toàn thân xích lạc giống ta, nam hài đó đang tựa vào sô pha. Trên người hắn dấu rằng không thiếu so với ta, nhắm mắt lại, rộng mở hai chân, bấp bệ con dím lại một lượng lớn trọc dịch màu hồng trắng, còn có một ít chậm rãi chảy xuống từ từ nơi riêng tư, trên mặt còn có nước mắt, vừa thấy liền đoán ngay bộ dáng mới bị chà đạp quá độ.

Hơn nữa hắn là cực mỹ nam hài, ngũ quan tinh xảo, dáng người tinh tế, như thế này rõ ràng là một người thanh tú, sạch sẽ, cảm thấy người này thật thuần khiết, ở đây dưới bầu không khí dâm mị, lại càng có vẻ xinh đẹp động lòng người.

Không biết vì sao, hôm nay ta đều gặp hai tuyệt mỹ nam nhân, cả hai đều tỏ ra khí chất độc đáo, nhưng lại... rất xứng?!

Ai, hôm nay đã kích quả nhiên không nhỏ, chính mình lại như thế nhưng đối với hai nam nhân, sinh ra loại ý tưởng này.

Xem ra chính mình thật sự không cứu được rồi...

“Người ngấm đủ chưa?”

A? Cảm giác phía sau phóng tới một ánh mắt làm cho lưng ta phát lạnh, ta bị hắn nhìn bằng cặp mắt lạnh lùng kia, phát hiện chính mình đang nhìn chằm chằm vào người đang ngồi trên sô pha kia đến gần người.

“Ta không có gọi người đến xem đông cung đồ.” Ta còn đang không rõ chuyện gì đang xảy ra, cho nên vẫn hướng tới người kia mà nhìn sững sờ, sau đó người kia không khách khí mà bóp cổ ta “Người phải dựa theo yêu cầu của ta làm, có hiểu không?”

Đầu mạnh mẽ hất về phía sau, đối mặt hắn, ta kêu to “Buông tay” rất nhiều, thực sự là ngoài ý muốn muốn xem một tia biểu tình ở mặt hắn. Đường như trước khi hỏi ta “Người ngấm đủ chưa?” , giọng điệu hắn liền mang theo một chút tức giận, hiện tại trong ánh mắt liền xuất hiện một cỗ sát khí. Ta chỉ hảo gạt đầu trước nói sau.

Hắn buông tay ra, lôi kéo ta quỳ xuống trước mặt nam hài kia, đem đầu ta hướng đến quần lót của nam hài “Liếm”

“Cái gì?!” Đùa sao? Nam nhân này nhất định là điên rồi.

“Bảo người liêm liên liêm, không nên nói nhiều lời vô nghĩa như vậy.” Nói xong, hắn dùng lực ấn đầu ta xuống, hướng mặt ta đối diện với phân thân của nam hài.

“Ân, ngô...” Va chạm này tuy rằng không mạnh, nhưng tiểu nam hài kia bị cứu tỉnh.

Lúc này tay hắn lỏng ra một chút, ta liền đạp mạnh hắn một cước, tưởng thời điểm hắn ăn đau, buông tay ra liền chạy trốn.

Nhưng bởi vì là quỷ, hơn nữa trong thân thể ta có gì đó, cho nên mới chạy được vài bước liền bị hắn bắt lấy tay kéo lại, ta bị bắt xoay người, bụng bị hắn hung hăng đánh một quyền.

Một quyền này làm hai mắt ta tối sầm, cuộn mình té trên mặt đất không thể nhúc nhích. Ngay cả lỗ tai cũng ong ong, chỉ có thể nghe một tiếng nói nhỏ nhẹ.

“Học trưởng...”

“Câm miệng!”

Nhất thời yên lặng.

Sau đó, hai tay của ta bị bắt chéo ra sau lưng, hai cẳng tay bị điệp trói chặt một chỗ, đầu gối bị trói bằng ống tủy hai đoạn.. “Trần như nhộng còn muốn chạy ra ngoài trốn. Muốn chạy ra ngoài bày dáng người, xong việc ta nhất định sẽ thực hiện cho người. Hiện tại, liêm ta đi!”. Ta vô lực phản kháng lại bị ấn đầu xuống nam hài trước mặt, nhưng ta nhắm miếng lại, kiên quyết không làm, này coi như là việc ta có thể làm là chống cự.

“Xem ra câu lạc bộ có hảo đạo dạy dỗ người, ta đây liền thay lão bản người hảo hảo giáo người thật tốt.” Cái gì câu lạc bộ, cái gì lão bản, thằng điên này đang nói cái gì a?

“A... người làm cái gì... a...” Hai cánh hoa mông bị bài khai, một vật cứng đỉnh nhập tiểu huyết, trong cơ thể, có cái gì đó bị thúc vô cùng sâu.

“Người nếu không liêm... ta liền đem toàn bộ nó nhét vào...”

Quay đầu lại thì thấy một cái đen đen gì đó, hắn là dương vật giả, nghĩ đến nó nếu bị nhét vào thì...

“A!! Ta liêm, ta liêm! Người đừng động nữa a, đừng có nhét nó vào!” Lại bị đẩy mạnh một chút, ta đau ngay cả nước mắt cũng rơi ra. Ta nghe lời mà nhắm mắt lại, thè lưỡi ra. Đứng đến anh em nhà biến thái bọn họ thật sự là rước xui xẻo về nhà a.

Ngô... mặ mặ sáp sáp, hương vị không giống với Thần, còn có... có lẽ trước kia luôn liêm cái của Thần vừa nóng, vừa cứng, lại bị đã thành thói quen, tổng cảm thấy rất kỳ quái.

Nhưng là... không thích hợp, thật sự không thích hợp! Cho dù ta tận lực tập trung tinh thần để liêm nó, nhưng nam nhân này chỉ cần như vậy để kích thích, không nên hội như vậy....

Ta tò mò giương mắt lên nhìn. Dương sự đã muốn nhắm mắt lại, đầu nghiêng về một bên, hắn cắn môi, có vẻ như rất thống khổ. Cho dù thân thể run nhè nhẹ, hắn cũng chỉ đưa tay nắm thành quyền, đặt ở hai sườn thân thể, một tiếng cũng không ra khỏi cổ họng.

“Người có thật hay không đang liêm? Ngậm nó vào mồm, ngậm toàn bộ nó vào mồm, hảo hảo hấp.” (tía anh, cảm thú a!!!!!!!!!!!!)

Ồ... loại người gì vậy, chuyện gì chứ?

Dù bất cứ giá nào ta cũng phải làm. Ta liền thực hiện theo yêu cầu của hắn, trông lòng không ngừng muốn dừng chuyện này lại, không thèm nghĩ chính mình đang làm gì, đương nhiên còn đem hắn chửi mắng 180 lần.

Tuy nhiên tình huống không có cái gì chuyển biến, phân thân nam hài vẫn uể oải như cũ, mà cảm xúc nam nhân kia có vài điểm nóng hiện lên. (ở đây, nam hài là em trai trần truồng nằm ở sofa, còn nam nhân là thằng cảm thú này giờ ta chửi)

Rốt cuộc muốn cho tới khi nào a? Nói thật, vốn đã không thích làm loại chuyện này, hơn nữa cũng không phải cam tâm tình nguyện, trong lòng đương nhiên rất không thoải mái. Chỉ cần nhớ lại hiện tại mình đang trong trạng thái thảm hại, sẽ cảm thấy ghê tởm mà nức nở đến bây giờ.

Thật đáng giận tên hỗn đản nào, đem ta xô ngã đến mức xương (câu này chém), ta sẽ không gặp cái loại này đối đãi! Chẳng lẽ... không phải là bọn hần thông đồng chứ?!!

15. Chương 15

“Đủ!”

“Anh!”

Hai âm thanh đồng thời vang lên, đồng thời ta đang ở trên người nam hài rớt xuống, té trên mặt đất, nhưng rất nhanh đã bị giúp đỡ đứng lên.

“Người không sao chứ?” Nhìn thấy người đang thân thiết ôm lấy mình, nước mắt của ta nhịn không được tuông ra: “Lấy ra... Mau... Cởi nó ra... Lấy ra...” Ta lo lắng cho cục huyết của mình, bởi vì lúc này khi nam nhân kia xô ta xuống, dương vật giả trong cơ thể đụng vào sàn nhà, sắp càng đau.

“Anh, người làm sao có thể như vậy đối với hần?” Ta tựa thân vào người của Thần, không thể nhìn được vẻ mặt của hần, nhưng nghe giọng điệu, hần tựa hồ rất tức giận.

“Như thế nào không thể? Thần, sao người lại có thể đem về một tên kỹ thuật kém như vậy? Bên trong không có MODE sao?” Vừa rồi tên đầu sỏ kia đã đắc tội đem ta xô ngã xuống sàn, vẫn mặc danh kỳ diệu mà không thèm quan tâm ta. Rõ ràng đều theo hần mà làm, còn đối ta tọc bay rồi hỏa, thật sự không thể nói lý.

“MODE?” Thần đang cởi bỏ dây trói ta ra ngừng một lát, đột nhiên hiểu được cái gì “Anh, người làm rồi, hần không phải người của câu lạc bộ.”

Cởi xong dây trói, thần dùng áo blu trắng của chính mình đem gói ta kỹ lưỡng, nhưng không đem cái kia rút ra.

“Nga?” Nhìn thấy ta đang giãy dụa muốn chính mình rút cái kia ra, lại bị Thần ngăn cản, nam nhân kia khinh miệt hừ một tiếng, nói “Kém đến thế nên không có chỗ nào nhận đúng không?”

“Anh... quên đi, chuyện này về nhà nói với người sau.” Thần muốn nói lại thôi, một phen ôm lấy ta hướng ngoài cửa đi ra, lúc mở cửa, dường như hần muốn nói cái gì liền quay lại nói một câu “Đối Nhẫn, người cũng nên có chừng có mực đi.”

“Đau không?”

Lại nhớ tới lúc còn ở cái phòng kia, Thần làm cho ta quỳ sấp ở trên giường, chậm rãi rút ra cắm vào ở dương vật giả trong cơ thể ta.

“Ngô, ân... bên trong... bên trong còn có” Tuy rằng dương vật giả đã được rút ra, nhưng miếng vải bên trong cũng không có thay hình đổi dạng, huyết khẩu co rút lại, bên trong nơi đó còn khó chịu hơn.

Cảm giác huyết khẩu được tách ra, một ngón tay tiến vào, theo nội bích mà lần mò miếng vải đó, cũng không gấp khúc, từ bên trong kéo cái gì đó ra bên ngoài. Nhưng cái động tác cực nhỏ này lại làm huyết khẩu ngứa hơn bình thường, nội bích mãi cảm lại càng nôn nóng.

“Không cần... không muốn... không muốn như vậy...” Phân thân đã ‘muốn’ vì đã có phản ứng, nhưng bị caravat cột lấy làm tăng càng nhiều thống khổ. Vì thế, ta lấy tay quơ lung tung cầm lấy, định cởi bỏ, nhưng nó lại càng kích thích hơn.

“Đừng nóng vội, ta đến đây.”

“A...”

Hắn chậm rãi cởi bỏ, cởi tháo caravat xong thì liền nắm chặt phân thân ta, khi khinh khi trọng bộ phận này. Lúc này, ngón tay của hắn trong thân thể ta vẫn chưa dừng lại, quần lót ở chỗ sâu trong lúc này cũng đã dần lộ ra ngoài.

Quần lót được chậm rãi rút ra tạo nên cảm giác thập phần kỳ diệu, nội bích cùng quần lót cứ nhu hòa ma sát lẫn nhau, đều từ từ rút ra 1 milimet, trình độ ma sát đều bất đồng, mà nguyên bản trượt dịch ở chỗ sâu đó lại hướng theo quần lót mà tuôn ra ngoài, liền hình thành 13 trong 13 loại hiệu quả bộ dáng khoái cảm, liền miên không ngừng mà đánh sâu vào ta. Hơn nữa phía trước cũng bị âu yếm, trước sau đều bị kích thích làm cho ta có chút choáng váng.

“Ngô... ân... a A...” Tiết tấu động tác phía trước nhanh hơn, phía sau, quần lót được rút ra rất nhanh, hoàn toàn ly khai tiểu huyết.

“A” Bất thành linh bị kích thích, làm cho trước mắt ta không rõ cái gì là dạng nhan sắc, nhất thời phát tiết. Đồng thời cũng vì tinh dịch trong tiểu huyết làm cho nội bích co rút mà bùng lên.

Sau một trận hôn lìa khỏi xác vì khoái cảm, tứ chi mất hết lực nên không thể chống đỡ bản thân, suy sụp ngã xuống trên giường.

“Hô... ha... ha...” Trừ bỏ lần bắn tinh hồi nãy, phía dưới còn dư lại một chút khoái cảm, một hồi lâu ta mới định thần lại. Trước mắt mơ hồ dần dần thối lui, nhìn đến tấm nệm bị tinh dịch của mình làm cho ướt nhẹp một mảng lớn, dường như ta cảm thấy khuôn mặt chính mình đang bị thiêu cháy, loại cảm giác hỏa lạt lạt này còn kéo dài đến tận cổ, thậm chí là toàn thân.

“Thật sự thoải mái vậy sao?” Thần cười dài nhìn ta.

Loại cười này thật ra rất bình thường, nhưng lại làm ta một trận tim đập đổ mặt, nhưng hiện tại làm cho cả người ta, tâm ta đều lạnh xuống. Chỉ cần nhớ đến nam nhân kia — đại ca của Thần khinh miệt cười, ta liền không thể không bắt bọn họ có liên can với nhau.

Ta né cái tay đang sờ mó của hắn, nhanh chóng nhảy xuống giường. Tuy rằng động tác như vậy sẽ làm cho huyết khẩu phía sau một trận tê đau, nhưng ta cố gắng chịu đựng, nhặt áo sơ mi lên, quần dài hướng người mà mặc vào. Tiểu huyết đang chứa một lượng lớn tinh dịch, dọc theo bắp đùi mà chảy xuống, hai nội sườn đều dính ẩm ướt mảng lớn, da đầu ta cũng cứng quá, đem quần đề lên. Sau đó, cũng không ngại đầu lên mà hướng về phía cửa đi đến.

“Người đi đâu vậy?” Trong khi ta mặc quần áo, ta với hắn không nói câu nào. Có lẽ không đoán trước được hành động của ta, hiện tại lại xông lên kéo ta.

“Buông ra!” Giờ còn muốn gì nữa? Đều đã lãng nhục ta, chẳng lẽ ta đang muốn chạy trốn liền không được sao?

“Không được! ta không cho phép người đi!”

“Người... người vì sao đối với ta như thế?” Kỳ thật thực khó thở, ta cũng không biết chính mình nghĩ cái gì, càng không nghĩ tới sẽ nói ra những lời này. Nhưng mà lời nói này thốt ra, tựa như đại bác bình thường, một khi đã châm ngòi, ngay cả câu kế tiếp cũng giống như thủy triều tuông trào ra, chặn cũng ngăn không được.

“Người rốt cuộc muốn đem ta làm gì? Chẳng lẽ thật sự như lời người nói, người chỉ đem ta yêu thương như tiểu hài tử? Hay là người đùa bỡn ta như kỹ nữ?” Trong giọng nói khinh miệt của nam nhân kia, ta đã hiểu cái ‘câu lạc bộ’ kia là như thế nào. Nghĩ đến chính mình bị như thế này đối đãi, ta liền nhịn không được đành khóc lớn.

“Người làm sao? Ghen hủ? Không phải là người thích ta chứ?” Ngày thường trên mặt hắn nói chung là phẳng phát cười, nhưng hiện tại chính là xấu hổ cười.

A, ta bị nói trúng rồi!!

“Đúng vậy a, ta là thích người đó. Nhưng là ta chính là tùy tiện, mới có thể thích một người như người!” Một khi đã như vậy, ta còn không có gì để luyến tiếc “Mới có thể nghĩ đến chính mình chỉ cần nghe lời, ít nhiều gì cũng sẽ được người để mắt, mới có khả năng người thích ta, không sợ cơ thể bị tổn thương; cho dù người tra tấn ta, ta cũng chưa bao giờ thật sự phản kháng thái quá, thậm chí, thậm chí người cùng anh người thông đồng đùa bỡn ta.”

“Tiểu Bắc...” Không cần nói xạo.

“Người không cần nói những lời dễ nghe để lừa gạt ta, cũng không cần hao tâm tư để uy hiếp ta, bởi vì ta sẽ không bao giờ làm người của người nữa. Ta hiện tại thậm chí nghĩ nói với người một câu: ‘Ta không muốn gặp người nữa!’ ”

“Ngô ——”

Ta nghĩ một cước này, hẳn thật sự bị ta đá không nhẹ.

16. Chương 16

“Haha.....haha” Văn phòng viện trưởng bệnh viện S đột nhiên phát ra một trận cười, mà chủ của âm thanh này, chính viện trưởng của bệnh viện – Xuân Điền Thuần Sĩ.

Nếu không phải hiệu quả cách âm hảo, ở đây lại là tầng của văn phòng, trong hoàn cảnh im lặng, chỉ sợ các bác sĩ khác đang làm việc ở gần đó lưng run lên.

Bởi vì trong mắt người khác, bọn họ rất tao nhã, cử chỉ khéo, hơn nữa viện trưởng tuyệt đối thực lực cùng quyết đoán hơn Thần, xưa nay chưa từng có một thái độ phản nghiêm nghị và tác phong, hiện tại thi viện trưởng đang ở đây cười lớn.

Hơn nữa, nếu có người nghe được, đây tuyệt đối không phải cười thẹn ý, nó sẽ cho người ta cảm giác mãnh liệt, hẳn tuyệt đối khoái hoạt nhìn người đang thống khổ trên ghế.

Mà người đó, em trai của viện trưởng, Xuân Điền Trí Thần, đang ngồi trên cái ghế sofa da đàn bằng da cao cấp, đối diện với sĩ Thần cách không xa lắm, dùng sức hưởng miệng vết thương của mình mà đắp thuốc, mà trong lòng hẳn cũng thoáng một ngụm khí.

” Thần, còn đau không, muốn ta giúp người nhu nhu không? ” Vị đại ca này vừa nói, đã muốn nhin không được kiềm cất tiếng cười to.

Trên đời này có ai mà làm anh như người này chứ, thấy em trai bị người khác hung đá một cước, hẳn đã không quan tâm còn chưa tỉnh, lại còn đem chuyện của mình ra cười muốn chết đi sống lại. Cái gì mà nhu nhu chứ, cũng không phải không biết hẳn bị người khác đá có bao nhiêu xấu hổ đâu.

Thần nhu nhu thái dương, quyết định vẫn là về nhà thanh tỉnh một chút, miễn cho hẳn bị tổn hại chết. Kỳ thật đại ca hẳn cũng không nhìn không xem, không khí phòng này có bao nhiêu quỷ dị.

Sau khi chấn tĩnh lại một chút, Thần nhú chặt mày, không nói được một lời im lặng thật lâu. Thuần Sĩ cũng mặc kệ Thần thực hiện chính sách ” Một mực không hưởng ứng” mặc kệ bản thân này giờ bị trêu đùa, bị Thuần Sĩ ôm vào trong ngực đã nhần nhin, mà còn ôm thật chặt nữa chứ, dùng một biểu tình không biết diễn tả thế nào lên lúc Thuần Sĩ. Đường như trong chính mình vẫn còn trong tình trạng ăn mặc chỉnh tề, so với vừa rồi trần như mộng còn đáng sợ hơn.

Thật là một ngày quỷ dị?

Thần rời đi bệnh viện, ý kiến thứ nhất chính là đi về nhà.

Đem bộ đồ vest bỏ sang một bên, Thần nhìn sang chiếc giường King Size trong phòng mình, đối với hôm nay, một ngày hỗn loạn, hẳn muốn đem sự tình đầu đuôi phân tích rõ ràng.

Hắn là từ khi nào thích mình?

Nghĩ đến khi này tiểu Bắc mắt ngấn lệ hướng chính mình tỏ tình, Thần trong lòng không khỏi một trận rung động. Nhưng là, hôm nay không phải là một ngày hay ho của hắn. Bởi vì trận rung động hồi này làm cho bộ phận sinh lý của hắn sinh ra phản ứng, nhưng cũng đồng thời làm cho hắn khổ không nói nổi.

Nhất Bắc đá một cước kia tương đối nhanh, nếu không chính mình vừa vặn kéo lấy hắn, hai người úc đó cách nhau không xa, nếu Nhất Bắc không thể thuận lợi nâng chân lên, bằng không không phải chỉ có bắp đùi đau mà bộ phận kia cũng gặp phải tai ương.

Ai, chẳng lẽ thật là làm vậy? không nghĩ hắn bị đá cho một cước, thế nhưng làm cho Nhất Bắc hiểu lầm chính mình cùng đại ca thông đồng, càng xuất hồ ý liệu, Nhất Bắc còn hướng chính mình tỏ tình ! Nhưng còn chưa kịp lên thiên đường khoái hoạt, liền lập tức nhốt vào địa ngục.

Thật sự không muốn gặp ta nữa sao? Tiểu Bắc của ta a a...

“A! Không, không cần!.....van cầu người.....cầu người.....không cần !”

Trong khi Thần đang đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, đột nhiên nghe được một trận kinh hô. Nhưng hắn mắt hắn không có chút thay đổi, bởi vì đối với mà nói, đây là một chuyện thực bình thường. Chính là, thời điểm bọn họ trở về là gì chứ.....

Đừng dậy đi ra khỏi phòng mình, căn phòng kế bên quả nhiên không có đóng cửa, trận âm thanh kia đúng là từ phòng này truyền tới.....

Đi đến căn phòng chỉ đóng cửa được một nửa, hướng bên trong xem. Quả nhiên, khẳng định là lão ca đi về sau mình cũng không có lâu.....

“Không nghĩ tới hôm nay thế nhưng đã quên mang cái này. ” Nhìn Thuần Sĩ cầm trong tay cái gì đó, Thần không khỏi cảm thán.....ai đi làm mà mang cái này a?!

Trong phòng quần áo người kia bị quăng xuống đất, hai đầu gối quỳ xuống đất, quần lót bị kéo xuống tận mắt cá chân càng không ngừng phe phẩy đầu tóc cầu xin.

Thần nhẹ nhàng khép cửa lại , quay về phía phòng mình.

Nghĩ đến cảnh vừa rồi, lại muốn nhớ đến Nhất Bắc.

”Cho dù người không muốn tái kiến ta, ta còn sẽ xuất hiện ở trước mặt người.....

Tiểu Bắc.....” Bởi vì ta cũng không tưởng tượng hai người giống nhau.....ép buộc!”

Người yêu nhau vốn nên cũng ở một chỗ !—kỳ thật Thần tưởng là người trong lòng nên đem hắn siết chặt trong bên người !

17. Chương 17

“Không cần cầu ta.....Tiểu Bắc” Thần hôn nhẹ mí mắt Nhất Bắc, chậm rãi chuyển đến bên ta. “Không cần cầu ta, ta sẽ hảo hảo thương người, chỉ cần trở lại bên người, giống như tiếp tục yêu ta. Ta sẽ dùng hết toàn lực đi bảo hộ người, yêu thương người, tin tưởng ta! Ta yêu người, vẫn đều yêu người! ”Tiểu Bắc.....”

“Thật sự là không chịu nổi!” Ở trên giường lăn qua lộn lại vẫn không ngủ được nhưng lại là vì suy nghĩ về nam nhân đáng giận kia, điều này làm cho Nhất Bắc phiền lòng không thôi.

Từ lần đó về sau, nguyên bản đã muốn quyết định quyết tâm quên người kia, nhưng là sự thật cũng là không như mong muốn. Càng muốn quên người kia, chính là càng cố tình không ngừng ở trong đầu xuất hiện.

Tình huống như vậy, sẽ sinh ra những tình huống kì quái. Mới đầu là không cam lòng phần hận, sau đó là không hiểu phiền chán, thường xuyên nhớ lại chính mình một cước kia có phải hay không đá quá nặng lại nói chính mình nói hấn là đáng đời, lặp lại vài lần sẽ chịu không nổi chính mình như thế nào còn đang suy nghĩ đến hấn. Thậm chí để cuối cùng lại muốn hấn ôn nhu hôn môi cùng ôm, lại có bàn tay to của hấn âu yếm chính mình, bị cánh tay hấn rắn chắc hữu lực vòng trụ khi kia đặc biệt an tâm, kia phân tự mình cũng khó lấy lý giải chuyện này, mình đối với hấn mang một tình cảm mãnh liệt.

Mỗi lần nghĩ vậy, thân thể sẽ không hiểu được khô nóng ngạnh lên. Tựa như hiện tại, Nhất Bắc cuộn mình ở trên giường, hai tay gắt gao ôm chính mình, thân thể mỗi nhất mỗi bộ phận nhiệt độ đặc biệt, khiến cho hấn thân thể trải qua khó có thể chịu được hư không cùng tra tấn.

Nhất Bắc đá vắng mền ra, lộ ra toàn thân thể. Mặc ngực cùng tứ giác khổ hấn, run run, chậm rãi đưa tay hường chính mình hạ thân, quần lót đã bị ướt đầm bởi tiểu khối ướt át.

Lấy tay nhẹ nhàng ma bao lấy hạ thân, cách một tầng dải vệt, Nhất Bắc chậm rãi âu yếm chinh mình bộ phận dị thường hưng phấn.

“Hồn dân.....hồn dân.....” Trong tiếng mắng có trộn lẫn một chút thô suýt suýt, hấn khó có thể chịu được đưa tay với vào khổ nội kích liệt ma sát.

“A.....Ách.....A.....A.....”. Dần dần thân thể vài lần vận vẹo cọ sát, quần lót tứ giác đã bị thổi lên đến bắp đùi, nhảy ra dương vật sung huyết của Nhất Bắc.

“ÂnThần.....Thần.....”. Vô ý thức nỉ non Nhất Bắc chuyên chú truy theo chính mình thân thể khát cầu, thật hy vọng có thể lại được như nam nhân kia âu yếm hạ giải phóng. Cho nên cũng không có phát hiện người đang tới gần.

“Người là nhắc ta sao?” Một trận kinh hãi! Một trận hơi thở ầm ập phát ở trên mặt, Nhất Bắc mới tin được này thanh âm không có khả năng xuất hiện kia là thật.

Vừa mở mắt ra, toàn bộ thân thể sức nặng đè lấy, dục khởi đôi môi đã bị độ ẩm quen thuộc cướp lấy, vật thể nóng ẩm ướt thừa dịp kích trực tiến vào. Nhất Bắc nhất thời cảm thấy chính mình toàn bộ thể xác và thân hình đều không có lực chống đỡ, cổ khát vọng đã lâu bấy giờ đã bị khoái cảm chi phối.

Thần chiếm đất, tàn sát bữa bãi khoan miệng Nhất Bắc, dằm lưỡi hấn khéo léo thổi quét, còn không thì cắn cắn môi dưới nở nang của tiểu Bắc. Cảm giác được dưới thân động lòng người, chính là mới đầu vừa từ chối vài cái liền bàn giao đầu hàng, này làm cho hấn càng triển khai xâm lược.

Tay phải bắt được cổ tay trái của Nhất Bắc vừa rời chống đỡ, Thần dùng thân thể đè nặng hấn, đặc biệt ở mỗi cái bộ vị, Thần khổ bộ vừa vận đặt ở phân thân Nhất Bắc chưa kịp thu hồi tay phải. Cho nên Thần có ý thức vận động thân thể, không chỉ có làm cho Nhất Bắc thông qua tay phải chính mình nhận được xúc cảm, cảm nhận được hấn nam tình tượng trưng chính lửa nóng huyết mạch bột trương, còn có thể cách Nhất Bắc thủ, cũng nương nó kích thích phân thân Nhất Bắc. Mà Thần rãnh rỗi kia chỉ thủ, vừa vận xoa dịu lửa giận của Nhất Bắc, bắt tri bắt giác, đã đưa ngực hấn kéo đến, lộ ra hai khóa nhũ tiêm rất tự nhiên màu dâu tây, cùng sử dụng tay thỉnh thoảng khắp niết xoay tròn, lạp khả, quả nhiên đưa tới Nhất Bắc một trận hưng phấn vận vẹo cùng kinh hô.

Nhìn đến Nhất Bắc đang bị chính động tác của mình hạ, đã muốn hoàn toàn trạng thái tiến nhập, thần buông ra cái miệng nhỏ nhắn sưng đỏ của hấn, dùng miệng thay thế đùa giỡn đầu vú mới vừa rồi chịu tra tấn kia của hấn,. Trong lúc đó cái tay kia tắc sáp nhập Nhất Bắc, kéo khóa kéo khai chinh mình quần lót lại cầm lấy tay hấn vuốt ve cái chính mình.

Cái miệng nhỏ nhắn của Nhất Bắc vừa được giải phóng liền truyền ra một chuỗi thanh âm rên rỉ nguyên bản tưởng rằng hấn sẽ hỏi hấn hay chứ hấn, không ngờ lại là “Ân ân a a.....”

Hấn hiện tại đang bị rất nhiều loại cảm giác mãnh liệt biến thành thập phần hỗn loạn. Bên phải nhũ thủ bị hấn đầu lưỡi liếm lấy, nhưng sau đó lại là một trận tê dại, bởi vì răng nanh hấn cắn mà đau đớn. Loại này khoái cảm cùng thống khổ tương giao làm Nhất Bắc bị kích thích, còn làm cho nụ hoa bên kia bị bỏ quên cảm thấy dị thường hư không khó chịu.

Thật là khó chịu. Nhất Bắc thậm chí tưởng chính mình đi âu yếm nó, nhưng hai tay đều bị chế trụ .

Bị tay phải của Thần nóng lửa đụng chạm, bởi vì thể cùng nhiệt độ mà run run , nhưng lại rất giống bị hấp dẫn bình thường, có chút chờ mong cảm giác yêu thích này dừng dừng lại. Rất nhanh, tay của Tiểu Bắc đã bắt được phân thân của hai người. Hai cái hình thể có rõ ràng sai biệt nóng vật, Thần không ngừng mà ma sát lẫn nhau, đỉnh đầu chảy ra chất lỏng trong suốt, thấm ướt tay hai người. Cảm thấy thẹn vào lúc này lại thành thúc giục dâm tề, khoái cảm trong cơ thể của Nhất Bắc thăng hoa.

Cổ tay bị trói buộc làm cho Nhất Bắc lại thấy rõ nam nhân này cố ý chọc ghẹo hẳn thật thú vị.

“Người. Là như thế nào tiến vào. A.” Cố nén lại những Nhất Bắc vẫn là phát ra tiếng rên rỉ, nguyên bản là muốn phân tán lực chú ý chính mình. Hắn hơi thở mong manh thanh âm, lại có vẻ toàn bộ không khí trong phòng càng vì thế mà trở nên dâm mi.

“Liều chết trộm vào giống Juliet và Romeo, đương nhiên là đi từ cửa sổ vào!” Thần ngược lại một mặt chỉ dùng lưỡi thực nhẹ nhàng liếm lên mặt Nhất Bắc, một mặt hẳn trả lời vấn đề.

“Người. Người đây là phi pháp xâm nhập! Ngươi.” Dừng cản!

“Điều này sao có thể kêu phi pháp xâm nhập chứ? Thế này mới kêu là phi pháp ‘ xâm nhập ’!” Dứt lời, Thần thối lui thân, một phen kéo quần lót Nhất Bắc, dùng tay phải bắt lấy hẳn phân thân, tay kia thì ở huyết khẩu hẳn sờ soạng vài cái, rất nhanh sáp nhập một ngón tay.

“A!” Thân trước bị giữ lại, ngón tay chưa được làm ướt, làm cho Nhất Bắc khẩn trương căng thẳng thân mình.

“Thoải mái. Ta sẽ không cứng rắn đến.” Như là chứng minh chính mình trong lời nói bình thường này, thần dừng động tác “Xâm nhập”, nhưng là không có đem ngón tay trong cơ thể Nhất Bắc rút ra.

“Người vừa rồi kêu tên ta đúng không? Ta cũng không thể bắt người dừng suy nghĩ đến ta sao? Tiểu Bắc!” Thần cúi đầu, dùng đầu lưỡi mút nhẹ môi tiểu Bắc.

Chính là một cái đụng chạm nhẹ như vậy, lại làm cho Nhất Bắc gần như điên cuồng. Hắn kim lòng không đậu rất nổi lên “thứ” tính (==)), làm cho cái móng cùng phần eo đều bay lên không sau vài giây, lại lần nữa yên vị trên giường.

Nhưng hẳn vẫn thủy chung phe phẩy đầu, tựa hồ là ra sức phủ nhận phán đoán suy luận của Thần.

“Ai nha, thật nhức đầu a!” Thần thực buồn rầu giống như oai đầu, “Người ta nhưng là tìm không ít tinh lực, còn muốn thám tử tư, đi thăm dò cuộc sống của tiểu Bắc. Nhưng lại làm cho ta ước chừng đợi một tuần, mới tìm được cơ hội gặp lại tiểu Bắc mà ta mong nhớ ngày đêm. Nhưng là tiểu Bắc tựa hồ tuyệt không phối hợp dụng tâm của ta, thật không thành thực nga!”

“A!” Thần cố ý siết lấy nhanh phân thân Nhất Bắc, còn phía sau thì ấn một cái, quả nhiên Nhất Bắc cơ hồ bắn ra. Hắn trên thân nâng lên lại rồi ngã xuống, hai tay bắt lấy Thần đang giam cầm cánh tay, “Không cần! Không cần.”

“Đây chính là trừng phạt đối với đứa nhỏ nói dối nga!” Thần biện hộ nói, Thần nhanh nhẹn cắn nhũ hồng của tiểu Bắc một cái, hẳn như nguyện nghe được tiếng của Nhất Bắc khoái hoạt vừa đau khổ tỉ tê,nói.“Nói thật! Ngươi có nghĩ đến ta không? !”

“”

Không có được câu trả lời vừa lòng hay thuyết phục, Thần vừa xoay mình một lần vừa tác động.

“A ——”

“Người thật đúng là lì lợm a!” Thần nhìn hẳn nói, thắng lợi rất nhanh sẽ đến, cho nên hẳn rất kiên nhẫn lặp lại cái động tác kia, thắng đến.

“Không muốn không muốn! Ta nói, a! Ta nói!” Nhất Bắc trên mặt lấm thắm chảy ra mấy giọt mồ hôi, phiếm hồng trên mặt lan tràn đến tận cổ, “”

“Ân? Cái gì? Tiểu Bắc ngoan! Nói lớn lên.” Thần đắc ý cười, nhưng không có ngẩng đầu, như cũ lại cắn Nhất Bắc nụ hoa.

“Ta nghĩ đến ngươi! Hảo tướng, rất nhớ ngươi!”

“Nhớ ta! Sau đó thì sao? Nhớ ta thế nào?”

“Nhớ ngươi, nhớ ngươi ôm ta, ôm ta. Van cầu ngươi. Van cầu ngươi buông tha ta đi!” Nhất Bắc cảm thấy thẹn cơ hồ muốn khóc.

“Không cần cầu ta, tiểu Bắc.” Thần hôn nhẹ mi mắt Nhất Bắc, chậm rãi chuyển đến bên tai, “Không cần cầu ta. Ta sẽ hảo hảo thương ngươi, chỉ cần trở lại bên ta, giống như trước kia tiếp tục yêu ta. Ta sẽ dùng hết toàn lực để bảo hộ ngươi, yêu thương ngươi, hãy tin tưởng ta! Ta yêu ngươi, vẫn đều yêu ngươi! Tiểu Bắc.”

18. Chương 18

Nghe lời vừa rồi, Nhất Bắc hoảng sợ, thật sự có điểm không thể tin được!

“Ân.” Nhưng là lúc cảm giác được ngón tay ở trong cơ thể thông thả rút ra, Nhất Bắc biết chính mình không phải đang nằm mơ, mình yêu người cũng yêu mình? !

Nhưng là.

“A ——”

Không kịp chờ nghi vấn của Nhất Bắc, lực chú ý của hắn đã muốn bị Thần làm cho mê muội rồi.

Thần cúi đầu nắm lấy Nhất Bắc phân thân, nương đầu lưỡi linh hoạt liếm lấy, hơn nữa đồng thời hút lấy, làm cho Nhất Bắc thân thể mềm nhuyễn bất lực.

Mà Nhất Bắc cũng phát hiện thân thể của mình căn bản đã muốn không khống chế được, hoàn toàn chỉ có thể đi theo tiết tấu của hắn, theo sự kích thích của hắn, thỉnh thoảng lại nắm chặt thả lỏng, làm cho hắn dẫn dắt mình đặt lên nhất ba lại nhất ba cao triều.

Thần vừa lòng nhấm nháp tính khí chưa thành thực của Nhất Bắc, hai tay không chút nào nhàn rồi, ở Nhất Bắc trên người sờ soạng, vuốt ve hắn mỗi một tác da thịt, đồng thời hắn dùng động tác ôn nhu dẫn đường Nhất Bắc bày ra tư thế yêu cầu của hắn.

Đem hai tay Nhất Bắc hắn bắt được đặt ở trước ngực, Thần nắm tay hắn làm cho chính hắn quả thực âu yếm chính mình. Nhưng Nhất Bắc e lệ ẩn nhẫn kiềm chế mình, động tác không thể không chậm chạp.

“Không nghe lời, sẽ không cho ngươi ngá!” Thần uy hiếp về phía phân thân Nhất Bắc thổi một ngụm khí, khiến cho hắn một trận co rút, “Tựa như ta làm vậy, chính mình làm nó.”

Nhịn không được khát vọng thân thể, Nhất Bắc nhẹ nhàng nắm lấy chính mình nữ tiêm căng cứng. Không biết sao, chính mình khi tắm cũng thường xuyên môn trốn, nhưng chưa từng có phản ứng như thế này, dưới tình huống như vậy lại có cảm giác dị thường, mãi cảm càng thêm căng cứng lên. Mà Nhất Bắc cũng nhận lúc bất thành linh khoái cảm khác lạ mà vận vẹo cơ thể.

“A. Ha.”

“Xem, rất tuyệt đúng không?!” Nhìn đến Nhất Bắc không tự giác thật sự xoa nắn chính mình, còn vận vẹo thắt lưng, thần dường như muốn nâng lên môn hắn, liếm láp còn thịt hắn cùng hai khóa cầu trong quần lót.

“Ách a. A.”

Cảm giác nơi kia của mình bị hấn nuốt vào bên trong miệng, nơi đó cảm nhận được ẩm áp ẩm ướt, vẫn là lần đầu tiên có cảm giác này trải qua. Nhất Bắc khó nhin dùng ngón cái cùng ngón giữa vuốt ve nụ hoa, lại dùng móng tay ngón trở ần ần nhũ tiêm, bức thiết hi vọng khoái cảm này càng mãnh liệt kích thích đến ngập đầu.

Thần ra sức liếm duyên một phen, ngẩng đầu, tà tà cười nói, “Đừng nóng vội, tiểu Bắc, làm cho ta trước rồi đến ta giúp ngươi tăng thêm nhiệt độ.” Hấn cầm phân thân Nhất Bắc, ngồi dậy hướng tới phía trước, mục tiêu — tiểu Bắc khi bị tra tấn thật đáng yêu!

Vươn đầu lưỡi, Thần khẽ liếm nhũ tiêm Nhất Bắc, đương nhiên, đưa ngón tay vuốt ve nhũ tiêm cùng liếm ẩm ướt “A.” Mà loại này kích thích làm cho Nhất Bắc một trận tim đập nhanh. Nhũ tiêm bị ngón tay cùng đầu lưỡi đảo qua đảo lại, cùng ngón tay ở trong huyết động đang cựa quậy, tất cả đều làm hấn lâm vào điên cuồng. Nơi đó độ ẩm đúng là không ngừng mà tăng lên!

Ngẩng tầm mắt, đem Nhất Bắc điên cuồng si thái trong mắt, Thần tiếp tục vui đầu trước ngực hấn, đối hấn hai khóa quả thực không dám đùa, trong tay động tác âu yếm cũng không thả lỏng, dự tính làm Nhất Bắc thở gấp khinh hô càng nhiều.

Dùng một bàn tay giải trừ quần áo chính mình, Thần rất nhanh cùng Nhất Bắc người trần truồng. Thừa dịp Nhất Bắc ý loạn tình mê, hấn đem Nhất Bắc hai tay ly khai, đặt vào hai bên thân thể, đem hai cái đùi thật to của hấn mở ra, cũng đem tay trái cùng chân trái Nhất Bắc, tay phải cùng chân phải cùng nhau bắt lấy, đè ở trên giường.

“Ấn!” Loại này hai chân cơ hồ cùng đỉnh đầu song song, tư thế này hai chân gần 180 độ, làm cho Nhất Bắc cảm thấy rất không thoải mái. Hấn thất lưng đã muốn bị bắt nâng lên không trung, cái mông cao cao nâng lên, đưa tới tư mật bộ vị của hấn không hề dấu sức, tinh tường hiện ra ở trước mắt Thần .

Đối mặt với nơi thần thiên thể này, vật cứng trong quần lót Thần giống như bị thiêu cháy, góc cao đầu hướng đến tiểu huyết Nhất Bắc. Nhưng hấn vẫn nhẫn nhịn kìm chế hạ thân, trước tiên hãy làm dễ chịu một chút cái tiểu huyết sắp bao lấy dự vọng vô hạn của chính mình.

Ẩm áp ẩm ướt mềm mại, ở chính mình phía chọc ghẹo , hơn nữa bộ vị lập tức mất đi âu yếm vừa rồi, một cổ ngứa ngứa khó nhin lan tràn ở trong thân thể Nhất Bắc. Nhưng là tứ chi bị chế trụ, cho dù là vận vẹo thân thể cũng là rất khó làm được chuyện gì, Nhất Bắc chỉ có thể phe phẩy đầu, phát ra rên rỉ không có nhận thức.

Đem đầu lưỡi tham nhập huyết nội, hết sức truyền vào một lượng lớn nước bọt, Thần rất nhanh đem Nhất Bắc ở chỗ sâu nhất cũng ẩm ướt , nhưng hấn lại muốn cho Nhất Bắc chịu một chút “Tra tấn” nho nhỏ. Hấn mở rộng phạm vi liếm, ở tiểu huyết chung quanh đảo vòng, thậm chí bắt đầu lưu luyến cổ cánh hoa mềm mại của hấn, chính là không hề chạm vào tiểu huyết, còn ác độc đối với huyết khẩu thổi khí vào.

“Ừ ần. Ừ.” Nhất Bắc chịu không nổi hừ hừ, lý trí bắt đầu hồng mắt, “Không cần. Nhanh chút. Mau. A ần.”

“Nhanh chút — thế nào? Ần?” Tiếp tục liếm mông cánh hoa hấn, Thần muốn Nhất Bắc mở miệng đưa ra lời mời.

“Tiến. Tiến vào a.”

“Tốt —” Thần cười cười không trối buộc Tiểu Bắc nữa, giơ đùi phải Nhất Bắc lên hướng về phía trước đè xuống, tay kia thì đem một ngón tay sáp nhập tiểu huyết hấn, ấn một cái ở bên trong, làm cho tiểu huyết co rút lại siết lấy tay hấn.

“Oa a a a. A.” Số lượng ngón tay càng gia tăng, loại này thực không thể không kích thích cùng thỏa mãn người ta, làm cho Nhất Bắc nhanh khóc .

“Giờ ngươi đang nghĩ cái gì mà phát ra tiếng rên kia? Mau nói ta biết!” Đối mặt với tiểu tình nhân ngưỡng ngưỡng , Thần chỉ có thể xuất ra các loại thủ đoạn, ngay cả lừa gạt cũng chậm rãi dẫn đường.

“.” Một chút lý trí cuối cùng cũng cảm thấy thẹn vẫn là làm cho Nhất Bắc không thể nói được gì, nhưng là nhin không được thân thể đang khát cầu, vài thứ kia cũng bị hoàn toàn dứt bỏ.

“Lớn tiếng một chút! Ta nghe không được nga!” Nói xong Thần đã muốn quỳ thẳng thân thể, đem côn thịt chính mình để ở huyết khẩu Nhất Bắc, một tay vỗ về chơi đùa hân phân thân, một tay kia chấp nhất chính mình chậm rãi dùng quy đầu cọ xát.

“Vào bên trong cơ thể của ta. Ta muốn côn thịt của ngươi. Cắm vào bên trong cơ thể của ta! A!”

Thần ra sức cử động thân, đem chính mình cực đại cứng rắn nóng đỉnh côn thịt nhập vào thân thể Nhất Bắc ở chỗ sâu trong. Tiếp theo, liền khẩn cấp đứng lên trều sấp, “Ngươi này tra tấn nhân vật nhỏ! Hôm nay, ta muốn đem toàn bộ tình yêu của ta bắn vào trong thân thể ngươi ! Ngươi là người nhanh chóng tiếp thu tình yêu của ta đi!”

“A.” Nhất Bắc đối với lời nói như vậy cảm thấy vô cùng hạnh phúc, cho dù là thân thể ngay từ đầu khó có thể thừa nhận đâm sâu vào thật thống khổ, cũng hóa thành khoái cảm, hân đã hoàn toàn đắm chìm trong đó, bị dục niệm vây quanh làm cho thân thể yêu mị phiếm phần hồng, nghênh đón lần lượt va chạm kịch liệt của Thần.

Thần nhìn Nhất Bắc đang rưng rưng nhìn chính mình, cũng hưởng chính mình vươn hai tay, hân vui vẻ cười người, bắt lấy đôi môi mê người của hân, tinh tế nhắm nháp.

Mà Nhất Bắc lập tức ôm lấy cổ hân, dùng hai chân ôm ngang lưng hân, đem hai người thân thể gắt gao dính lấy.

Cấp tốc trều sấp, ra vào, dục hỏa cùng khoái cảm, làm cho hai người đặt lên cao phong.

Sau lần đầu tiên cao trào, Thần đem tinh dịch nóng bỏng của chính mình bắn ra ở chỗ sâu trong tại thân thể Nhất Bắc.

Nhìn Nhất Bắc hư nhược nằm ở trên giường thở gấp, trước ngực, bụng, dính đầy tinh dịch lẫn nhau, Nhất Bắc vừa rồi phát tiết tình cảm mãnh liệt, Thần đem ái dịch trên người Nhất Bắc lau đi, bôi nhẹ lên nhũ tiêm Nhất Bắc, làm cho nguyên bản không khí đâm mị cùng hình ảnh trở nên càng sâu.

Hành vi hân có điều ác, rất nhanh liền bị Nhất Bắc “phản kháng” .

Nhưng kết quả cũng là ——

“A. Ngươi chậm. Chậm một chút.”

Thần thực tự nhiên thuận tay đem “Phản kháng” của Nhất Bắc hóa giải vì phía sau lại tiến vào.

Đêm chỉ vừa mới bắt đầu thôi

19. Chương 19

“Sắc lang! Cầm thú! ! Động dục giống lợn! ! !

Mới sáng tinh mơ, ai oán khí kinh vậy?

Ha ha. Đương nhiên là ngày hôm qua bị “mần” cả đêm, tiểu Bắc bị yêu thật sự thâm!

Hân ngồi dựa vào thành giường, ôm gối từ từ nhớ lại, tối hôm qua không cho hân ngủ, bây giờ phải dốc sức chữa hân 180 lần. Đương nhiên, đó chỉ là hân nghĩ thôi, vì người kia còn đang tắm rửa.

Nhưng là hân không có chút phát hiện, cái tên đầu sỏ gây chuyện kia đã sớm đứng ở cửa phòng tắm, hơn nữa.

Thần quần khăn tắm ở thắt lưng, khi đi ra phòng tắm, ánh vào mi mắt hân, là một bức cảnh sắc sẽ làm con người phun máu mũi ——

Vừa rồi tiểu Bắc bị hấn tự tay tẩy sạch sẽ, trắng trợn ghé vào trên giường. Theo góc độ hấn, vừa vặn nhìn đến hấn hai chân hơi mềm ra, Thật sự là —— dẫn phạm nhân tội a! ! !

Thần khinh thủ khinh cước đi hướng bên giường, phía sau lưng đã sớm biến thành cái đuôi đại sói xám đang phe phẩy (đại sắc lang? !). Gặp tiểu Bắc không biết đang chuyên chú nghĩ cái gì, không hề có ý thức nguy cơ, liền nhanh chóng nhảy lên giường kia lột da tiểu cừu.

Mục tiêu —— đương nhiên là hai gò đất phần nộn kia a!

“A!” Nhất Bắc cảm giác được phía sau đột nhiên ầm nóng, cả người thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên! “Người. Người muốn làm cái gì a!” Nhưng là bởi vì cả đêm kịch liệt ái ân, làm cho hấn toàn thân bủn rủn vô lực, căn bản ngay cả đi lại cũng đều không có khí lực, cho nên thần không tốn chút sức nào đã đem hấn chế trụ, làm cho hấn tiếp tục cái gối, trong lúc đó chính mình nhẹ nhàng rộng mở hai chân hấn, bài khai hai cái mông ra, tận tình liếm tiểu huyết của hấn.

“ Ngô. ” Cũng đang là bởi vì một đêm tận tình, khiến cho Nhất Bắc hiện tại thân thể dị thường miễn cảm, vừa rồi bị nhẹ nhàng mà điều bát, thân thể liền tiến nhập trạng thái. Điều này làm cho hấn nhất thời nhớ tới tình cảnh trong phòng tắm vừa rồi, cũng hiểu được trạng huống hiện tại căn bản là hấn tự tìm, cũng khó trách Thần ngay cả giải thích cũng lười nói, trực tiếp liếm. Hưởng dụng. . . .

Ai. Nhớ rõ vừa rồi hai người ở trong phòng tắm, Thần giúp chính mình rửa sạch những gì còn lưu lại ở phía sau. Chính mình nhịn không được rên rỉ vài tiếng, Thần liền cảnh cáo chính mình —— “Lại kêu tốt như vậy, cẩn thận ta muốn ăn ngươi !” Khả là chính mình ngoảnh mặt làm ngơ, kết quả. Đương nhiên là bị ăn khô mặt tịnh, còn lại thì tắm không ít một lần. Cho nên, chính mình hiện tại trần như nhộng đại sư ở trước mặt hấn, ý đồ bất chính mời gọi hấn: “Hi, mau tới tận tình hưởng dụng ta đi!”

“Ngô. ” Đầu lưỡi Thần đã muốn dễ dàng đem tiểu huyết Nhất Bắc bị khai phá tiến tiến xuất xuất, cũng đem đại lượng nước bọt đưa vào.”Ta nói, ngươi còn muốn. Ân. . . Đi làm đi. Ách a. ” Kỳ thật Nhất Bắc cũng biết đã muốn không có khả năng dừng lại , bởi vì cho dù Thần khẳng định buông tha hấn, chính hấn cũng ngăn cản không được khối khát vọng cực kỳ này, thân thể miễn cảm được âu yếm , đi tìm cầu an ủi.

Thay lời khác nói, nếu Thần hiện tại dừng lại, hấn nhất định sẽ không chút do dự đi quyến rũ hấn tiếp tục âu yếm chính mình. Cho nên làm Nhất Bắc phát hiện Thần chậm chạp không có trả lời, cũng không có động tác khác, như cũ chính là liếm tiểu huyết của mình, hấn biết Thần lại trêu chọc hấn . Một khi đã như vậy, hấn liền chủ động một chút, có thể sớm một chút thỏa mãn đến được.

“Thần, ta hảo muốn ngươi nga. ”

Quả nhiên, nam nhân phía sau chuyên chú vui đùa tự nhiên bắt đầu dậy, phía trước sớm kéo phân thân ầm áp vây quanh, còn đã bị linh hoạt vỗ về chơi đùa, phía sau cái động khẩu cũng bị vật cứng ấm ướt nóng để ở trước động, sau đó cái động khẩu cập chung quanh, thậm chí là mông cánh hoa đều bị cọ xát , đỉnh của “nơi đó” cũng rỉ ra dòng chất lỏng tạo thành từng giọt đọng lại.

Hấn còn muốn trêu chọc mình bao lâu a?

“Thần, mau vào, thỏa mãn ta. A!”

Không hề báo động trước sáp nhập mạnh, làm cho Nhất Bắc cơ hồ muốn choáng váng, toàn bộ thân thể bám chặt trên giường.

“Này ! Ngươi đừng ngủ a! Ta nhưng là đang hảo hảo thỏa mãn dụng vọng của ngươi!” Thần từ từ lấy tay nâng nhẹ mông Tiểu Bắc.

“Ngươi còn nói, tối hôm qua đến bây giờ căn bản cũng không cho ta ngủ. Thật vất vả buổi sáng mau đang ngủ, lại bị ngươi cho tới trong phòng tắm hắc hừ, hiện tại vừa muốn đến đây. ”

“Tốt lắm tốt lắm, dù sao hiện tại ngươi cũng ngủ không được, không bằng đợi lát nữa mới hảo hảo , an an ổn ổn ngủ.” Thần hôn gáy lưng Nhất Bắc, “Hiện tại là tốt rồi, ngươi hảo làm cho ta thỏa mãn đi, tiểu Khả

ái của ta.”

“A. Ha. Ha a.”

Phía trước nhiệt tình âu yếm, mặt sau kịch liệt tiến lên, còn có toàn thân không biết nơi nào chưa được vuốt ve, làm cho Nhất Bắc cuối cùng cũng bị mê muội. Từ hôm qua đến nay, hắn cũng không biết mình đã trải qua lần cao trào thứ mấy, cùng Thần bắn ra tinh dịch bao nhiêu.

Mắt thấy người dưới thân bắn ra xong, liền toàn bộ xụi lơ hạ mình, Thần nhẹ nhàng rút tính khí của mình ra khỏi cơ thể Nhất Bắc. Sau đó nhanh chóng lấy một cái khăn lông mới, rồi đem lau sạch thân thể của Nhất Bắc.

Nghiêng người nằm xuống, tầm mắt Nhất Bắc đã muốn có chút mơ hồ, nhưng hắn rõ ràng nhớ rõ Thần không có giải phóng ở trong cơ thể mình, liền nhìn về phía hạ thân của Thần đang ở bên giường, nơi đó quả nhiên vẫn là nhất trụ cầm thiên. Hắn lảng lảng nói: “Người còn không có bắn nha!”

“Người nhất định mệt lắm, ngay cả điểm tâm đều ăn không vô, sẽ ngủ đi?”

“Ách? Ân.” Tuy rằng Thần câu này không liên quan nhau hỏi mà không đáp rất kỳ quái, nhưng Nhất Bắc vẫn như cũ thành thật trả lời hắn.

“Vậy người dùng cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu đến giúp ta giải phóng đi. Ta sẽ dâng lên dinh dưỡng phong phú, dâng trù ngon ‘bữa sáng’ làm báo đáp.”

Dùng miệng cực kỳ tao nhã, cùng giàu tính từ thanh âm, nói xong ý dụ cực kỳ hạ lưu nói, Thần biểu tình vẫn là như vậy tự nhiên lại trưng ra bộ dáng thuận lý thành chương.

Nhưng này hết thấy lại mê hoặc Nhất Bắc, khiến cho hắn mang theo ánh mắt tan rã, chậm rãi khuynh thân đưa lên phía trước.

Dùng một cánh tay chống đỡ thân thể hư nhược của mình, Nhất Bắc đưa tay đi vào quần lót hắn.

Từng đợt thổ nạp nóng hổi được truyền ra, Thần thậm chí cảm giác được đầu lưỡi Nhất Bắc đã tiến đến phía trước, Nhất Bắc còn nuốt xuống một ngụm nước miếng.

Tiểu Bắc quỳ xuống liếm lấy đại côn thịt của Thần, Nhất Bắc tựa như một tiểu miêu (mèo nhỏ) đang liếm sữa. Chỉ cần tưởng tượng đến cái vật này từng vô số lần ra vào thân thể của chính mình, cấp chính mình mang đến nhiều tình cảm mãnh liệt cùng khoái cảm gì đó, Nhất Bắc hứng thú run run.

Từ trên xuống dưới, tả tả hữu hữu (tả = trái, hữu = phải) đem côn thịt liếm ẩm ướt, Nhất Bắc một ngụm hàm ở đỉnh côn thịt, dùng đầu lưỡi quấy, còn không ngừng hút, cố gắng đem toàn bộ côn thịt nuốt vào họng.

Hắn ra sức làm lại được Thần ngợi khen. Hắn vuốt ve tóc Nhất Bắc, lỗ tai, hai má, cằm cùng cổ, thậm chí nơi vuốt ve thoải mái nhất trong tình hình đặc biệt ấy là nụ hoa hắn, âu yếm lưng hắn trong ngực.

Hoàn hảo chính mình cũng là thời điểm muốn phát tiết, cũng nên cho trận tiếp xúc da thịt này dừng đúng lúc.

Làm Nhất Bắc đem nuốt hết toàn bộ tinh dịch nuốt vào, cũng tiếp tục liếm thực sạch sẽ, Thần hợp thời đưa hắn kéo hắn ra khỏi mình, khiến cho cái lưỡi Nhất Bắc cùng phân thân hắn trong lúc đó chảy ra một dòng chỉ bạc dâm mi.

“Người muốn. Đi sao?.”

“Ân.” Nhìn tiểu tình nhân mệt đã muốn không mở mắt ra được, Thần hướng đến cái miệng nhỏ của hắn mà hôn, đưa hắn vào mộng đẹp, “Bất quá người yên tâm, người rất nhanh sẽ lại thấy ta, bảo bối.”

20. Chương 20

Nhất Bắc đẩy người đau nhức tỉnh lại, đã gần đến hoàng hôn. Bụng cô lõ một tiếng kêu to, hẳn mới nhớ tới, hiện tại trong nhà có một người hầu duy nhất, là vú em từ nhỏ tới giờ của hắn, bởi vì con dâu sắp sinh, nay xin phép về quê đi thăm cháu nội (tôn tử), ngày mai mới có thể về. Cho nên, hiện tại hắn muốn chính mình giải quyết vấn đề cơm chiều, nhưng là. ngay cả xuống giường nghe điện thoại khí lực đều không có .

Đều do cái nữ nhân kia —— chính mình ở nước ngoài Tiêu Dao mẫu thân, vô chứng vô cứ làm sao đem mọi người hầu sa thải hết. Sớm biết cái thời điểm gian công, nhưng là do vú em lại lo lắng một tiểu hài tử ở nhà một mình, sợ sẽ gặp được người xấu, nên không làm như vậy.

Chẳng lẽ mình cũng chỉ có thể nằm ở nơi này chịu đói sao? Hôm nay suốt một ngày, cũng chỉ ăn có buổi sáng.

Nghĩ đến sáng sớm hôm nay chính mình ăn cái cái đồng gọi là “Bữa sáng” kia, Nhất Bắc mặt phút chốc đỏ lên, cảm giác nóng bỏng vẫn lan tràn đến bên tai.

Mình thật sự rất.

Tuy rằng thất có chút thẹn cảm, nhưng là lúc ấy dường như chính mình giống ma, vì người kia mà mê muội sa vào nơi đó.

“Nguyên lai người đã muốn tỉnh !”

“A ——!” Thình lình xảy ra thanh âm dọa Nhất Bắc nhảy dựng.

“A, thực xin lỗi, dọa đến người Không có việc gì đi?”

“Như thế nào là người a? !” Nhìn đến Thần trước mắt vẻ mặt tươi cười, Nhất Bắc thật là có chút kinh ngạc, nhưng càng để ý là chính mình nghĩ chuyện của hắn khi, thế nhưng ngay cả trong phòng còn có người cũng chưa phát hiện.

“Ta biết người ở nhà một mình, cho nên lại đây đưa cơm cho người ăn. Đến đây, ngồi xuống.” Thần ôn nhu nâng Nhất Bắc dậy, thay sau lưng hắn một cái đệm, “Ta biết, người nhất định ngay cả xuống giường khí lực đều không có .”

“Kia còn không phải là người làm hại.” Nhất Bắc nhỏ giọng lầu bầu, khi tiếp nhận tiện lợi, cảm thấy trên tay cũng không có khí lực .

Nhìn đến Nhất Bắc hữu khí vô lực bài khai chiếc đĩa, Thần trong lòng giống như có chút đau lòng.

Ha, chính mình thế nhưng cũng hiểu được đau lòng.

Thấy rõ khóe miệng Thần hiện lên nụ cười tự giễu lại hạnh phúc, sau đó thân thủ tiếp nhận trong tay hắn trúc khoai cùng cặp lồng cơm, cũng không ngoài ý muốn nhìn đến Nhất Bắc đang nghĩ hoặc nhìn mình, “Ta đến uy người”

Nhất Bắc sững sốt một chút, sau đó rất nhanh đem tầm mắt dời về phía khác, có chút chần chờ gật đầu.

Kế tiếp, Thần liền một mặt nói chuyện phiếm hỏi Nhất Bắc cơm ăn được không, bình thường thích ăn cái gì cùng với ham thích cái gì, một mặt một ngụm một ngụm đem đồ ăn đưa vào trong miệng hắn.

Nhưng là hắn phát hiện bầu không khí thoải mái này hơi khác lạ, Nhất Bắc trong toàn bộ quá trình tựa hồ vẫn đều là bộ dáng chăm chiêu, nhắm nuốt thông thả, này là đang ăn, nhưng giống như không biết mùi vị, trả lời vấn đề hắn cũng là tâm không yên.

“Có chỗ nào không thoải mái sao?” Đem hộp thức ăn để sang một bên, Thần vuốt nhẹ tóc Nhất Bắc, đem trán mình áp vào trán hắn, phát hiện hắn không có phát sốt, trong lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

“Ta không sao.” Nhất Bắc nói nhỏ nhẹ.

Như vậy là hành động cố ý, tinh mắt như Thần không thể nào không biết, “Người như thế nào đột nhiên rầu rĩ không vui?”

“Người.”

“Àn?”

Nhất Bắc bộ dáng muốn nói lại thôi, Thần không hiểu được chuyện gì đã xảy ra. Chẳng lẽ Tiểu Bắc trong lòng vẫn kháng cự mình sao?

“Người.” Nhất Bắc chau mày nhìn về phía Thần, “Người không phải là đem ta trở thành tiểu hài tử a.”

Nghe được Nhất Bắc nhẹ giọng lầu bầu, Thần có chút không rõ, không rõ hẳn vì sao có ý nghĩ như vậy, mà những lời này rốt cuộc thâm ý biểu đạt như thế nào. Xem ra vẫn là chậm rãi hỏi rõ ràng, hẳn cũng không hi vọng thấy tiểu điền tâm của mình bộ dáng sầu mi khổ.

“Người như thế nào đột nhiên lại nghĩ như thế nào a?”

Không có được câu trả lời phủ nhận nào cho hợp lí, Nhất Bắc trong lòng lại càng không có tư vị “Ta cảm thấy người đối với ta như tiểu hài tử mà chiếu cố, hoặc càng có khả năng chính là làm như vậy để dưỡng sủng vật rồi sau này tùy tiện chơi đùa, sau đó. Sau đó liền.” Nhất Bắc nói xong dường như muốn khóc, thanh âm cũng càng ngày càng nhỏ, thân mình còn dần dần cúi thấp xuống, cuối cùng là muốn chui vào chần. Ngay tại lúc hắn đem chần kéo ra thì lộ ra đôi mắt đầy nước, Thần một phen đem xác hắn lôi ra.

“Tiểu não của người cũng chỉ có nhiều đó thôi sao?” Thần có chút tức giận nhưng không nề hà, vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn Nhất Bắc, nhẹ nhàng hôn, thuận tay đưa hắn ngã vào lòng mình, “Ta thật vất vả để có thể tin được chuyện ta yêu người, còn quyết định hảo chiếu cố người, với người vĩnh viễn không chia cách, mà người lại nói ra lời này, người có biết người như vậy làm cho ta có nhiều thương tâm sao? Huống hồ đừng nói người chỉ là đứa nhỏ, mà cho dù nếu người lớn tuổi hơn ta, ta cũng có thể muốn chiếu cố người, đây là trách nhiệm của ta a!”

Vốn hốc mắt chỉ đang đỏ, thế mà khi Nhất Bắc nghe lời nói kia, nước mắt dừng mãnh tiến ra, “Ta, ta làm sao mà biết. Ta còn nghĩ đến. sau này hai nam nhân vốn sẽ không sẽ có kết quả. Liền tính. Tương lai vẫn là không có khả năng.”

“Tốt lắm đừng khóc, đừng khóc có được không? Sẽ không như thế, chúng ta sẽ vĩnh viễn ở cùng một chỗ. Người tin tưởng ta được không?” Thần còn đang lo lắng lời này của mình có phải hay không rất buồn nôn, không nghĩ tới lại làm tiểu điền tâm càng khóc lớn hơn, thật là có điểm khó giải quyết.

“Người hiện tại nói như vậy, nhưng là về sau sẽ cùng một nữ nhân kết hôn!” Nhất Bắc lập tức thẳng đứng dậy, cơ hồ là nói lớn, sau đó nhanh chóng hướng chần bông chui vào.

“Ta chỉ nghĩ thú Tiểu Bắc! Làm sao có thể cùng nữ nhân khác kết hôn?” Thần cảm thấy mình giống như là Huấn thú sư (người huấn luyện thú), trấn an một người sinh hồn đối với mình, như thế nào tiểu sư tử cũng không chịu ra khỏi lồng sắt, nhưng là tiểu sư tử chính là không thể tin mình, nghĩ đến mình lừa gạt nó, nó có biết hay không là thế giới bên ngoài có rất nhiều người muốn cướp lấy nó, nhưng bọn họ giống Thần một điều — đều muốn ‘ăn’ sạch tiểu sư tử này.

“Ta không thể giúp người sinh đứa nhỏ.” Từ chần bông truyền đến thanh âm rầu rĩ.

“Cái gì? ! Ai nói ta nhất định phải có đứa nhỏ?”

“Chẳng lẽ người không cần sao? !” Nhất Bắc xóc chần lên.

“Không cần! Nói thật ta cũng không thích tiểu hài tử, nghe thấy chúng khóc ta liền chán ghét đòi mạng! Thiếu hài tử, thế giới cũng sẽ không bị hủy diệt. Hơn nữa ta đã sớm nói qua, ta chỉ muốn với người cùng một chỗ, vô luận như thế nào ta cũng sẽ không làm người ly khai ta, ta có thể thề, mặc kệ là kiếp này hay là kiếp sau, ta chỉ yêu một mình người. Cầu người tin ta, không cần miên man suy nghĩ, được không?”

“Ta, ta chỉ là sợ. Ta cũng không nghĩ rằng sẽ rời đi người!” Nhất Bắc ngại ngùng cúi đầu.

“Vậy còn người, người dám cam đoan sau này bất luận phát sinh chuyện gì, đều lựa chọn cùng ta cùng một chỗ chứ?”

“Ân!” Nhất Bắc mạnh mẽ gạt đầu cam đoan.

“Vậy được rồi, chúng ta cùng lập lời thề đi!” Vừa rồi cùng thâm tình cùng nói những lời ngọt ngào, hiện tại Thần tràn đầy hưng phấn mà tuyên bố.

“Nha?” Nhất Bắc đang gục trong lòng Thần đột nhiên phát hiện một đôi bàn tay to ở trên người mình sờ loạn, khi mới hiểu được thì hô hấp liền bị cướp đi, lời “Nghĩ thức ý nghĩa đặc thù” của Thần là chỉ cái gì.

.....

“Ngô. Người này cảm thú! Ta, thất lưng của ta hảo đau A.”

“.....”

“A a. A. Không, không. . . Không được. Ta. . . Ta ân. Sẽ bị người làm. phá hư. A a. !”

“Thật vậy chẳng? Người trẻ tuổi, sức khỏe đang khôi phục nhưng là rất mạnh nga. Xem, người nơi này nhiều hưng phấn a!”

“A. Không. A. Ngô ân.”

“.....”

“Ta còn. A a. Chưa có ăn cơm mà ân.”

“Yên tâm, ta sẽ đem cái miệng nhỏ phía dưới này ăn no Lại đến!”

“A ——”

21. Chương 21

“RẦM ——” hung hăng đá văng cửa phòng, Nhất Bắc liền thẳng đến cái gương siêu bự trên tường, hoàn toàn mặc kệ nam nhân không biết từ khi nào đã an phận ngồi trên sofa.

Nhìn hắn, nhất định ai cũng sẽ cảm thấy rất kỳ quái, bởi vì Nhất Bắc đang —— mãnh liệt soi, mãnh liệt soi, mãnh liệt soi gương! Ách, đương nhiên rất nhiều người sẽ nói hắn chỉ là tự kỷ thôi, thực bình thường, nhưng là. Như đang ở viện nghiên cứu ET, đối với người trong gương cứ lăm bằm mãi không thôi.

“Sao mà giống ? Làm sao có thể chứ?”

Gần đây, Nhất Bắc có thể nói là buồn bực cực độ. Về phần nguyên nhân buồn bực, chính là hắn rất dễ dãi.

Dễ dãi đương nhiên tốt, nhưng mà quá dễ dãi cũng chính là vấn đề. Từ lần trước bị uy cơ uy đến thực thắm, Thần đến vào ban đêm, thậm chí là ban ngày lên vào phòng Nhất Bắc, thế cho nên hiện tại đột nhiên trong phòng nhìn thấy hắn, Nhất Bắc cũng không cảm thấy kỳ quái. Nhưng là trọng yếu hơn là, hắn mỗi lần xuất hiện nhất định là muốn xâm nhập “Vùng cấm”, mây mưa thất thường thẳng đến hừng đông.

Gần một tháng, chính mình bị rèn luyện càng ngày càng thích ứng, tốc độ cũng nhanh hơn. Nhưng là hôm nay đã xảy ra một sự kiện, làm cho chính mình không rảnh quan tâm nam nhân kia.

Nhất Bắc lâu lắm mới có được mấy ngày không có “chiến đấu hăng hái”, nhận được điện thoại của bạn học nói đi đánh cầu lông, tự nhiên rất hưng trí. Nhưng là, cùng vài bạn học đánh cầu, ai cũng bảo chính mình thay đổi, trở nên. rất hấp dẫn |||

Trời mới biết hắn có bao nhiêu tức giận, một nam sinh như thế nhưng bị người khác “Khích lệ” như vậy! Nhưng là cuối cùng mọi người vẫn để chuyện đó trôi qua. Tuy rằng đánh cầu cho thật tận hứng, nhưng là

Nhất Bắc không thể tiêu tan ý niệm kia, sau khi về nhà liền bắt đầu nghiên cứu khuôn mặt, rút cuộc khuôn mặt lớn lên giống nữ nhân như thế nào lại bị người khác đánh giá như thế.

“Thấy thế nào cũng không giống nữ như!”

“Ai nói người lớn lên giống nữ nhân?”

“”

Thấy Nhất Bắc tiếp tục chuyên tâm nghiên cứu khuôn mặt trong gương, mà không nhìn mình tồn tại, Thần quyết định tuyệt không thể buông tha cơ hội tốt này.

Đứng dậy đến phía sau Nhất Bắc, phát hiện hắn đã buông tha cho mặt mình, ngược lại bắt đầu nghiên cứu thân thể của mình. Thần từ phía sau ôm lấy Nhất Bắc, “Hôm nay đi chỗ đó hả? Ta chờ người thật lâu nha!”

“Đi đánh cầu. Ta hỏi người, ta làm sao giống nữ nhân?”

“Người căn bản không giống nữ nhân a!”

“Kia bọn họ nói như thế nào ta thay đổi, hơn nữa lại là trở nên rất đẹp?” Nhất Bắc xoay quá ngẩng đầu nhìn hỏi.

“Người là rất được a!”

“Người! Nhưng là xinh đẹp chỉ dùng để hình dung nữ nhân! Ta không giống nữ nhân làm sao có thể dùng từ xinh đẹp chứ?! Hừ, người nhất định là cảm thấy ta giống nữ nhân mới thương ta, ta biết, người vẫn là ưa nữ nhân!” Nhất Bắc bắt đầu giãy dụa để thoát khỏi cánh tay Thần.

Thần biết Nhất Bắc lại bộc phát tính tình của tiểu hài tử, hắn nói đều không phải là lời thật tâm. Nhưng là hắn cũng dùng phương pháp cực kỳ ‘hữu dụng’ đối với Nhất Bắc, kỳ thật chính là đối với chính hắn “Rất có giá trị lợi dụng”, chuẩn bị mượn cơ hội này “ăn một mảnh lớn”.

“Ta đã sớm nói qua, đối với nữ nhân, ta đối với thân thể nam nhân cũng có hứng thú. Hơn nữa.” Nói xong, hắn lập tức bắt lấy phân thân Nhất Bắc, “Hiện tại ta chỉ đối với thân thể người mới cảm thấy hứng thú! Đặc biệt. Là nơi này. Cùng nơi này nga.”

“A!” Lúc phân thân bị nắm lấy, Nhất Bắc cũng đã đình chỉ giãy dụa, Thần liền nhân cơ hội đem hai ngón tay ra phía sau xâm nhập quần lót Tiểu Bắc, một tay vuốt ve côn thịt nộn nộn phía trước, một tay âu yếm tiểu huyết phía sau, cũng thường vào bên trong dò hỏi.

“Người không giống nữ nhân, nhưng người biết không, kỳ thật là người trở nên đẹp. Không chỉ là mặt, chủ yếu là thân thể.” Thần cắn vành tai Nhất Bắc, ở bên tai hắn, cố ý dùng hơi thở của mình làm tăng thêm kích thích mẫn cảm của Nhất Bắc, đưa tới hắn một trận run run.

“Ngô ân. Thân, thân thể? Ách.”

“Ừ, thân thể. Ta cho người tự mình nhìn xem.” Trên mặt lộ vẻ nụ cười không có hảo ý, Thần động tác nhanh chóng rút tay ra, hướng về phía trước cởi áo vận động của Nhất Bắc, thuận thế đưa cánh tay hắn đặt ở phía sau, sử dụng áo vừa mới cởi đem hai cẳng tay cột vào nhau. Sau đó “Bá” một tiếng, đem quần vận động của Nhất Bắc cùng quần lót kéo xuống, kéo đến tận gót chân.

Nhất Bắc tức giận “Người! Người muốn làm gì a!”

Thần nghe thấy thanh sắc tức giận của Nhất Bắc, đem chân hắn nâng lên, đem quần cởi xuống nhưng hướng một bên nói, “Ta chỉ là giúp người đem tự xem chính mình cho rõ ràng thôi!”

“Xem thì xem, làm sao đem ta trói lại! Thả ta ra!” Nhất Bắc động hai cái. Sẽ không đau, nhưng thật đúng là nhanh.

“Biết của Tiểu Bắc của ta xấu hổ, đợi lát nữa khẳng định sẽ muốn loạn che, thấy thế nào cũng rõ ràng thôi! Người xem. Bên này.”

Tầm mắt bị hướng đến gương mình và người kia cũng một chỗ, Nhất Bắc tinh tường nhìn đến phản ứng của thân thể, mặt phút chốc đỏ.

“Mới sờ soạn phía dưới vài cái, tiểu nụ hoa Nhất Bắc còn không có bị chạm qua liền cứng lại, oa. Cứng quá nga.” Thần sở sàng néo nụ hoa Nhất Bắc một chút, khiến cho thân mình hần lập tức lui về phía sau, “Liền biết người muốn chạy thoát. Không nên cử động, đứng vững nhìn vào gương.”

Nhất Bắc bị tay phải Thần chặt chẽ ôm lấy, vừa vặn đối diện với gương. Hiện tại tầm mắt hần bị bắt chuyển hướng đến gương kia, nhìn thấy trong gương Thần dùng tay trái tận tình dâm loạn đùa giỡn mông mình. “Người nhìn kỹ xem, có phải hay không so với trước càng kiều diễm?”

“Ta làm sao mà biết! Ta lại không có cái loại ham mê biến thái này, không có việc gì liền thưởng thức thân thể của mình!” Nhất Bắc xoay người, lại bắt đầu giãy dụa. Hần quả thật không biết lời Thần nói là không phải sự thật, nhưng là nghe được hần nói như vậy, liền đặc biệt cảm thấy thẹn. Hần bình thường chẳng lẽ chính là dùng ánh mắt như vậy quan sát, nhìn chăm chú vào mình sao?

“Vậy người nói cho ta biết, dưới sự âu yếm của ta, thân thể người từng chỗ đều đã xảy ra biến hóa. Chính người cũng có thể phát giác, thân thể của người càng ngày càng mẫn cảm, càng phát ra tính cảm.” Dùng thân thể của mình đem Nhất Bắc đưa lưng về phía mình đứng trước gương, Thần tách chân hần ra, cũng tùy ý vuốt ve thân thể hần, “Đặc biệt ở trong mắt của ta, tiểu Bắc thật sự là càng ngày càng dễ thương, chỉ cần nhớ đến người, ta liền nhịn không được muốn người.”

Thần ngọt ngào hôn cổ Nhất Bắc, đem hạ thân của mình dựa vào Nhất Bắc, cho dù cách một lớp vải, Nhất Bắc cũng có thể cảm giác được nhiệt độ của nó, “Vài ngày không có người, vốn đến đây đã nghĩ trực tiếp đem người nuốt vào bụng, kết quả người thể nhưng không có ở đây, còn làm cho ta chờ người gần một buổi chiều. Hơn nữa vào đây cũng không để ý ta, ta rất tức giận nga!”

Nhất Bắc cả người đều bị dồn vào cái gương lạnh như băng, ngay từ đầu thân thể đã nhận được một trận run run, tiếp theo là bị sự khơi mào tăng vọt. Lạnh nóng giao chiến cảm giác thực kỳ diệu, xui khiến hần vận vẹo thân thể lung tung, phân thân cương lên cùng nhũ tiêm ở trước gương cọ xát làm càng hưng phấn, mà thường thường cảm giác mát như vậy thì khoái cảm kích thích làm hần đứng đều không nổi.

22. Chương 22

Đúng lúc này, hần cảm giác một bàn tay cắm vào chính bụng mình cùng gương, cảm chính mình phân thân, nguyên bản bởi vì ở gương cọ xát mà có chút cảm giác mát mát, cảm giác được lửa nóng vây quanh, âu yếm linh hoạt ở dưới hạ bộ càng thêm găng gượng đứng lên. Mà bởi vậy, mông Nhất Bắc liền tự nhiên xông ra, nhếch lên cao, nghênh đón tay kia cùng với càng phân thân nóng ẩm âu yếm.

“A ——!” Cảm giác được đầu lưỡi Thần, Nhất Bắc thất thanh la hoảng lên, “Không! Không được! A. Kia, nơi đó thực bẩn! Ta còn không có tắm qua!”

“Này lại có quan hệ. Nói thật, ta rất sớm đã nghĩ nếm thử vương vị của tiểu Bắc sau khi hoạt động!” Thần thi lực cầm tay Nhất Bắc, làm cho hần dừng vận vẹo, “Làm cho ta khoảng cách gần như vậy, nhìn tiểu thí thí của người như vậy đang đưa, người là muốn cho ta làm chuyện quá đáng sao? !”

“A! Không. Muốn. . . Muốn a.”

“Ha ha, rốt cuộc là muốn hay là không cần a?” Thần ý xấu cười khê ra tiếng, sau đó liền chuyên tâm liếm tiểu cục huyết của hần, cũng gián đoạn lấy tay càng không ngừng sờ soạn. Mỗi lần khi hần ấn vào tuyến tiền liệt của Nhất Bắc, liền cố ý tăng trối buộc phía trước, Nhất Bắc không thể không chế thất thanh hét chói tai.

“A. A. A hừ hừ.”

Dùng đầu lưỡi cùng ngón tay đưa vào đại lượng dùng để dễ chịu nước bọt sau, tiểu Cúc động đã muốn hé ra hợp lại ở triệu hồi càng kịch liệt âu yếm, thần liên đứng lên cởi bỏ chính mình quần xì líp, kia thật lớn còn thịt lập tức nhảy đi ra.

Thần nắm kia hắc hồng như thiết lửa nóng, dùng đỉnh cọ cái động khẩu, vài lần đem quy đầu nhọt nhọt sáp nhập lại lập tức rút ra, hắc ở bờ bãi khiêu khích Nhất Bắc tính nhẫn nại, làm cho hắc không biết chính mình khi nào mới là chân chính tiến vào, sau đó ở Nhất Bắc tinh thần độ cao khẩn trương là lúc, không hề báo động trước hung hăng sáp nhập.

“Oa a a ——!”

“Tốt lắm, tốt lắm, lập tức liền toàn bộ đi vào. Thả lỏng điểm , tiểu bắc. Người nơi này cũng thật tham ăn nga! Ha ha.” Mãnh liệt co rúm chôn ở Nhất Bắc trong cơ thể rắn, thần giống thường thức một đạo sắp cửa vào mỹ vị món ngon bình thường, liếm khóe miệng xem kỹ hắc kia Mellie thân thể cùng mê ly biểu tình.

Thân thể Nhất Bắc phiếm phần hồng mê người, cơ bắp lưng hơi run rẩy, ngực kề sát ở gương để chống đỡ, bởi vì chiều cao chênh lệch nên hắc cố hết sức kiêng mũi chân, kỳ thật là hạ thân bởi vì tiểu huyết của hắc tiếp nhận sự xâm nhập của Thần nên toàn thân nhũn ra.

Mỗi khi Thần rút ra còn thịt, tiểu huyết nội bích Nhất Bắc nộn thịt sẽ bị mang ra, đó là màu phần hồng nộn nộn. Thần đem này hết thu hết vào trong mắt, một lần rồi một lần nữa, lực sáp nhập càng mạnh hơn, chính là bởi vì đã bị tiểu huyết hấp dẫn.

Hơn nữa hắc còn chú ý tới Nhất Bắc đang dùng chính ngực mình cọ xát vào mặt gương, chắc là ở loại ma sát này có thể thỏa mãn sự cứng lên của hai tiểu khỏa nữ phía trước.

Thấy vậy, Thần ý xấu đem Nhất Bắc đứng thẳng lên, nắm lấy phân thân hắc hướng gương, đem đỉnh chop nó cùng ngón tay cọ xát, ở gương để lại nơi đó chất nhầy chảy ra trong suốt .

“Ngô! Đừng! Đừng như vậy. A.”

“Ha ha, nơi này rõ ràng thực thoải mái a, ngay cả mặt trên đã ở cọ xát” Nhất Bắc ở đây phía dưới bị kích thích, ngay cả thân trên cũng không tự giác vận vẹo, vì thế một bên nụ hoa ở gương cọ xát , Thần theo tướng bọn họ bắt được cảm giác vô cùng sung sướng, đồng thời vuốt ve bên kia cho kích thích hơn nữa.

“A a.”

Toàn bộ trong phòng tràn ngập tiếng rên rỉ kiều mỹ cùng ồ ồ thở dốc, vẫn giằng co thật lâu.

“Không. Ta không được. A. Muốn, muốn đi” Nhất Bắc sắp tới đỉnh, hắc dùng lực đẩy Thần ra.

“Chờ một chút. Ân. Chúng ta cùng nhau.”

“Ngô. Không được. A ——”

Theo một tiếng thét kinh hãi, Nhất Bắc run rẩy phun ra, mà Thần cũng đồng thời cũng đem dịch nóng bắn vào trong cơ thể Nhất Bắc. Sau khi bắn tinh, hai người chậm rãi dọc theo gương trượt xuống, cuối cùng nằm ngã xuống đất nghỉ ngơi.

Nhưng là không quá lâu, Nhất Bắc liền phát hiện, cho dù là sau khi bắn tinh, còn thịt kia vẫn chôn ở trong cơ thể mình, lại rất nhanh cứng rắn nóng đứng lên.”Người! Người như thế nào nhanh như vậy lại.”

“Kia còn không phải Tiểu Bắc người làm hại!”

Lại là câu này. Phía sau truyền đến thâm oán thực vô tội, làm cho Nhất Bắc đều có chút không rõ trạng huống , “Ta? Ta làm sao?”

“Chỉ cần vừa nhìn vào gương, chúng ta sẽ lưu lại chứng cứ xác minh tình yêu của Tiểu Bắc (?!), ta sẽ nghĩ đến vừa rồi chúng ta có bao nhiêu lần ân ái cùng tình cảm mãnh liệt, lại muốn.”

“Oa a —— ta không nghĩ muốn thế!” Nhìn vào gương sau lời của Thần, Nhất Bắc cả người xấu hổ đến muốn thiêu cháy, nguyên lai vừa rồi tất cả tinh dịch của mình đều bắn lên gương, hơn nữa tinh dịch dọc theo gương lưu lại một dấu vết lớn.

“Này ! Người không cần lộn xộn kéo. Ta không cần. Ta muốn đi tắm rửa”

“Tốt, chúng ta đây cùng đi tắm.”

“Không cần! Ta một người. A! Người đừng lập tức đứng lên a.”

“Yên tâm, ta sẽ giúp người tắm sạch sẽ !”

“Ai muốn người giúp ta tắm a. A, không nên cử động”

Thần căn bản không để ý tới kháng nghị của Nhất Bắc, liền vẫn như cũ ôm hắn vào lồng ngực, còn như vậy trạng huống này, thoải mái trực tiếp hướng tới phòng tắm.

Mà Nhất Bắc còn kinh hồn táng đảm bị ầm tiến đến phòng tắm, sau quả thật là bị tắm sạch sẽ, nhưng lập tức bị ăn làm mất tịnh triệt để hoàn toàn.

Cuối cùng thật vất vả mới từ trong phòng tắm bước lên giường, Nhất Bắc ghé vào lòng tình nhân đang nghỉ ngơi, thật là có chút hư thoát .”Người ta vừa mới mới đánh cầu xong, vốn rất mệt mỏi nha.”

“Nhưng là vừa rồi người rõ ràng cũng rất khoái nhạc, không phải sao. Như thế nào, có chỗ nào không thoải mái sao?”

“Chính là không có khí lực, thiệt nhiều chỗ đều ê ẩm, không nói rõ ràng được rốt cuộc là làm sao.”

Nhìn giống Tiểu Miêu như ghé vào người mình, Nhất Bắc lười biếng , Thần lại muốn chọc hắn, “Ta đây giúp người mát xa đi! Ân. Có phải hay không nơi này muốn thả lỏng một chút, cần ấn vài cái.” Hắn sờ sờ móng của Nhất Bắc, đột nhiên đem ngón trở thân nhập tiểu huyết.

“A! Lấy ra nữa” Hai người lại coi như cãi nhau ầm ĩ cùng một chỗ.

Nhưng vào lúc này, cửa phòng đột nhiên “Ca” một tiếng, mở ra .

23. Chương 23

Không hề chuẩn bị tâm lý, hai người nhất thời dừng hoạt động, cùng nhìn về phía cửa phòng.

Trong nháy mắt khi quay đầu kia, Nhất Bắc còn thập phần nghi hoặc, ngày thường nếu không có mình cho phép không được tự tiện tiến vào phòng mình, bà Vú làm sao có thể đột nhiên xâm nhập. Nhưng là khi hắn thấy rõ người kia, giật mình cơ hồ đã quên suy nghĩ cái gì.

“Mẹ. Mẹ.” Nguyên lai đứng ở trước cửa là mẫu thân Nhất Bắc.

Nếu Thần không nhanh trí bỏ qua động tác tiếp theo, Nhất Bắc căn bản đã quên trạng huống hiện tại hai người: chính hắn đang trần như nhộng dựa vào trên người Thần, mà Thần cũng chỉ mặc quần lót, trên người đều là vết hôn, hơn nữa trọng yếu hơn là tay Thần đang đặt ở bộ vị hắn, ngón tay còn xâm nhập ở bên trong thân thể của chính mình, cho dù Thần rất nhanh dùng chăn bao lấy Nhất Bắc, bọn họ trong lúc đó quan hệ cũng rên rất rõ ràng, rất khó cãi lại .

“Nhất. Nhất Bắc! Các người!”

Nhất Bắc không biết làm sao nhìn Thần, nguyên lai đứng ở trước cửa. Mà lúc ban đầu, Thần tựa hồ có chút ngoài ý muốn, rất nhanh liền dùng chăn bao lấy Nhất Bắc, đối hắn dường như cười an ủi, sau đó đứng dậy mặc áo vào.

Đối với mẫu thân hắn là đã định cư ở hải ngoại, thế nhưng vào lúc này xuất hiện trong nhà, Nhất Bắc không thể lý giải. Căn bản là một chút thông báo đều không có a.

“Quốc An phu nhân, à không, hẳn là Smith phu nhân, có phải hay không có thể mời người đi ra ngoài một chút?” Tuy rằng là ngoan ngoãn dịu dàng thỉnh người lắng tránh, nhưng Thần giọng điệu hoàn toàn giống chủ nhân lúc bình thường, bình tĩnh mà không có chút xấu hổ, “Vẫn là làm cho Tiểu Bắc chuẩn bị tốt một chút.”

“Cái gì. . . Cái gì? !” Nguyên bản mẫu thân Nhất Bắc còn có chút tức giận, hiện tại bộ mặt biểu tình thật là có chút nhăn nhó. Ngay cả chính mình đã muốn ly hôn, thậm chí là tái giá phụ gia, loại chuyện này họ hàng đều nhất thanh nhị sở (ý nói không biết), thật không biết hẳn cùng Nhất Bắc quan hệ đến trình độ gì.

Giống nhau căn bản không cần biết đối phương phản ứng cùng trả lời là cái gì, Thần bắt đầu ngồi ở trên giường Nhất Bắc mặc quần áo.

Nói thật, cho dù là mẫu thân Nhất Bắc cũng không có thể, hẳn không hy vọng thân thể Nhất Bắc bị bất luận kẻ nào nhìn đến, loại này là chỉ hẳn mới có quyền được hưởng! Đây là ý nghĩ của Thần lúc này.

“Người!” Mẹ Nhất Bắc bị làm như người vô hình, tựa hồ đối loại tình huống này thực ngoài ý muốn, xem ra đối với Thần không có biện pháp gì ứng đối, “. Nhất Bắc, mặc quần áo lập tức đến phòng ta. Còn có, đem ‘băng hữu’ phía trước người tiến bước!”

Một thanh âm đá cửa vang lên, Nhất Bắc cảm thấy ngực bị kiềm hãm, hẳn cũng không có cảm thấy trái tim đập quá nhanh, nhưng là trong đầu là trống rỗng.

“Thần.” Đường như cầu cứu nhìn về phía Thần, Nhất Bắc thật sự không ngờ quan hệ bọn họ sẽ bị phơi sáng, ít nhất tại sao không phải ở thời điểm khác chứ, lại càng không là mẫu thân hẳn phát hiện là loại tình huống này.

Hắn còn không có chuẩn bị tâm lý, không biết nên như thế nào đối mặt với mẫu thân, nên không biết như thế nào để xử tình huống hiện tại. Giờ này khắc này, hẳn cảm thấy có nhiều lắm chuyện hướng hẳn ập tới, nhất thời làm cho hẳn hiểu được ý nghĩ của mình đơn giản cỡ nào, lại có nhiều áp lực, thậm chí ở bên trong thâm tâm đột nhiên hiện lên một tia không an tâm, chấm dứt ánh sáng.

“Hối hận khi yêu ta sao?”

“Hối hận khi yêu ta sao?”

!

Thật không ngờ trong nháy mắt lùi bước kia, cũng không có thể tránh được ánh mắt hẳn, Nhất Bắc trong lòng đột nhiên có một tia tội ác.

Nhưng kỳ thật cũng không phải như là Nhất Bắc đã nghĩ, “Kỳ thật, cho dù người sẽ có ý niệm này trong đầu cũng thực bình thường. Không cần để ý, cũng không phải là người sai.” Thần không có chút bộ dáng mất hứng, ngồi kế bên Nhất Bắc, nếu là bình thường sẽ ôm hẳn. “Đối với người mà nói, chuyện này đối với người thật sự là rất tàn nhẫn, dù sao người còn vẫn chưa thể thông dong đối mặt việc này với đáng sinh thành của người duyệt. Thật sự là hao tổn tâm trí a, ta cũng không nghĩ tới chuyện mẫu thân người can thiệp vào lại nhanh đến như vậy.” Thần khi nói câu này, có chút bộ dáng dăm chiêu, “Tiểu Bắc, người sợ sao?”

“Có một chút. Bất quá.”

“Bất quá cái gì?”

“Ta. Ta không hối hận khi yêu người. Hơn nữa ta muốn nói cho bà biết, là ta yêu người trước. Không phải. Không phải là lỗi của người!”

Đối với lời nói này của Nhất Bắc, Thần thập phần vui sướng lại trách cứ mình, không nên đem Tiểu Bắc đơn thuần đặt ở hoàn cảnh hiện tại như vậy. “Không, Tiểu Bắc, chúng ta đều không có sai. Nhưng nếu muốn trách cứ, hẳn là trách ta, nếu không là ta, người hiện tại không phải cái dạng này. Lúc ban đầu khi ta phát hiện thích người, ta liền đối với mình nếu tự nhủ, nếu người không có gặp ta, có lẽ sẽ tốt hơn.”

“Không phải! Ta.” Nhất Bắc ngẩng đầu lên phản bác, nhưng nhìn mặt Thần gần mặt mình, vừa nói lời yêu vừa thẹn đỏ mặt, “Ta thực thích cùng ngươi cùng một chỗ. Thật sự.”

“Ta cũng vậy! Hơn nữa. Tưởng vĩnh viễn có thể cùng ngươi cùng một chỗ, ngươi đâu, Tiểu Bắc?” Thần nâng cằm Nhất Bắc lên, nhìn chăm chú vào mắt hắn, dừng dục là vấn đề trọng yếu hơn.

Nhất Bắc bị Thần nhìn chăm chú, tim hắn đập nhanh hơn, mặt đỏ tai hồng, tầm mắt hơi hơi thấp nhỏ giọng trả lời: “Àn! Ta cũng vậy.”

“Nếu bây giờ hết thấy điều kiện đều cho phép trong lời vừa rồi, ngươi nguyện ý theo ta đi sao?”

“Đi? Bây giờ?”

“Đúng, chính là theo ta ở cùng một chỗ. Đương nhiên, nếu là bây giờ, Chính là giả thiết.”
“.”

Toàn bộ phòng đột nhiên lâm vào một mảnh yên tĩnh, Nhất Bắc trong đầu một mảnh hỗn loạn, lại một trạng huống xuất hồ ý liệu, làm cho hắn căn bản không có gì dư lực tự hỏi.

“Ngươi. Chưa bao giờ nghĩ tới, ở tương lai. Muốn cùng ta cùng nhau sống một cuộc sống sao?”

Vẫn là không có tiếng đáp lại.

“Quên đi” Thần than nhẹ một hơi.

Xem ra vẫn là cần một chút thời gian.

“Ngươi không cần rất lo lắng, trước tiên hãy cho ta cùng mẫu thân ngươi nói chuyện. Nhớ kỹ không cần đến gặp ta, ta sau khi đi, mẫu thân ngươi tự nhiên sẽ đến gặp” Thần nhẹ nhàng hôn một cái lên trán Nhất Bắc, ra khỏi phòng.

Đầu tiên, trọng yếu nhất là, không thể làm cho vị mẫu thân đại nhân kia cấp Tiểu Bắc áp lực tâm lý.

24. Chương 24

Ở trong phòng riêng ăn cơm, chỉ nghe tiếng bát đũa, toàn bộ không khí dùng cơm thật nặng nề.

Mà tình trạng của Nhất Bắc trong hiện tại này chỉ có thể dùng “Hỗn Độn” để hình dung, hắn cảm thấy chính mình mờ mịt, căn bản không có gì rõ ràng. Đầu óc trống rỗng, không biết là vì suy nghĩ quá nhiều, hay là bởi vì chính mình đang cố ý trốn tránh, nghĩ không muốn đi.

Tóm lại, Thần đã đi lâu rồi, mẹ làm theo cam đoan của Thần, không có đến phòng mình, thẳng đến cơm chiều, bà vú mới kêu mình xuống lầu dùng cơm.

Không biết có phải hay không rằng mình có tật giết mình, Nhất Bắc cảm thấy bà vú nhìn mình với ánh mắt là lạ, tuy rằng thái độ cùng ngày thường không có gì khác biệt, nhưng là hắn luôn không khỏi đoán mò, có lẽ ngay cả bà cũng biết.

Sau đó, hắn đi tới phòng ăn, không có dừng khí nhìn thẳng vào mẫu thân, an vị đến chỗ của mình ngồi xuống, mà hai người cứ như vậy trầm mặc đến bây giờ.

Đang lúc Nhất Bắc còn tự hỏi, có lẽ ăn cơm chiều xong mẹ sẽ tìm mình nói chuyện, bỏ xuống bát đũa, nàng rất nhanh đi đến phòng của mình.

Nhìn bóng dáng mẹ rời đi, Nhất Bắc cảm thấy trong lòng một trận cô đơn, hơn nữa điều này còn làm cho hắn nhớ tới tình cảnh lúc Thần rời đi.

Hắn cũng buông bát đĩa, trở lại phòng mình. Tuy rằng cơm không có ăn được mấy miếng, nhưng hắn không có khẩu vị để mà ăn.

Kỳ thật Thần đi rồi, Nhất Bắc liền hối hận, hối hận chính mình vì sao không thể thực khẳng định trả lời vấn đề của hắn? Nghĩ cùng người mình thích sinh hoạt cùng nhau không phải là chuyện bình thường sao? Vì sao chính mình căn bản không thể trả lời được?

Có lẽ thật là chưa từng nghĩ đến quá này đó.

Tuy rằng không phải đùa giỡn, là thật tâm thích người kia, nhưng là cho tới nay đều là chính mình một mặt cảm thụ điều mình muốn. Ngay từ đầu mặc dù là bị cưỡng ngạnh giữ lấy, nhưng vẫn là thích cái loại bị chú ý này; sau đó, chính là tham luyện hắn đem lại cho mình ôn nhu cùng khoái hoạt. Cứ như vậy, chính mình đang ý lại sự sung ái cùng chiếu cố của hắn.

Bọn họ không phải là tình nhân sao? Tuy rằng hai người ở dựa vào vật chất nhưng không có tồn tại tình huống như vậy, nhưng là ở trên tinh thần, có lẽ chính mình trả giá cũng không nhiều so với đối phương. Ít nhất Thần còn nghĩ đến tương lai, mà mình lại không có.

Nhất Bắc nằm ở trên giường suy nghĩ, không biết từ khi nào thì nước mắt đã muốn thấm ướt giường, cảm giác năng lượng trong cơ thể tựa như giảm đi, cả người mệt chết đi được, rất nhanh liền mơ mơ màng màng mà ngủ.

Mấy ngày kế tiếp, Nhất Bắc hồ như không có rời đi phòng mình, ngay cả cơm cũng ở trong phòng của mình ăn. Nhưng tâm lý lại áp lực cực độ, hắn rốt cục nhìn không được chủ động đi tìm mẹ, tuy rằng hắn sợ hãi khi bị người ta nhìn bằng cặp mắt khinh bỉ cùng trách cứ, nhưng hắn muốn hỏi một chút Thần rốt cuộc cùng mẹ nói chuyện gì.

Nhưng là vài lần hắn đều phát hiện mẹ không có ở nhà, có một đêm ngay tại trong phòng khách chờ.

“Thiếu gia, phu nhân đi ra ngoài, mấy ngày nay ban ngày người đều ở bên ngoài làm việc, có khi còn khuya mới trở về.”

“Nàng có chuyện gì lại bận rộn như vậy?” Lúc này Nhất Bắc mới nhớ tới đến nghĩ vấn đề ban đầu, trước mắt đã muốn định cư nước ngoài làm sao có thể đột nhiên trở về.

“Dường như là hiện tại gia đình bên chồng của phu nhân có chuyện, cho nên phu nhân trở về tìm bạn bè hỗ trợ.” Nhất Bắc coi như cảm than “Thật là, khéo lựa chọn tình cảnh ghê~“, hắn nghe được câu nói khác làm cho hắn có chút khiếp sợ. “Kỳ thật, thiếu gia, người trăm ngàn chỗ có trách ta, ta cũng vậy không biết làm sao bây giờ mới gọi điện thoại cho phu nhân. Nhưng là mặc kệ nói như thế nào, hai nam nhân như vậy. Dù sao cũng là không đúng. Thiếu gia, tướng mạo cùng hoàn cảnh gia đình người như vậy nhất định có rất nhiều cô gái trẻ.”

“Bà làm sao phát hiện?” Đối với chuyện cô này cô kia hắn không muốn nghe, cũng đã nghe không lọt tai.

“Cái này. Thiếu gia, ta cũng không có lên lút đến phòng người làm cái gì a! Ách, ta chỉ là... có một lần sau khi nấu cơm tối xong, dường như nhìn thấy có bóng đen xuất hiện trên ban công ở phòng thiếu gia. Ta đi ra ngoài nhìn xem không có gì, nhưng là lại lo lắng liền lên lầu xem một chút. Kết quả chợt nghe đến trong phòng thiếu gia thật sự giọng nói của nam nhân xa lạ, một lát sau liền cái loại này. Thanh âm, hợp với vài thứ đều là như vậy, cho nên ta.”

Ha, tên kia tự nhận là lãng mạn, khẳng định sẽ không nghĩ tới sự tình là bị “Bại lộ”, hắn đắc ý cười lên cái gọi là “lãng mạn” đó.

“Thiếu gia.”

Có lẽ là bởi vì chính mình lúc này đột nhiên cười khê ra tiếng, làm cho bà vú rõ ràng có chút kinh ngạc.

“A, ta không sao, ta về phòng trước.”

Nói đến kỳ quái, mấy ngày trước đây tâm tình buồn khổ, vì vừa rồi nghĩ đến hắn, đột nhiên trở nên vui vẻ lên.

Nhất Bắc tựa vào ban công, nhìn ngã tư đường bên ngoài, nhà lầu cùng cảnh sắc khác. Trước kia Thần luôn từ nơi này xuất hiện, cùng chính mình vụng trộm. Điều này làm cho Nhất Bắc bỗng nhiên nghĩ đến, hẳn còn nói Romeo gì đó cũng làm như vậy, leo ban công vụng trộm với Juliet .

Chính mình tuy rằng không có xem qua tác phẩm nổi tiếng đó, nhưng là biết nội dung đại khái. Nhất Bắc cảm thấy bọn họ tựa hồ thật sự giống với Romeo cùng Juliet, kia hai người là vì gia tộc đối lập mà không thể cùng một chỗ, mà chính mình cũng là bởi vì nhân tố gia đình. Bất quá cẩn thận ngẫm lại, hai người kỳ thật còn không nghĩ đến 100 áp luật đạo đức luân thường.

Cái gọi là đồng tính luyến ái không chỉ là yêu, mà ở cái thời đại Romeo và Juliet kia cũng không chỉ là yêu, nhưng bọn hắn cũng là bị người đời cùng nhận thức, đồng tình cùng tiếc hận, thậm chí là hâm mộ. Như vậy khi người đồng tính bắt đầu tăng lên, không phải chính mình cùng bọn họ giống nhau? Có lẽ sau trăm tuổi, bất quá này cũng là bình thường một loại luyến ái quan hệ. Ở độ tuổi không xa, tính cũng không có gì đi.

Ha ha, có lẽ chính mình có điểm mờ mẫm . Nhất Bắc mang theo một tia cười khổ. Bất quá ít nhất điều này làm cho hắn kiên định chính mình cũng không có sai, nhớ Thần thường xuyên nói, khi yêu một người, vốn chính là không có câu nói nào đúng sai cả. Mà chính mình bất quá là yêu đồng tính mà thôi, chỉ cần không có thương tổn hại đến người khác, nếu không có tất yếu sẽ cảm thấy không chịu nổi.

Thần hiện tại đang làm cái gì vậy? Sau lần đó không thấy có khả năng tìm đến mình, hẳn sẽ tha thứ cho mình đi. Lại vẫn là mang theo một ít u buồn, Nhất Bắc như trước nhìn phương xa, nhưng hắn không có phát hiện, ở cách đó không xa, trong một cái ngõ nhỏ, đang đậu một chiếc xe thể thao màu đen, đang nhìn chăm chú vào hắn.

Mà chủ nhân của cặp mắt kia, đúng là người mà hắn đang nghĩ đến.

Hôm nay Thần trong ngõ nhỏ đã nhìn người kia đến ngây người, xác thực mà nói sau khi chuyện này phát sinh 2 ngày, hắn liền mỗi ngày ở chỗ này chờ đợi Tiểu Bắc của hắn xuất hiện. Nơi này là hắn đi vài vòng mới tìm được điểm quan sát tốt nhất, chiều nào hắn cũng đậu ở chỗ này chờ đến đêm khuya.

Nhưng là Tiểu Bắc của hắn rất ít đến ban công, hắn chỉ có thể nhìn bóng dáng Tiểu Bắc chớp lên, âm thầm khuyên bảo hắn đừng ở trong phòng cả ngày, đối với sức khỏe không tốt, hắn là nên hô hấp nhiều không khí mới mẻ a. Nhưng hôm nay Tiểu Bắc không phụ nhiều ngày khổ chờ của hắn, rốt cục có thể cho hắn giải tương tư khổ .

Nhìn từ bên trong nhìn ra, xuyên qua lớp kính ô tô, nhìn vẻ mặt u buồn của Tiểu Bắc, Thần thật sự đau lòng. Tiểu Bắc dường như gầy hơn, khẳng định lại không có hảo hảo ăn cơm. Lần sau nhất định hảo hảo mà giám sát hắn ăn cơm, nếu hắn không nghe lời, tựa như lão ca của hắn vậy, bức ép cũng tốt.

Mấy ngày nay, chính mình đều là nghĩ đến việc Tiểu Bắc cùng mình làm tình, Thần vì đứng xa cho nên không nghe được lời Nhất Bắc thì thầm: “Người cũng nghĩ giống ta sao? Tiểu Bắc.”

Thần một mặt tự hứa với lòng, nhất định phải mau chóng làm cho Tiểu Bắc trở lại bên hắn, một mặt đối với Tiểu Bắc khẩn cầu “Tiểu Bắc, lại ngốc trong chốc lát sao? Ta yêu người. Ta yêu người.” Nói xong, hắn nhẹ nhàng hôn lên..... Kính thủy tinh đang in hình bóng Tiểu Bắc.

Mà đêm nay, Nhất Bắc cũng không biết vì sao, hắn đứng ở ban công thật lâu không có rời đi.

25. Chương 25

Có lẽ tình trạng như thế này có chút không xong. Nhất Bắc lẳng lặng ngồi trong đại sảnh bệnh viện nghĩ như vậy, cho tới bây giờ hắn mới phát hiện sự tình phát triển với tốc độ quá nhanh.

Trải qua một đêm lẫn qua lộn lại tự hỏi, sáng nay Nhất Bắc quyết định quyết tâm mặc kệ thể nào cũng muốn cùng mẹ hắn nói chuyện, hơn nữa mục đích của hắn đã thay đổi, không phải là chỉ muốn hỏi ngày đó

Thần cùng mẹ nói chuyện gì, mà là muốn cáo tố nàng, bắt luận nàng đồng ý hay phản đối, hấn cũng muốn tiếp tục cùng Thần phát sinh quan hệ.

Trong khái niệm của Nhất Bắc, hấn chỉ cần nói như vậy, mẹ tất nhiên là sẽ giận tím mặt, mắng mình thậm tệ, nhưng trên thực tế hấn nghe được chính là một thanh âm bình tĩnh: “Ta làm sao có thể có đứa con như người chứ?”

Chính là một câu này, không còn gì khác. Nhưng chính là một câu như vậy, Nhất Bắc lại không có nhiều do dự, thu thập một ít quần áo đơn giản, lập tức ly khai nhà kia.

Lúc thu thập quần áo, Nhất Bắc nhìn chung quanh phòng mình. Chỗ này, cái gọi là nhà thật sự là không chính xác, có lẽ hơi bị to một chút, ngược lại rất tốt chịu. Ngay cả vú cũng sẽ khuyên bảo mình, tuy rằng không phải mình muốn nghe, nhưng ít ra lời bà nói cũng là vì quan tâm mình, mà mẹ mình thế nhưng ngay cả nói nhiều lời cũng như là bố thí.

Nhất Bắc tự nói với mình, hấn, muốn sống cùng với người yêu, bởi vì người kia. Cũng yêu mình.

Này cũng đang là Nhất Bắc hiện tại ngồi ở S bệnh viện đại sảnh nguyên nhân.

Ra khỏi nhà giữa trưa, kỳ thật đến bệnh viện bằng xe chỉ có nửa giờ, nhưng Nhất Bắc đã ở trong này ngồi yên gần một giờ. Quyết định rời nhà cũng không tự hỏi nhiều lắm, nhưng là đến nơi này hấn bắt đầu suy tư về, chờ một lát khi gặp mặt như thế nào giải thích đây.

Kết quả, suy nghĩ điều này thật lâu. Xem ra có một số việc muốn xúc động một chút có vẻ tốt hơn, dù sao ngồi lâu cũng sẽ phải đối mặt. Nhất Bắc rốt cục vẫn là quyết định quyết tâm, hướng mục tiêu xuất phát.

※ ※ ※ ※ ※

“Tiểu, Tiểu bắc!”

Nhìn thấy Nhất Bắc đã đến, Thần thật sự là thập phần kinh ngạc. Hôm qua mới may mắn mơ thấy hấn âu yếm Tiểu Bắc, mà hiện tại Tiểu Bắc lại xuất hiện ở trước mặt mình, hơn nữa vừa rồi.

A, chuyện thứ nhất là mau đứng lên!

“Chào! Đang không hi vọng nhìn thấy bộ dáng của ta đó sao?” Nhất Bắc cố ý dùng giọng điệu nghịch ngợm để giảm bớt xấu hổ trong lòng mình.

“Làm sao có thể! Ách, người đây là? !” Thoáng nhìn Nhất Bắc trong tay xách theo túi du lịch, Thần đột nhiên cảm thấy ông trời thật sự là quá thương hấn, vừa rồi nhận được cuộc điện thoại báo trước, tin tức tốt đã muốn làm hấn phần chấn, hiện tại lại vui mừng quá đổi !

Nhất Bắc mặt một trận đỏ hồng: “Ta nếu là nói. Ta không có nhà, người sẽ lưu ta lại chứ.”

“Đương nhiên!” Đè nén xuống tâm tình hưng phấn của mình, “Tiểu Bắc, người rốt cục đã quyết định?”

“. Ta.” Mặc dù có chút ngượng ngùng, Nhất Bắc vẫn khiến cho chính mình nổi giận dưng khí, nhất định phải hướng hấn xin lỗi, “Thực xin lỗi, trước kia ta thế nhưng chưa bao giờ nghĩ đến nhiều chuyện như vậy. Bất quá ta hiện tại đã quyết định, quyết định muốn vĩnh viễn với người ở cùng một chỗ, chỉ cần người còn muốn ta.”

“Ta làm sao có thể không muốn người chứ? Đúng rồi, nói như vậy, mẹ người biết không?”

“Ta trước khi đi kêu vú nói cho nàng.”

“Phát sinh chuyện gì?”

“Bởi vì.”

“Nguyên lai là như vậy.” Nghe Nhất Bắc giải thích xong, Thần cuối cùng hiểu được, vừa rồi mẹ Nhất Bắc gọi điện thoại cho mình nói, đột nhiên thay đổi chủ định, đồng ý nguyên nhân giao dịch kia.

“Tiểu Bắc.” Mắt thấy sự tình cơ bản đều là thuận lợi phát triển, Thần tự nhiên vui sướng, muốn chúc mừng một chút. Mà phương thức chúc mừng tốt nhất, hiện tại lập tức hấn cùng Tiểu Bắc bù lại mấy ngày, vẫn không thể làm làm chuyện yêu đương.

Hôn lên đôi môi mềm mại của Nhất Bắc, lại dần dần đem lưỡi tiến sâu vào, Thần bắt đầu không an phận vượt ve thân thể Nhất Bắc. Có lẽ rất nhiều người cũng không rõ ràng, gợi cảm lớn nhất nam nhân mang lại chính là hai tay, thông qua xúc cảm có thể cho bọn họ tối đại tối trực kích thích. Tựa như hiện tại, mặc dù là cách một lớp quần áo, nhưng thông qua tay đều cảm nhận được nhiệt độ, cũng đã muốn làm Thần cảm thấy hưng phấn.

“Đừng. Đây, nơi này là bệnh viện a. Ngô.” Nhưng là Nhất Bắc cũng không như vậy, ngượng ngùng hơi hơi chống cự đứng lên.

“A, có cái gì then thùng, cũng không phải không từng ở trong này làm. Ngoan.” Thoải mái mà đem chống cự trấn áp, Thần ôm lấy Nhất Bắc, cho hắn ngồi ở trên bàn, tiến thêm một bước, hắn cởi bỏ quần áo ngắn tay của Nhất Bắc, cũng cởi bỏ từng cái cúc áo, hắn hôn dọc xuống cơ thể, dần dần lộ ra một phần da thịt.

“A a. A.”

Vừa lòng khi nghe được Nhất Bắc rên rỉ, nhìn lại chính mình đang ở trên kiệt tác da thịt trắng nõn của hắn, Thần nhất thời huyết mạch bộc phát. Hắn cơ hồ chỉ dùng để xả, cởi bỏ nội khố của Nhất Bắc, tận tình thưởng thức da thịt phần nộn sau lưng, bắt đầu nhắm nháp tinh tế.

Chỉ là bị liếm, Nhất Bắc còn có chút cầm giữ không được, càng miễn bàn nơi đó bị một ngụm nuốt hết, vì đã lâu chưa phát tiết nên hắn rất nhanh liền phun ra.

“Uh, hảo nhanh a. Tiểu Bắc có phải hay không thật lâu không có phát tiết? Mấy ngày nay đều không có tự mình làm sao?”

“Người, người nói vậy bạ gì đó!” Bắc ngẩng đầu, liếm khoe miệng, làm ra bộ dáng quyến rũ Thần, Nhất Bắc xấu hổ đến nỗi khuôn mặt đều bị thiêu cháy .

Thần căn bản không biết vì sao Tiểu Bắc cảm thấy then, đứng lên liền cởi bỏ quần lót của mình, lộ ra thẳng nhỏ phi thường cường tráng. Còn thuận tay đem Nhất Bắc ngã lên bàn, đem quần hắn nhất tạnh kéo đến gót chân, lại không biết là thế nào lại ngã ra một lọ dầu bôi trơn, trên tay dính đại lượng dầu bôi trơn đưa vào hậu đình của Nhất Bắc vẽ loạn.

“Ngô, như vậy. Như vậy không được.”

Nhất Bắc quần bị kéo đến gót chân khiến cho hắn không thể mở ra, mà hai chân hắn còn bị Thần đè ôm lấy, hiện tại ngón tay sáp nhập cảm giác đã thật rõ ràng, chờ một chút hắn lại tiến vào. Liên càng khó khăn

“Yên tâm, hiệu quả bôi trơn này tốt lắm, rất nhanh cái miệng nhỏ của ngươi sẽ giãn ra, hơn nữa. Ta chờ cũng không vội.”

“A.”

Nói xong, Thần rất nhanh hướng đỉnh vào trước cửa huyết, lập tức toàn bộ đưa hết vào trong cơ thể của Nhất Bắc.

“Ân.”

Hai người tựa hồ đều cảm nhận được kích thích trước nay chưa từng có, đồng thời phát ra vài tiếng rên rỉ.

Liên này tư thế, Thần điên cuồng mà đóng đưa thân thể, đối tiểu huyết của Nhất Bắc kịch liệt tiến công. Mà Nhất Bắc còn lại gây kích thích quá lớn, bởi vì trải qua khoái cảm quá mạnh mẽ, thậm chí gần như muốn khóc.

“Tiểu Bắc. Chỉ cần nghĩ đến chúng ta sau này sẽ vĩnh viễn sinh hoạt cùng nhau, ta liền cảm thấy hảo hạnh phúc.”

“A a a.” Một trận co rúm càng mãnh liệt, Nhất Bắc chỉ có thể phát ra những tiếng rên rỉ.

Lúc sau, Thần qua loa giúp hai người rửa sạch phía dưới, Nhất Bắc liền lập tức bị hấn mang về nhà, mà tương lai bọn họ sẽ sống trong cuộc sống của một gia đình trong căn nhà này. Nhưng mà, hấn còn không kịp thấy rõ toàn bộ phòng bố trí phía trước, đã bị Thần mang vào nhà tắm tẩy rửa vệ sinh.

Hơn nữa trong khi tắm lại là một trận ái ân, Nhất Bắc vẫn là không có cơ hội để hiểu biết nhiều lắm, trực tiếp bị ầm lên giường lớn, bị bắt tiếp tục cùng Thần xxoo đến hừng đông.

Khi hấn tỉnh dậy, cũng chỉ biết đến nhà này chỉ có Thần cùng anh trai hấn và tình nhân của ổng (xem như miễn cưỡng.), ba người tụ lại nói chuyện sau bữa trưa. Nhưng mà, sau khi bồi bổ xong, chuyện thứ nhất Nhất Bắc làm chính là tiếp tục nằm ở trên giường, thế nào cũng không để ý Thần, cũng quyết không cho hấn chạm vào mình!

Dù sao hấn mấy ngày nay không có biện pháp xuống giường, vừa vặn “Thù mới hận cũ”, tiếp tục giận lấy! Huống hồ hấn sau này cũng chỉ có thể ở lại trong này, đương nhiên nên là vì tương lai cuộc sống của mình mở đầu phải thật tốt!

Ha ha, nhìn Thần mặt dày mày dạn kề cận mình, lấy lòng mình, Nhất Bắc trong lòng thật sự là hết giận a, còn âm thầm cười trộm .

Thẳng đến ngày thứ ba thân thể tốt lên, hấn mới tùy ý cho Thần kề cận mình, ôm mình, miễn cưỡng nhìn TV. Mà lúc này Thần thần thần bí bí bẻ hấn đứng lên.

“Làm cái gì?!”

“Không cần như vậy đi.” Nhìn Nhất Bắc biểu tình đề phòng, Thần thật sự là không nghĩ tới trong mắt tình nhân, mình dĩ nhiên lại là “Không thể tin được”. Chính mình nghĩ để chúc mừng hai người có cuộc sống riêng đêm đầu thôi, hơn nữa Tiểu Bắc cũng thực thoải mái, chẳng qua.Mình có lẽ là quá mức kịch liệt một chút, ngày hôm sau liền.

Ha ha, bắt quá mặc kệ nói như thế nào hôm nay lại có tin tức tốt, hơn nữa Tiểu Bắc nơi này tựa hồ đã muốn giải trừ cảnh giới, “Ta chỉ là có cái này cho người xem, người xem không cần rất cảm động nga!”

“Ba!” Nhất Bắc rất không nể tình nhìn trong tay Thần cầm cái gì đó, hình như chỉ là văn kiện thôi, nhưng là nhìn kỹ ——

“Nhận nuôi quan hệ.?” Nhất Bắc dùng ánh mắt khó có thể tin, Thần hảo tâm vì hấn giải đáp: “Ta thuyết phục mẹ người đem người nhập vào hộ tịch của ta, người sẽ không trách ta không có nghe theo yêu cầu của người, liền tự chủ trương đi?”

“Ta. Bà ấy thế nhưng lại đồng ý.”

Quả nhiên như dự kiến, Nhất Bắc quả nhiên thực để ý chuyện này. “Ta nhưng là thật vất vả mới thuyết phục được nàng. Tuy rằng, mẹ người sẽ đi châu Úc, bắt quá nàng giao người cho ta, nàng cũng hi vọng người có thể hạnh phúc.”

“Thật sự? !” Tiểu Bắc hàm chứa lệ quang, trên mặt bừng lên tia sáng.

“Đương nhiên!” Ha ha, hấn cũng sẽ không nói cho Tiểu Bắc biết, hấn là giúp nàng cùng chồng của nàng thanh toán nợ nần, mới dùng diệu kế đưa hấn vào chính mình hộ tịch. Bởi vì hấn tuyệt đối không muốn nhìn đến Tiểu Bắc bộ dáng thương tâm khổ sở, bất luận là ai, thậm chí là chính mình, cũng không có thể cho phép làm cho Tiểu Bắc gặp thương tổn.

Bất quá.

“Người! Tay người đang làm cái gì? !”

Bất quá, làm cho Tiểu Bắc khóc đến cao trào, hấn là có thể đi!

“Ta lần này tuyệt đối sẽ không tha thứ người!”

Hơn nữa. Chỉ có hấn mới có đặc quyền này nga!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thu-y>